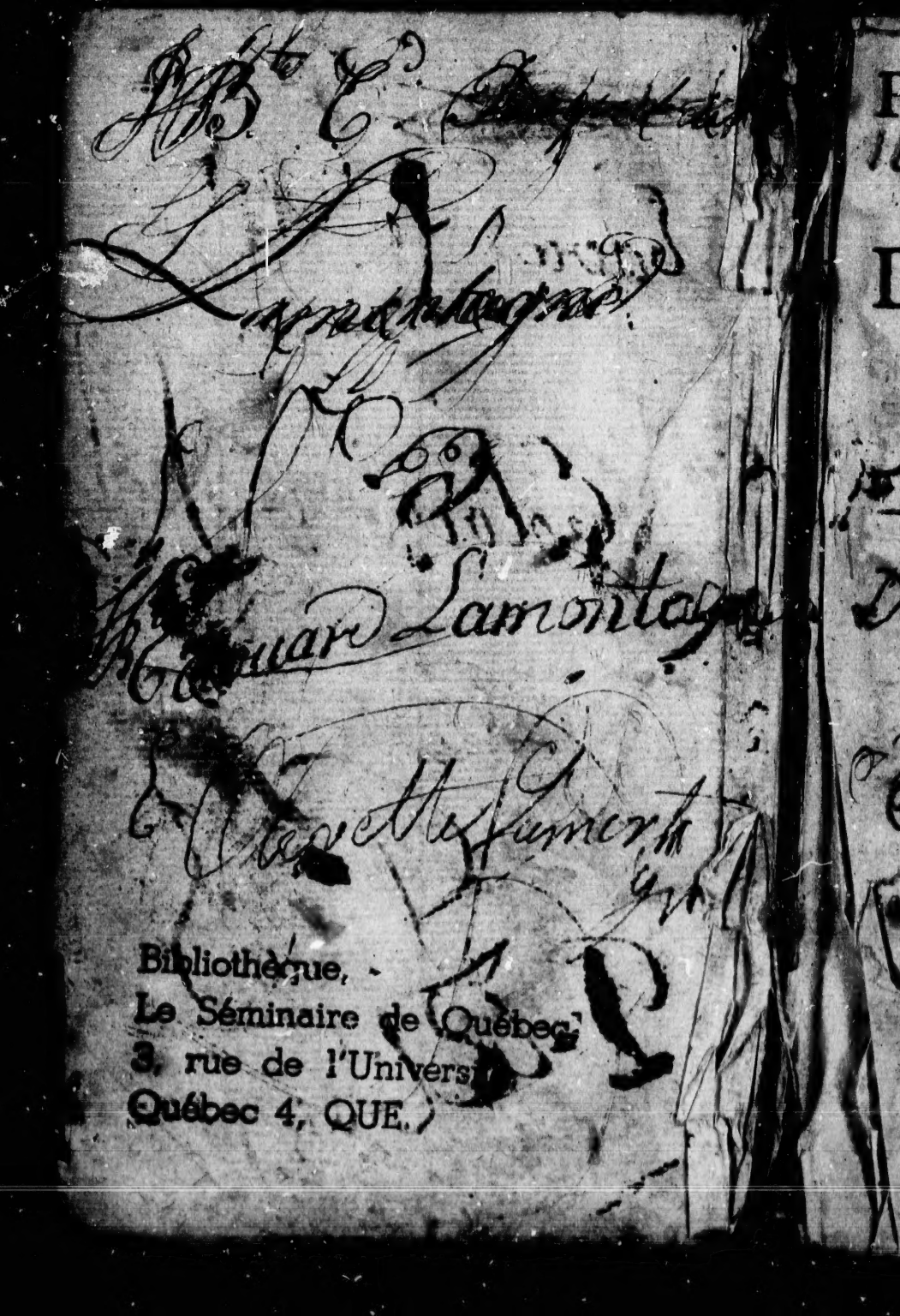

Bibliothèque,
Le Séminaire de Québec
3, rue de l'Univers
Québec 4, QUE.

PSEAUTIER

10 J. B. Ed. Lamontagne

DAVID.

AVEC LES CANTIQUES

A l'usage des Ecoles.

BIBLIOTHEQUE
S.M.E.
1964
Séminaire de Québec

A QUEBEC:

Chez GUILLAUME BROWN,
Au milieu de la Grande Côte.

M,DCC,LXXXV.

BIBLIOTHEQUE
S.M.E.
QUEBEC

PRIERE

Qui peut ſervir le matin et le ſoir.

ESprit-Saint, venez en nous, et rempliſſez nos cœurs de votre amour, afin que, par votre ſecours, nous faſſions notre priere avec la piété, l'attention et le reſpect que nous devons à notre Dieu, à notre Pere et à notre Juge, à qui nous oſons l'adreſſer. Par Jeſus-Chriſt notre Seigneur, qui vit et régne dans tous les ſiécles des ſiécles. Ainſi ſoit-il.

Le ſoir il faut dire.

Que le Seigneur Tout-puiſſant et tout miſéricordieux, le Pere, le Fils et le Saint-Eſprit, nous donne une nuit tranquille et une heureuſe fin; qu'il nous bénifſe et nous protége.

Ainſi ſoit-il.

PRIERES

Pour assister au Sacrifice de la Messe.

L'entrée du Prêtre à l'Autel, Jesus entre au Jardin.

MOn Seigneur Jesus-Christ, Fils du Dieu vivant, qui avez voulu être saisi de crainte et de tristesse à l'instant de votre Passion, donnez-moi la grace de vous consacrer tous mes ennuis : vous qui êtes le Dieu de mon cœur, endurez-les avec moi dans l'union de vos souffrances et tristesses ; afin que par les mérites de votre Passion, ils me soient rendus salutaires.

Au commencement de la Messe, la priere de Jesus au Jardin.

MOn Seigneur Jesus-Christ, Fils du Dieu vivant, qui avez voulu être consolé pendant l'Oraison ; faites que par la vertu de votre Oraison, votre Saint Ange m'assiste toujours en mes prieres. Ainsi soit-il.

Au Confiteor.

Jesus est couché par terre.

MOn Seigneur Jesus-Christ, qui avez sué admirablement du sang de tous vos membres réduits en l'agonie, lorsque vous

priez le Pere éternel au Jardin, faites que par la souvenance de votre Passion, je puisse être rassasié de vos douceurs divines ; et qu'au lieu de sang je pleure des larmes. Ainsi soit-il.

Au baiser de l'Autel.

O Mon Seigneur Jesus-Christ, vous avez enduré le baiser du traitre Judas, donnez-moi la grace de ne vous trahir, ni en moi ni en mon prochain ; et de ne refuser à mes parens les saints offices d'amitié. Ainsi soit.

Le Prêtre se tourne vers l'Epître.

O Mon Seigneur Jesus-Christ, qui avez permis que vous fussiez garotté par les méchans, rompez les liens de mes péchés et me liez tellement par les chaines de la charité et de vos Commandemens, que les puissances de mon ame et de mon corps ne se lâchent à commettre ce qui est contraire à votre sainte volonté. Ainsi soit-il.

A l'Introït, Jesus est fouetté.

O Mon Seigneur Jesus-Christ, qui avez voulu être conduit comme un criminel à la maison d'Anne, faites-moi la grace de ne pas être attaché au péché par l'esprit malin, ou par les hommes pervers, mais d'être guidé par votre S. Esprit, à tout ce qui est agréable à votre divine volonté. Ainsi soit-il.

Au Kyrie, eleison.

MOn Seigneur Jesus-Christ, qui avez permis d'être trois fois renié en la maison de Caïphe par le Prince des Apôtres, préservez-moi des mauvaises compagnies, afin

que le péché mortel ne me ſépare jamais de vous.

Au Dominus vobiſcum.

Jeſus convertit Pierre.

O Mon Seigneur Jeſus-Chriſt, qui avez tiré des larmes de pénitence des yeux de S. Pierre, le regardant doucement, faites par votre miſéricorde que je puiſſe pleurer amérement mes péchés, et ne vous jamais renier de fait ou de paroles, vous qui êtes mon Seigneur et mon Dieu.

A l'Epître.

MOn Seigneur Jeſus-Chriſt, qui avez voulu être mené devant Pilate, et accuſé fauſſement en ſa préſence: apprenez-moi le moyen d'éviter les tromperies des méchans, et de confeſſer votre foi par la pratique des bonnes œuvres. Ainſi ſoit-il.

Au Munda cor meum.

MOn Seigneur Jeſus-Chriſt, étant en la préſence d'Hérode, vous avez ſouffert de fauſſes accuſations, ſans répliquer un ſeul mot, donnez-moi la force d'endurer courageuſement les injures et les calomnies, et de ne publier aux indignes les ſacrés Myſtéres. Ainſi ſoit-il.

A l'Evangile.

O Mon Seigneur Jeſus-Chriſt, qui avez permis d'être renvoyé d'Hérode à Pilate, ſe faiſant ami par ce moyen, donnez-moi la grace de ne craindre les conſpirations que les méchans pratiquent contre moi, mais d'en tirer du profit, afin de vous être conforme. Ainſi ſoit-il.

A l'ouverture du Calice.

O Mon Seigneur Jesus-Christ, qui avez voulu être dépouillé de vos habits, et recevoir le fouet sur votre sacré Corps pour mon salut : donnez-moi la grace de me détacher du fardeau de mes péchés par une pure confession, et de ne pas comparoître devant vous dépouillé de vertu. Ainsi soit-il.

A la couverture du Calice.

MOn Seigneur Jesus-Christ, qui avez voulu être couronné d'épines pour moi : faites que je sois tellement piqué par les épines de pénitence en ce monde, que je mérite d'être couronné au Ciel. Ainsi soit-il.

A l'Offertoire.

O Mon Seigneur Jesus-Christ, qui avez voulu être lié à une colonne, et fouetté cruellement, donnez-moi la grace d'endurer patiemment les fléaux de votre correction paternelle, et de ne vous affliger dorénavant par mes péchés. Ainsi soit il.

Au Lavabo.

O Mon Seigneur Jesus-Christ, Fils du Dieu vivant, étant déclaré innocent par la Sentence du Président Pilate, vous avez souffert de furieuses impostures et reproches des Juifs : donnez-moi la grace de vivre dans l'innocence, et de ne m'inquieter de la persécution de mes ennemis. Ainsi soit-il.

*A l'*Orate fratres.

JEsus-Christ mon Seigneur, qui avez permis d'être baffoué pour moi, en présence des Juifs, étant l'instrument de leur risée,

faites que je ne reſſente en moi aucune vaine gloire, et que je puiſſe comparoître au Jugement dernier, ſous l'enſeigne de vos marques myſtiques. Ainſi ſoit-il.

A la Préface.

O Mon Seigneur Jeſus-Chriſt, qui avez voulu être innocemment condamné pour moi au ſupplice de la Croix, donnez-moi la force de ſoutenir la ſentence d'une mort cruelle pour votre amour, de ne redouter les faux jugemens des hommes, et de ne juger autrui injuſtement. Ainſi ſoit-il.

Au Memento *pour les vivans.*

MOn Seigneur Jeſus-Chriſt, qui avez porté la Croix pour moi ſur vos épaules, faites que j'embraſſe volontairement la Croix de mortification, et que je la porte toute ma vie pour votre amour. Ainſi ſoit-il.

A l'Ablution.

MOn Seigneur Jeſus-Chriſt, étant dans le chemin pitoyable par lequel vous marchiez au ſupplice de la Croix, vous avez dit aux femmes qui pleuroient pour votre reſpect, qu'elles devoient pleurer pour elles-mêmes: donnez-moi des larmes de compaſſion et du ſaint amour, qui me rendent agréable à votre divine Majeſté. Ainſi ſoit-il.

A la Bénédiction des Offrandes.

O Mon Sauveur Jeſus-Chriſt, qui avez voulu être mis en Croix pour mon ſalut, à laquelle vous avez attaché l'obligation de mes péchés et de la mort; percez ma chair d'une ſainte crainte, afin qu'étant fermement

lié à vos Commandemens, je sois toujours lié à votre Croix. Ainsi soit-il.

A l'élévation de l'Hostie.

O Mon Sauveur Jesus-Christ, qui avez voulu être élevé pour moi en Croix, et ainsi élevé de terre, retirez-moi des affections terrestres : attirez mon esprit à la considération des choses celestes. Ainsi soit-il.

A l'élévation du Calice.

O Mon Seigneur Jesus-Christ, qui fites couler de vos plaies salutaires la Fontaine de votre grace ; mais qu'étant assailli des mauvais desirs, je puisse recevoir le remède convenable à tous mes péchés et plaies mortelles. Ainsi soit-il.

Au Memento *pour les Trépassés, Jesus prie pour le genre humain.*

O Mon Seigneur Jesus-Christ, pendant en Croix, vous avez prié votre Pere pour le genre humain, même aussi pour vos bourreaux, donnez-moi l'esprit de douceur et de patience, par lequel j'aime mes ennemis, et rende le bien pour le mal ensuite de votre exemple. Ainsi soit-il.

Au Nobis quoque peccatoribus.

O Mon Seigneur Jesus-Christ, qui avez promis la gloire du Paradis au Larron qui reconnoissoit sa faute, regardez-moi des yeux de votre miséricorde, afin qu'aux abois de la mort, je puisse ouir de votre bouche cette voix souhaitable: *Aujourd'hui tu seras avec moi en Paradis.* Ainsi soit-il.

Au Pater noſter.

Les ſept paroles de Jeſus à la Croix.

O Mon Seigneur Jeſus-Chriſt, qui, entre autre choſes, avez recommandé en la Croix la Mere au Diſciple et le Diſciple à la Mere, je me recommande entiérement à votre ſainte grace, en vertu de la même foi, et de l'amour que vous leur avez reciproquement recommandés, afin que par ces grands gages d'amour, je puiſſe arriver au ſaint cabinet de votre affection, et être affranchi des adverſités et dangers de cette vie. Ainſi ſoit-il.

A la diviſion de l'Hoſtie.

MOn Seigneur Jeſus-Chriſt, qui avez recommandé votre ame au Pere Eternel, mourant en Croix pour mon ſalut; faites que je meure avec vous ſpirituellement afin qu'à l'heure de ma mort vous avez ma pauvre ame pour recommandée. Ainſi ſoit-il.

Une parcelle de l'Hoſtie au Calice.

MOn Seigneur Jeſus-Chriſt, après avoir terraſſé le démon, vous êtes deſcendu aux enfers, et avez ſoulagé les Peres qui y étoient détenus: faites, je vous prie, deſcendre en Purgatoire la vertu de votre ſang et Paſſion ſur les ames des Fidéles trépaſſés; afin qu'étant abſous de leurs péchés, elles ſoient reçues au ſein de la gloire éternelle. Ainſi ſoit-il.

A l'Agnus Dei: *la converſion de pluſieurs à la Croix.*

O Mon Seigneur Jeſus-Chriſt, pluſieurs ont dépoſé leurs péchés par l'exemple

de la patience que vous avez témoignée aux tourmens de votre heureuse mort : donnez-moi la grace par les mérites de votre Passion douloureuse et de votre mort, que je conçoive une parfaite contrition de mes offenses, et que désormais je ne vienne à vous offenser. Ainsi soit-il.

A la Communion.

SEigneur Jesus-Christ, qui avez voulu être enseveli dans un nouveau monument, donnez-moi un cœur nouveau, afin qu'étant enseveli avec vous, je parvienne à la gloire de votre Résurrection. Ainsi soit-il.

A l'Ablution.

MOn Seigneur Jesus-Christ, vous avez voulu mourir pour moi misérable pécheur, et être embaumé et enveloppé d'un linge par Joseph et Nicodême; donnez-moi la grace de recevoir dignement votre Corps vivant au S. Sacrement de l'Autel, et l'embaumer des onguens des vertus, et de le conserver perpetuellement dans le sein d'un cœur parfait.

Après la Communion.

MOn Seigneur Jesus-Christ, qui êtes sorti victorieux du Sépulcre, fermé et cacheté, triomphant de la mort; faites-moi la grace que ressuscitant du tombeau de mes vieilles habitudes, je marche en nouveauté de vie, afin que, lorsque ma vie apparoîtra, j'apparoisse aussi avec dans le Ciel.

Au Dominus vobiscum.

MOn Seigneur Jesus-Christ, qui avez réjoui votre Mere et vos Disciples par l'aspect de votre Corps glorieux après votre Résurrection, donnez-moi cette grace, puisque je ne puis vous voir en cette vie mortelle, que je puisse pour le moins éternellement vous contempler en votre gloire.

A la derniere Collecte.

OMon Seigneur Jesus-Christ, qui avez daigné converser l'espace de quarante jours avec vos Disciples après votre Résurrection, et leur avez enseigné les Mysteres de la Foi : je vous supplie instamment de m'instruire à vivre selon votre sainte volonté. Ainsi soit-il.

Au Dominus vobiscum.

OMon Seigneur Jesus-Christ, qui êtes monté glorieux au Ciel en présence de vos Disciples : faites que mon ame se puisse dégoûter des choses de la terre, de maniere qu'elle aspire à l'éternité, et qu'elle vous désire comme le comble de ses félicités. Ainsi soit-il.

A la Bénédiction.

OMon Sauveur, qui avez donné le S. Esprit à vos Disciples, préservez-moi de tout péché, afin que le Paraclet trouve en mon ame un sejour agréable, et l'embellisse par les dons de ses graces et consolations.

Après la sainte Messe.

MOn Seigneur Jesus Christ, Fils de Dieu, mon Rédempteur, je vous remercie de ce que vous m'avez fait la grace d'avoir en-

tendu aujourd'hui la sainte Messe, je vous prie par les mérites d'icelle de me donner l'esprit et la force de résister à jamais contre toutes mauvaises tentations, afin que mon ame sortant de mon corps, soit digne du Paradis. Ainsi soit-il.

Venez, mes enfans, je vous enseignerai la crainte du Seigneur. *Pseaume* 33.

L'enfant sage est la joie de son pere. *Prov.* 15.

Mon fils, ne rejettez point la correction du Seigneur, et ne vous abattez point lorsqu'il vous châtie ; car le Seigneur châtie celui qu'il aime, et il trouve en lui son plaisir, comme un pere dans son fils. *Prov.* 3. 11.

Celui qui aime son fils, le châtie souvent, afin qu'il en reçoive de la joie, quand il sera grand, et qu'il n'aille pas mendier aux portes des autres. *Eccl.* 30.

Mes très-chers enfans, ayez soin de travailler à votre salut, avec crainte et avec tremblement. *Philipp.* 2.

Mon fils, ne craignez point ; il est vrai que nous sommes pauvres, mais nous aurons beaucoup de bien, si nous craignons Dieu, et si nous nous éloignons de tout péché, et si nous faisons de bonnes actions. *Tobie*, 4.

Ne portez point envie aux méchans, et ne désirez pas d'être comme eux. *Prov.* 4.

Les méchans et les scélérats périront ; et ceux qui abandonnent le Seigneur, seront consommés. *Isaïe* 1.

Mon fils, demandez toujours conseil à un homme sage. *Tobie* 4.

LE

LE PSEAUTIER DE DAVID.

LE DIMANCHE *à* MATINES.

Pſeaumes 1. 2.

BEATUS vir qui non abiit in conſilio impiorum, & in viâ peccatorum non ſtetit, in cathedrâ peſtilentiæ non ſedit;

Sed in lege Domini voluntas ejus, & in lege ejus meditabitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum quod plantatum eſt ſecus decurſus aquarum, quod fructum ſuum dabit in tempore ſuo.

Et folium ejus non defluet: et omnia quæcumque faciet, proſperabuntur.

Non ſic impii, non ſic, ſed tanquam pulvis quem projicit ventus a facie terræ.

Ideo non reſurgent impii in judicio, neque peccatores in concilio juſtorum; Quoniam novit Dominus viam juſtorum, & iter impiorum peribit.

Pſeaume 2.

QUare fremuerunt gentes, & populi meditati ſunt inania?

Aſtiterunt reges terræ, & principes convenerunt in unum adverſus Dominum & adverſus Chriſtum ejus.

Dirumpamus vincula eorum, & projiciamus a nobis jugum ipſorum.

Qui habitat in cœlis irridebit eos, & Dominus ſubſannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in irâ ſuâ, & in furore ſuo conturbabit eos.

Ego autem conſtitutus ſum Rex ab eo ſuper Sion montem ſanctum ejus, prædicans præceptum ejus.

Dominus dixit ad me: Filius meus es tu, ego hodie genui te.

Poſtula a me, & dabo tibi gentes hæreditatem tuam, & poſſeſſionem tuam terminos terræ.

Reges eos in virgâ ferreâ, & tanquam vas figuli confringes eos.

Et nunc, Reges, intelligite: erudimini qui judicatis terram.

Servite Domino in timore, & exultate ei cum tremore:

Apprehendite diſciplinam, nequando iraſcatur Dominus, & pereatis de viâ juſtâ.

Cum exarſerit in brevi ira ejus, beati omnes qui confidunt in eo.

Pſeaume 3.

DOmine, quid multiplicati ſunt qui tribulant me? multi inſurgunt adverſum me.

Multi dicunt animæ meæ; non eſt ſalus ipſi in Deo ejus.

Tu autem, Domine, ſuſceptor meus es, gloria mea, & exaltans caput meum.
Voce meâ ad Dominum clamavi; & exaudivit me de monte ſancto ſuo.
Ego dormivi, & ſoporatus ſum; & exurrexi, quia Dominus ſuſcepit me.
Non timebo millia populi circumdantis me: exurge, Domine, ſalvum me fac, Deus meus.
Quoniam tu percuſſiſti omnes adverſantes mihi ſine cauſâ, dentes peccatorum contriviſti.
Domini eſt ſalus; & ſuper populum tuum benedictio tua.

Pſeaume 4.

CUm invocarem, exaudivit me Deus juſtitiæ meæ: in tribulatione dilataſti mihi.
Miſerêri mei, & exaudi orationem meam.
Filii hominum, uſquequo gravi corde? ut quid diligitis vanitatem, & quæritis mendacium?
Et ſcitôte quoniam mirificavit Dominus ſanctum ſuum: Dominus exaudiet me cum clamavero ad eum.
Iraſcimini, & nolite peccare: quæ dicitis in cordibus veſtris, in cubilibus veſtris compungimini.
Sacrificate ſacrificium juſtitiæ, & ſperate in Domino: multi dicunt, quis oſtendit nobis bona?
Signatum eſt ſuper nos lumen vultus tui, Domine: dediſti lætitiam in corde meo
A fructu frumenti vini & olei ſui, multiplicati ſunt.
In pace in idipſum dormiam, & requieſcam.

Quoniam tu, Domine, ſingulariter in ſpe, conſtituiſti me.

Pſeaume 5.

VErba mea auribus percipe, Domine: intellige clamorem meum:
Intendi voci orationis meæ, Rex meus & Deus meus.
Quóniam ad te orabo, Domine; mane exaudies vocem meam.
Mane aſtabo tibi, & videbo; quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.
Neque habitabit juxta te' malignus, neque permanebunt injuſti ante oculos tuos.
Odiſti omnes qui operantur iniquitatem: perdes omnes qui loquuntur mendacium.
Virum ſanguinum & doloſum abominabitur Dominus.
Ego autem in multitudine miſericordiæ tuæ: introibo in domum tuam, adorabo, ad templum ſanctum tuum in timore tuo.
Domine, deduc me in juſtitiâ tuâ: propter inimicos meos dirige in conſpectu tuo viam meam.
Quoniam non eſt in ore eorum veritas; cor eorum vanum eſt.
Sepulchrum patens eſt guttur eorum, linguis ſuis doloſe agebant: judica illos Deus.
Decidant a cogitationibus ſuis: ſecundùm multitudinem impietatum eorum expelle eos; quoniam irritaverunt te, Domine.
Et lætentur omnes qui ſperant in te: in æternum exultabunt; & habitabis in eis.

Edouard Lanion.

Et gloriabuntur in te omnes qui diligunt nomen tuum; quoniam tu benedices juſto.
Domine, ut ſcuto bonæ voluntatis tuæ, coronaſti nos.

Pſeaume 6.

DOmine, ne in furore tuo arguas me; nequé in irâ tuâ corripias me.
Miſeré mei, Domine, quoniam infirmus ſum: ſana me, Domine, quoniam conturbata ſunt oſſa mea.
Et anima mea turbata eſt valde: ſed tu Domine, uſquequo?
Convertere, Domine, & eripe animam meam: ſalvum me fac propter miſericordiam tuam.
Quoniam non eſt in morte, qui memor ſit tui: in inferno autem quis confitebitur tibi?
Laboravi in gemitu meo, lavabo per ſingulas noctes lectum meum: lacrymis meis ſtratum meum rigabo.
Turbatus eſt a furore oculus meus: inveteravi inter omnes inimicos meos.
Diſcedite a me, omnes qui operamini iniquitatem; quoniam exaudivit Dominus vocem fletus mei.
Exaudivit Dominus deprecationem meam; Dominus orationem meam ſuſcepit.
Erubeſcant & conturbentur vehementer omnes inimici mei: convertantur & erubeſcant valde velociter.

Pſeaume 7.

DOmine Deus meus, in te ſperavi; ſalvum me fac ex omnibus perſequentibus me, & libera me,

Nequandò rapiat ut leo animam meam, dum non est qui redimat, neque qui salvum faciat.
Domine Deus meus, si feci istud : si est iniquitas in manibus meis ;
Si reddidi retribuentibus mihi mala, decidam merito ab inimicis meis inanis.
Persequatur inimicus animam meam & comprehendat, et conculcet in terrâ vitam meam, & gloriam meam in pulverem deducat.
Exurge, Domine, in irâ tuâ ; & exaltare in finibus inimicorum meorum.
Et exurge, Domine Deus meus, in precepto quod mandasti.
Et synagoga populorum circumdabit te ; & propter hanc in altum regredere.
Dominus judicat populos : judica me, Domine, secundum justitiam meam, & secundum innocentiam meam super me.
Consumetur nequitiâ peccatorum : & dirigea justum, scrutans corda et renes, Deus.
Justum adjutorium meum a Domino, qui salvos facit rectos corde.

Psaume 7.

DEus, judex justus, fortis & patiens numquid irascitur per singulos dies ?
Nisi conversi fueritis, gladium suum vibrabit : arcum suum tetendit, & paravit illum ;
Et in eo paravit vasa mortis : sagittas suas ardentibus effecit.
Ecce parturiit injustitiam : concepit dolorem, & peperit iniquitatem.
Lacum aperuit, & effodit eum ; & incidit in foveam quam fecit.

Convertetur dolor ejus in caput ejus; & in verticem ipſius iniquitas ejus deſcendet.
Confitebor Domino ſecundum juſtitiam ejus, & pſallam nomini Domini altiſſimi.

Pſeaume 8.

DOmine, Dominus noſter, quam admirabile eſt nomen tuum in universâ terrâ! Quoniam elevata eſt magnificentia tua ſuper cœlos.
Ex ore infantium et lactentium perfeciſti laudem propter inimicos tuos; ut deſtruas inimicum & ultorem.
Quoniam videbo cœlos tuos, opera digitorum tuorum: lunam & ſtellas, quæ tu fundaſti.
Quid eſt homo, quod memor es ejus? aut filius hominis, quoniam viſitas eum?
Minuiſti eum paulo minus ab Angelis, gloriâ & honore coronaſti eum, & conſtituiſti eum ſuper opera manuum tuarum.
Omnia ſubjeciſti ſub pedibus ejus, oves & boves univerſas, in ſuper, et pecora campi.
Volucres cœli, et piſces maris qui perambulant ſemitas maris.
Domine Dominus noſter, quam admirabile eſt nomen tuum in universâ terrâ.

Pſeaume 9.

COnfitebor tibi, Domine, in toto corde meo, narrabo omnia mirabilia tua.
Lætabor & exultabo in te: pſallam nomini tuo, altiſſime.
In convertendo inimicum meum retrorſum, infirmabuntur & peribunt a facie tuâ.

Quoniam fecisti judicium meum, & causam meam: sedisti super thronum, qui judicas justitiam.

Increpasti gentes, & periit impius: nomen eorum delesti in æternum, & in seculum seculi.

Inimici defecerunt framææ in finem, & civitates eorum destruxisti.

Periit memoria eorum cum sonitu; & Dominus in æternum permanet.

Paravit in judicio thronum suum: & ipse judicabit orbem terræ in æquitate, judicabit populos in justitiâ.

Et factus est Dominus refugium pauperi: adjutor in opportunitatibus, in tribulatione.

Et sperent in te qui noverunt nomen tuum: quoniam non dereliquisti quærentes te, Domine.

Psallite Domino qui habitat in Sion: annuntiate inter gentes studia ejus:

Quoniam requirens sanguinem eorum recordatus est; non est oblitus clamorem pauperum.

MIserere mei, Domine: vide humilitatem meam de inimicis meis.

Qui exaltas me de portis mortis: ut annuntiem omnes laudationes tuas, in portis filiæ Sion.

Exultabo in salutari tuo: infixæ sunt gentes in interitu quem fecerunt.

In laqueo isto quem absconderunt; comprehensus est pes eorum.

Cognoscetur Dominus judicia faciens: in

operibus manuum suarum comprehensus est peccator.

Convertantur peccatores in infernum: omnes gentes quæ obliviscuntur Deum.

Quoniam non in finem oblivio erit pauperis: patientia pauperum non peribit in finem.

Exurge, Domine, non confortetur homo: judicentur gentes in conspectu tuo.

Constitue, Domine, legislatorem super eos, ut sciant gentes quoniam homines sunt.

UT quid, Domine, recessisti longe? despicis in opportunitatibus, in tribulatione?

Dum superbit impius, incenditur pauper: comprehenduntur in consiliis quibus cogitant.

Quoniam laudatur peccator in desideriis animæ suæ: & inquus benedicitur.

Exacerbavit Dominum peccator: secundum multitudinem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspectu ejus: inquinatæ sunt viæ illius in omni tempore.

Auferentur judicia tua a facie ejus: omnium inimicorum suorum dominabitur.

Dixit enim in corde suo: non movebor a generatione in generationem sine malo.

Cujus maledictione os plénum est, & amaritudine, & dolo: sub lingua ejus labor et dolor.

Sedet in insidiis cum divitibus in occultis: ut interficiat innocentem.

Oculi ejus in pauperem respiciunt: insidiatur in abscondito quasi leo in spelunca suâ

Insidiatur ut rapiat pauperem: rapere pauperem, dum attrahit eum.

In laqueo ſuo humiliabit eum : inclinabit ſe, & cadet, cum dominatus fuirit pauperum.

Dixit enim in corde ſuo : oblitus eſt Deus ; avertit faciem ſuam ne videat in finem.

Exurge, Domine Deus, & exaltetur manus tua : ne obliviſcaris pauperum.

Propter quid irritavit impius Deum ? dixit enim in corde ſuo, non requiret.

Vides, quoniam tu laborem & dolorem conſideras, ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelictus eſt pauper : orphano tu eris adjutor.

Contere brachium peccatoris & maligni ; queretur peccatum illius, & non inveñietur.

Dominus regnabit in æternum, & in ſeculum ſeculi : peribitis, gentes de terrâ illius.

Deſiderium pauperum exaudivit Dominus : præparationem cordis eorum exaudivit auris tua.

Judicare pupillo & humili, ut non apponat ultra magnificare ſe homo ſuper terram.

Pſeaume 10.

IN Domino confido : quomodo dicitis animæ meæ : tranſmigra in montem ſicut paſſer ?

Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum, paraverunt ſagittas ſuas in pharetrâ, ut ſagittent in obſcuro rectos corde.

Quoniam quæ perfeciſti, deſtruxerunt, juſtus autem quid fecit ?

Dominus in templo Sancto ſuo : Dominus in cœlo ſedes ejus.

Oculi ejus in pauperem respiciunt: palpebræ ejus interrogant filios hominum.
Dominus interogat justum & impium; qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.
Pluet super peccatores laqueos; ignis & sulphur, & et spiritus procellarum, pars calicis eorum.
Quoniam justus Dominus, & justitias dilexit Æquitatem vidit vultus ejus.

Psaume 11.

SAlvum me fac, Domine, quoniam defecit sanctus; quoniam diminutæ sunt veritates a filiis hominum.
Vana locuti sunt unusquisque ad proximum suum: labia dolosa, & corde locuti sunt.
Disperdat dominus universa labia dolosa, & linguam magniloquam;
Qui dixerunt: linguam nostram magnificabimus, labia nostra a nobis sunt: quis noster Dominus est?
Propter miseriam inopum & gemitum pauperum, nunc exurgam, dicit Dominus.
Ponam in salutari: fiducialiter agam in eo.
Eloquia Domini, eloquia casta, argentum igne examinatum, probatum terræ, purgatum septuplum.
Tu, Domine, servabis nos; & custodies nos a generatione hac in æternum.
In circuitu impii ambulant: secundum altitudinem tuam multiplicasti filios hominum.

Psaume 12.

USquequo, Domine, oblivisceris me in finem, usquequo avertis faciem tuam a me?

Quamdiu ponam conſilia in animâ meâ, dolorem in corde meo per diem ?
Uſquequo exaltabitur inimicus meus ſuper me ? reſpice, & exaudi me, Dominus Deus meus.
Illumina oculos meos, ne unquam obdormiam in morte ; nequando dicat inimicus meus : prævalui adverſus eum.
Qui tribulant me, exultabunt ſi motus fuero : ego autem in miſericordiâ tuâ ſperavi.
Exultabit cor meum in ſalutari tuo : cantabo Domino qui bona tribuit mihi, & pſallam nomini Domini altiſſimi.

Pſaume 13.

DIxit inſipiens in corde ſuo : non eſt Deus.
Corrupti ſunt, & abominabiles facti ſunt in ſtudiis ſuis : non eſt qui faciat bonum, non eſt uſque ad unum.
Dominus de cœlo proſpexit ſuper filios hominum ; ut videat ſi eſt intelligens aut requirens Deum.
Omnes declinaverunt, ſimul inutiles facti ſunt : non eſt qui faciat bonum, non eſt uſque ad unum.
Sepulchrum patens eſt guttur eorum, linguis ſuis doloſe agebant : venenum aſpidum ſub labiis eorum.
Quorum os maledictione & amaritudine plenum eſt : veloces pedes eorum ad effundendum ſanguinem.
Contritio & infelicitas in viis eorum, & vi-

am pacis non cognoverunt: non eſt timor Dei ante oculos eorum.

Nonne cognoſcent omnes, qui operantur iniquitatem, qui devorant plebem meam ſicut eſcam panis?

Dominum non invocaverunt: illic trepidaverunt timore, ubi non erat timor; quoniam Dominus in generatione juſtâ eſt.

Conſilium inopis confudiſtis, quoniam Dominus ſpes ejus eſt.

Quis dabit ex Sion ſalutare Iſrael? cum averterit Dominus captivitatem plebis ſuæ, exultabit Jacob, & lætabitur Iſrael.

Pſeaume 14.

DOmine, quis habitabit in tabernaculo tuo? aut quis requieſcet in monte ſancto tuo?

Qui ingreditur ſine maculâ, & operatur juſtitiam.

Qui loquitur veritatem in corde ſuo; qui non egit dolum in linguâ ſuâ.

Nec fecit proximo ſuo malum, & opprobrium non accepit adverſus proximos ſuos.

Ad nihilum deductus eſt in conſpectu ejus malignus; timentes autem Dominum glorificat.

Qui jurat proximo ſuo, & non decipit; qui pecuniam ſuam non dedit ad uſuram, & munera ſuper innocentum non accepit.

Qui facit hæc, non movebitur in æternum.

Pſeaume 15.

COnſerva me, Domine, quoniam ſperavi in te.

Dixi Domino, Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges.

Sanctis, qui ſunt in terrâ ejus, mirificavit omnes voluntates meas in eis.

Multiplicatæ ſunt infirmitates eorum; poſtea acceleraverunt.

Non congregabo conventicula eorum de ſanguinibus; nec memor ero nominum eorum per labia mea.

Dominus pars hæreditatis meæ, & calicis mei: tu es qui reſtitues hæreditatem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in præclaris; etenim hæreditas mea præclara eſt mihi.

Benedicam Dominum qui tribuit mihi intellectum; inſuper & uſque ad noctem increpuerunt me renes mei.

Providebam Dominum in conſpectu meo ſemper: quoniam a dextris eſt mihi, ne commovear.

Propter hoc lætatem eſt cor meum, & exultavit lingua mea; inſuper & caro mea requieſcet in ſpe.

Quoniam non derelinques animam meam in inferno, nec dabis ſanctum tuum videre corruptionem.

Notas mihi feciſti vias vitæ, adimplebis me lætitiâ cum vultu tuo: delectationes in dexterâ tuâ uſque in finem.

Pſeaume 16.

EXaudi, Deus, juſtitiam meam: intende deprecationem meam.

Auribus percipe orationem meam, non in labiis doloſis.

De vultu tuo judicium meum prodeat: oculi tui videant æquitates.

Probaſti cor meum, & viſitaſti nocte; igne me examinaſti; & non eſt inventa in me iniquitas.

Ut non loquator os meum opera hominum, propter verba labiorum tuorum ego cuſtodivi vias duras.

Perfice greſſus meos in ſemitis tuis, ut non moveantur veſtigia mea.

Ego clamavi, quoniam exaudiſti me Deus: inclina aurem tuam mihi, & exaudi verba mea.

Mirifica miſericordias tuas, qui ſalvos facis ſperantes in te.

A reſiſtentibus dexteræ tuæ cuſtodi me, ut pupillam oculi.

Sub umbrâ alarum tuarum protege me a facie impiorum qui me afflixerunt.

Inimici mei animam meam circumdederunt; adipem ſuum concluſerunt: os eorum locutum eſt ſuperbiam.

Projicientes me, nunc circumdederunt me: oculos ſuos ſtatuerunt declinare in terram.

Suſceperunt me ſicut leo paratus ad prædam, & ſicut catulus leonis habitans in abditis.

Exurge, Domine, præveni eum, & ſupplanta eum: eripe animam meam ab impio, frameam tuam ab inimicis manus tuæ.

Domine, a paucis de terrâ divide eos in vitâ

eorum: de abſconditis tuis adimpletus eſt venter eorum.
Saturati ſunt filiis; & dimiſerunt reliquias ſuas parvulis ſuis.
Ego autem in juſtitiâ apparebo conſpectui tuo: ſatiabor cum aparuerit gloria tua.

Pſeaume 17.

DIligam te, Domine, fortitudo mea: Dominus firmamentum meum, & refugium meum, & liberator meus.
Deus meus adjutor meus, & ſperabo in eum.
Protector meus & cornu ſalutis meæ, & ſuſceptor meus.
Laudans invocabo Dominum; & ab inimicis meis ſâlvus ero.
Circumdederunt me dolores mortis, & torrentes iniquitatis conturbaverunt me.
Dolores inferni circumdederunt me, præoccupaverunt me laquei mortis.
In tribulatione meâ invocavi Dominum, & ad Deum meum clamavi.
Et exaudivit de templo ſancto ſuo vocem meam; & clamor meus in conſpectu ejus introivit in aures ejus.
Commota eſt, & contremuit terra: fundamenta montium conturbata ſunt, & commota ſunt, quoniam iratus eſt eis.
Aſcendit fumus in irâ ejus, & ignis a facie exarſit: carbones ſuccenſi ſunt ab eo.
Inclinavit cœlos, & deſcendit: & caligo ſub pedibus ejus.
Et aſcendit ſuper Cherubim, & volavit: volavit ſuper pennas ventorum.

Et posuit tenebras latibulum suum: in circuitu ejus tabernaculum ejus, tenebrosa aqua in nubibus aeris.
Præ fulgore in conspectu ejus nubes transierunt, grando & carbones ignis.
Et intonuit de cœlo Dominus, & altissimus dedit vocem suam; grando & carnobes ignis.
Et misit sagittas suas, & dissipavit eos: fulgura multiplicavit, & conturbavit eos.
Et apparuerunt fontes aquarum, & revelata sunt fundamenta orbis terrarum.
Ab increpatione tuâ, Domine, ab inspiratione spiritus iræ tuæ.

Jean Edouard Baguet

Misit de summo [Dominus] & accepit me, & assumpsit me de aquis multis.
Eripuit me de inimicis meis fortissimis, & ab his qui oderunt me; quoniam confortati sunt super me.
Prævenerunt me in die afflictionis meæ: & factus est Dominus protector meus.
Et eduxit me in latitudinem: salvum me fecit, quoniam voluit me.
Et retribuet mihi Dominus secundum justitiam meam; & secundum puritatem manuum mearum retribuet mihi.
Qui a custodivi vias Domini, nec impie gessi a Deo meo.
Quoniam omnia judicia ejus in conspectu meo, & justitias ejus non repuli a me.
Et ero immaculatus cum eo, & observabo me ab iniquitate meâ.
Et retribuet mihi Dominus secundum justiti-

tiam meam, & secundum puritatem manuum mearum in conspectu oculorum ejus.
Cum sancto sanctus eris: & cum viro innocente innocens eris:
Et cum electo electus eris: & cum perverso perverteris.
Quoniam tu populum humilem salvum facies, & oculos superborum humiliabis.
Quoniam tu illuminas lucernam meam, Domine: Deus meus, illumina tenebras meas.
Quoniam in te eripiar a tentatione; & in Deo meo transgrediar murum.
DEus meus, impolluta via ejus; eloquia Domini igne examinata: protector est omnium sperantium in se.
Quoniam quis Deus præter Dominum: Aut quis Deus præter Deum nostrum?
Deus qui præcinxit me virtute: & posuit immaculatam viam meam.
Qui prefecit pedes meos tanquam cervorum: & super excelsa statuens me.
Qui docet manus meas ad prælium: & posuisti ut arcum æreum brachia mea.
Et dedisti mihi protectionem salutis tuæ: & dextra tua suscepit me.
Et disciplina tua correxit me in fine: & disciplina tua ipsa me docebit.
Dilatasti gressus meos subtus me: & non sunt infirmata vestigia mea.
Persequar inimicos meos, & comprehendam illos: & non convertar donec deficiant.
Confringam illos, nec poterunt stare: cadent subtus pedes meos.

Et præcinxiſti me virtute ad bellum : & ſupplantaſti inſurgentes in me ſubtus me.
Et inimicos meos dediſti mihi dorſum : & odientes me diſperdidiſti.
Clamaverunt, nec erat qui ſalvos faceret ad Dominum : nec exaudivit eos.
Et comminuam eos ut pulverem ante faciem venti : ut lutum platearum delebo eos.
Eripies me de contradictionibus populi : conſtituens me in caput gentium.
Populus quem non cognovi, ſervivit mihi : in auditu auris obedivit mihi.
Filii alieni mentiti ſunt mihi : filii alieni inveterati ſunt, & claudicaverunt a ſementis ſuis.
Vivit Dominus, & benedictus Deus meus : & exaltetur Deus ſalutis meæ.
Deus, qui das vindictis mihi, & ſubdis populos ſub me : liberator meus de inimicis meis iracundis.
Et ab inſurgentibus in me exaltabis me : a viro iniquo eripies me.
Propterea confitebor tibi in nationibus, Domine : & nomini tuo pſalmum dicam.
Magnificans ſalutes regis ejus, & faciens miſericordiam Chriſto ſuo David, & ſemini ejus uſque in ſeculum.

Pſeaume 18.

CŒli enarrant gloriam Dei : & opera manuum ejus annutiat firmamentum.
Dies diei eructat verbum : & nox nocti indicat ſcientiam.
Non ſunt loquelæ neque ſermones : quorum non audiantur voces eorum.

In omnem terram exivit ſonus eorum, & in fines orbis terræ verba eorum : in ſole poſuit tabernaculum ſuum ;

Et ipſe tanquam ſponſus procedens de thalamo ſuo : exultavit ut gigas ad currendam viam.

A ſummo cœlo egreſſio ejus, & occurſus ejus uſque ad ſummum ejus : nec eſt qui ſe abſcondat a calore ejus.

LEx Domini immaculata, convertens animas : teſtimonium Domini fidele, ſapientiam præſtans parvulis.

Juſtitiæ Domini rectæ, lætificantes corda : præceptum Domini lucidum, illuminans oculos.

Timor Domini ſanctus, permanens in ſeculum ſeculi : judicia Domini vera, juſtificata in ſemetipſa.

Deſiderabilia ſuper aurum, & lapidem pretioſum multum : & dulciora ſuper mel & favum.

Etenim ſervus tuus cuſtodit ea : in cuſtodiendis illis retributio multa.

Delicta quis intelligit ? Ab occultis meis munda me, & ab alienis parce ſervo tuo.

Si mei non fuerint dominati, tunc immaculatus ero : & emundabor a delicto maximo.

Et erunt ut complaceant eloquia oris mei : & meditatio cordis mei in conſpectu tuo ſemper. Domine, adjutor meus : & redemptor meus.

Pſeaume 19.

EXaudiat te Dominus in die tribulationis : protegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxilium de ſancto : & de Sion tueatur te.

Memor ſit omnis ſacrificii tui : holocauſtum tuum pingue fiat.

Tribuat tibi ſecundum cor tuum : & omne conſilium tuum confirmet.

Lætabimur in ſalutari tuo ; & in nomine Dei noſtri magnificabimur.

Impleat Dominus omnes petitiones tuas : nunc cognovi quoniam ſalvum fecit Dominus Chriſtum ſuum.

Exaudiet illum de cœlo ſancto ſuo : in potentatibus ſalus dexteræ ejus.

Hi in curribus, & hi in equis : nos autem in nomine Domini Dei noſtri invocabimus.

Ipſi obligati ſunt & ceciderunt : nos autem ſurreximus, & erecti ſumus.

Domine, ſalvum fac Regem : & exaudi nos in die quâ invocaverimus te.

Pſeaume 20.

DOmine, in virtute tuâ lætabitur Rex : & ſuper [illegible]e tuum exultabit vehementer.

Deſiderium cordis ejus tribuiſti ei : & voluntate labiorum ejus non fraudaſti eum.

Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis : poſuiſti in capite ejus coronam de lapide pretioſo.

Vitam petiit a te : & tribuiſti ei longitudinem dierum, in ſeculum, & in ſeculum ſeculi.

Magna eſt gloria ejus in ſalutari tuo : gloriam & magnum decorem impones ſuper eum.

Quoniam dabis eum in benedictionem in ſeculum ſeculi : lætificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quoniam Rex ſperat in Domino : & in miſericordiâ altiſſimi non comovebitur.

Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis; dextera tua inveniat omnes qui te oderunt.

Pones eos ut clibanum ignis in tempore vultûs tui ; Dominus in irâ ſuâ conturbabit eos, & devorabit eos ignis.

Fructum eorum de terrâ perdes : & ſemen eorum a filiis hominum.

Quoniam declinaverunt in te mala : cogitaverunt conſilia, quæ non potuerunt ſtabilire.

Quoniam pones eos dorſum : in reliquiis tuis præparabis vultum eorum.

Exaltare, Domine, in virtute tuâ : cantabimus & pſallemus virtutes tuas.

Pſeaume 21.

DEus, Deus meus, reſpice in me : quare me dereliquiſti ? longe a ſalute meâ verba delictorum meorum.

Deus meus, clamabo per diem, & non exaudies ; & nocte, & non ad inſipientiam mihi.

Tu autem in ſancto habitas, laus Iſrael.

In te ſperaverunt patres noſtri : ſperaverunt, & liberaſti eos.

Ad te clamaverunt, & ſalvi facti ſunt : in te ſperaverunt, & non ſunt confuſi.

Ego autem ſum vermis, & non homo : opprobrium hominum, & abjectio plebis.

Omnes videntes me, deriſerunt me ; locuti ſunt labiis, & moverunt caput.

Speravit in Domino, eripiat eum: ſalvum faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es qui extraxiſti me de ventre; ſpes mea ab uberibus matris meæ.

In te projectus ſum ex utero: de ventre matris meæ Deus meus es tu.

DEus meus,] ne diſceſſeris a me quoniam tribulatio proxima eſt, quoniam non eſt qui adjuvet.

Circumdederunt me vituli multi: tauri pingues obſederunt me.

Aperuerunt ſuper me os ſuum, ſicut leo rapiens & rugiens.

Sicut aqua effuſus ſum, & diſperſa ſunt omnia oſſa mea.

Factum eſt cor meum tanquam cera liqueſcens in medio ventris mei.

Aruit tanquam teſta vertus mea, & lingua mea adhæſit faucibus meis; & in pulverem mortis deduxiſti me.

Quoniam circumdederunt me canes multi, conſilium malignantium obſedit me.

Foderunt manus meas et pedes meos: dinumeraverunt omnia oſſa mea.

Ipſi vero conſideraverunt & inſpexerunt me: diviſerunt ſibi veſtimenta mea, & ſuper veſtem meam miſerunt ſortem.

Tu autem, Domine, ne elongaveris auxilium tuum a me: ad defenſionem meam conſpice.

Erue a frameâ, Deus, animam meam, & de manu canis unicam meam.

Salva me ex ore leonis, & a cornibus unicornium humilitatem meam.

Narrabo nomen tuum fratribus meis: in medio Eccleſiæ laudabo te.

QUi timetis Dominum, laudate eum: univerſum ſemen Jacob, glorificate eum. Timeat eum omne ſemen Iſrael, quoniam non ſprevit, neque deſpexit deprecationem pauperis.

Nec avertit faciem ſuam a me, & cum clamarem ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in Eccleſiâ magnâ: vota mea reddam in conſpectu timentium eum.

Edent pauperes & ſaturabuntur, & laudabunt Dominum qui requirunt eum: vivent corda eorum in ſeculum ſeculi.

Reminiſcentur & convertentur ad Dominum univerſi fines terræ.

Et adorabunt in conſpectu ejus univerſæ familiæ gentium.

Quoniam Domini eſt regnum, & ipſe dominabitur gentium.

Manducaverunt & adoraverunt omnes pingues terræ, in conſpectu ejus cadent omnes qui deſcendunt in terram.

Et anima mea illi vivet; & ſemen meum ſerviet ipſi.

Annuntiabitur Domino generatio ventura: & annuntiabunt cœli juſtitiam ejus populo qui naſcetur, quem fecit Dominus.

Pſeaume 22.

DOminus regit me, & nihil mihi deerit: in loco paſcuæ ibi me collocavit.

Super aquam refectionis educavit me : animam meam convertit.
Deduxit me ſuper ſemitas juſtitiæ, propter nomen ſuum.
Nam & ſi ambulavero in medio umbræ mortis, non timebo mala, quoniam tu mecum es.
Virga tua, & baculus tuus, ipſa me conſolata ſunt.
Paraſti in conſpectu meo menſam, adverſus eos qui tribulant me.
Impinguaſti in oleo caput meum, & calix meus inebrians quam præclarus eſt !
Et miſericordia tua ſubſequetur me, omnibus diebus vitæ meæ ;
Et ut inhabitem in domo Domini, in longitudinem dierum.

Pſeaume 23.

DOmini eſt terra, & plenitudo ejus, orbis terrarum, & univerſi qui habitant in eo.
Quia ipſe ſuper maria fundavit eum : & ſuper flumina præparavit eum.
Quis aſcendet in montem Domini ? aut quis ſtabit in loco ſancto ejus ?
Innocens manibus & mundo corde, qui non accepit in vano animam ſuam, nec juravit in dolo proximo ſuo.
Hic accipiet benedictionem a Domino, & miſericordiam a Deo ſalutari ſuo.
Hæc eſt generatio quærentium eum, quærentium faciem Dei Jacob.
Attollite portas principes veſtras, & elevamini, portæ æternales ; & introibit Rex gloriæ.

Quis eſt iſte Rex gloriæ? Dominus fortis & potens, Dominus potens in prælio.

Attollite portas principes veſtras, & elevamini, portæ æternales: & introibit Rex gloriæ.

Quis eſt iſte Rex gloriæ? Dominus virtutum ipſe eſt Rex gloriæ.

Pſeaume 24.

AD te, Domine, levavi animam meam: Deus meus, in te confido, non erubeſcam.

Neque irrideant me inimici mei; etenim univerſi qui ſuſtinent te, non confundentur.

Confundantur omnes iniqua agentes ſupervacue.

Vias tuas, Domine, demonſtra mihi & ſemitas tuas edoce me.

Dirige me in veritate tuâ, & doce me; quia tu es Deus ſalvator meus, & te ſuſtinui totâ die.

Reminiſcere miſerationum tuarum, Domine, & miſericordiarum tuarum quæ a ſeculo ſunt.

Delicta juventutis meæ, & ignorantias meas ne memineris.

Secundum miſericordiam tuam memento mei tu, propter bonitatem tuam, Domine.

Dulcis & rectus Dominus, propter hoc legem dabit delinquentibus in viâ.

Dirigit manſuetos in judicio, docebit mites vias ſuas.

Univerſæ viæ Domini miſericordia & veritas, requirentibus teſtamentum ejus & teſtimonia ejus.

Propter nomen tuum, Domine, propitiaberis peccato meo; multum eſt enim.

QUis eſt homo qui timet Dominum? legem ſtatuit ei in via quam elegit.
Anima ejus in bonis demorabitur, & ſemen ejus hæreditabit terram.
Firmamentum eſt Dominus timentibus eum: & teſtamentum ipſius, ut manifeſtetur illis.
Oculi mei ſemper ad Dominum, quoniam ipſe evellet de laqueo pedes meos.
Reſpice in me, & miſerere mei; quia unicus & pauper ſum ego.
Tribulationes cordis mei multiplicatæ ſunt: de neceſſitatibus meis erue me.
Vide humilitatem meam et laborem meum, & demitte univerſa delicta mea.
Reſpice inimicos meos, quoniam multiplicati ſunt, & odio iniquo oderunt me.
Cuſtodi animam meam, & erue me; non erubeſcam, quoniam ſperavi in te.
Innocentes & recti adhæſerunt mihi, quia ſuſtinui te.
Libera, Deus, Iſrael ex omnibus tribulationibus ſuis.

Pſeaume 25.

JUdica me, Domine, quoniam ego in innocentiâ meâ ingreſſus ſum; & in Domino ſperans non infirmabor.
Proba me, Domine, & tenta me: Ure renes meos & cor meum.
Quoniam miſericordia tua ante oculos meos eſt; & complacui in veritate tuâ.
Non ſedi cum concilio vanitatis; & cum iniqua gerentibus non introibo.

Odivi Eccleſiam malignantium ; & cum impiis non ſedebo.

Lavebo inter innocentes manus meas, & circumdabo altare tuum, Domine ;

Ut audiam vocem laudis, & enarrem univerſa mirabilia tua.

Domine, dilexi decorem domûs tuæ, & locum habitationis gloriæ tuæ.

Ne perdas cum impiis, Deus, animam meam, & cum viris ſanguinum vitam meam.

In quorum manibus iniquitates ſunt : dextera eorum repleta eſt muneribus.

Ego autem in innocentiâ meâ ingreſſus ſum : redime me, & miſerere mei.

Pes meus ſtetit in directo : in Eccleſis benedicam te, Domine.

Pſeaume 26.

DOminus illuminatio mea, & ſalus mea : quem timebo ?

Dominus protector vitæ meæ : a quo trepidabo ?

Dum appropiant ſuper me nocentes : ut edant carnes meas.

Qui tribulant me inimici mei : ipſi infirmati ſunt & ceciderunt.

Si conſiſtant adverſum me caſtra : non timebit cor meum.

Si exugat adverſum me prælium : in hoc ego ſperabo.

Unam petii a Domino, hanc requiram : ut inhabitem in domo Domini omnibus diebus vitæ meæ,

Ut videam voluptatem Domini; & viſitem templum ejus.

Quoniam abſcondit me in tabernaculo ſuo: In die malorum protexit me in abſcondito tabernaculi ſui.

In petrâ exaltavit me; & nunc exaltavit caput meum ſuper inimicos meos.

Circuivi & immolavi, in tabernaculo ejus hoſtiam vociferationis: cantabo, & pſalmum dicam Domino.

EXaudi, Domine, vocem meam quâ clamavi ad te: miſerere mei, & exaudi me.

Tibi dixit cor meum, exquiſivit te facies mea: faciem tuam, Domine, requiram.

Ne avertas faciem tuam a me; ne declines in irâ a ſervo tuo.

Adjutor meus eſto, ne derelinquas me: neque deſpicias me, Deus ſalutaris meus.

Quoniam pater meus & mater mea dereliquerunt me: Dominus autem aſſumpſit me.

Legem pone mihi, Domine, in viâ tuâ; & dirige me in ſemitam rectam propter inimicos meos.

Ne tradideris me in animas tribulantium me: quoniam inſurrexerunt in me teſtes iniqui, & mentita eſt iniquitas ſibi.

Credo videre bona Domini: in terrâ viventium.

Expecta Dominum, viriliter age; & confortetur cor tuum, & ſuſtine Dominum.

Pſeaume 27.

AD te, Domine, clamabo Deus meus, ne ſileas a me: nequando taceas a me, & aſſimilabor deſcendentibus in lacum.

Exaudi, Domine, vocem deprecationis meæ, dum oro ad te: dum extollo manus meas ad templum ſanctum tuum.

Ne ſimul trahas me cum peccatoribus; & cum operantibus iniquitatem ne perdas me.

Qui loquuntur pacem cum proximo ſuo: mala autem in cordibus eorum.

Da illis ſecundum opera eorum; & ſecundum nequitiam adinventionum ipſorum.

Secundum opera manuum eorum tribue illis; redde retributionem eorum ipſis.

Quoniam non intellexerunt opera Domini, & in opera manuum ejus: deſtrues illos, & non ædificabis eos.

Benedictus Dominus: quoniam exaudivit vocem deprecationis meæ.

Dominus adjutor meus, & protector meus: in ipſo ſperavit cor meum & adjutus ſum.

Et refloruit caro mea; & ex voluntate mea confitebor ei.

Dominus fortitudo plebis ſuæ; & protector ſalvationum Chriſti ſui eſt.

Salvum fac populum tuum, Domine, & benedic hæreditati tuæ; & rege eos, & extolle illos, uſque in æternum.

Pſeaume 28.

AFferte Domino, filii Dei: afferte Domino filios arietum.

Afferte Domino gloriam & honorem; afferte Domino gloriam nomini ejus: adorate Dominum in atrio ſancto ejus.

Vox Domini ſuper aquas, Deus majeſtatis intonuit: Dominus ſuper aquas multas.

Vox Domini in virtute: vox Domini in magnificentiâ.

Vox Domini confringentis cedros; & confringet Dominus cedros Libani.

Et comminuet eas tanquam vitulum Libani; & dilectus quemadmodum filius unicornium.

Vox Domini intercidentis flammam ignis, vox Domini concutientis deſertum; & commovebit Dominus deſertum Cades.

Vox Domini præparantis cervos, & revelabit condenſa; & in templo ejus omnes dicent gloriam.

Dominus diluvium inhabitare facit; & ſedebit Dominus Rex in æternum.

Dominus virtutem populo ſuo dabit: Dominus benedicet populo ſuo in pace.

Pſeaume 29.

EXaltabo te, Domine, quoniam ſuſcepiſti me; nec delectatiſti inimicos meos ſuper me.

Domine, Deus meus, clamavi ad te; & ſanaſti me.

Domine, eduxiſti ab inferno animam meam: ſalvaſti me a deſcendentibus in lacum.

Pſallite Domino, ſancti ejus: & confitemini memoriæ ſanctitatis ejus.

Quoniam ira in indignatione ejus; & vita in voluntate ejus.

Ad veſperum demorabitur fletus; & ad matutinum lætitia.

Ego autem dixi in abundantiâ meâ: non movebor in æternum.

Domine, in voluntate tua : præſtitiſti decori meo virtutem.

Avertiſti faciem tuam a me ; & factus ſum conturbatus.

Ad te, Domine, clamabo ; & ad Deum meum deprecabor.

Quæ utilitas in ſanguine meo : dum descendo in corruptionem.

Numquid confitebitur tibi pulvis : aut annuntiabit veritatem tuam ?

Audivit Dominus, & miſertus eſt mei : Deus factus eſt adjutor meus.

Convertiſti planctum meum in gaudium mihi ; conſcidiſti ſaccum meum, & circumdediſti me lætitiâ ;

Ut cantet tibi gloria mea, & non compungar : Domine Deus meus, in æternum confitebor tibi.

Pſeaume 30.

IN te, Domine, ſperavi, non confundar in æternum : in juſtitiâ tuâ libera me.

Inclina ad me aurem tuam : accelera ut eruas me.

Eſto mihi in Deum protectorem, & in domum refugii ; ut ſalvum me facias.

Quoniam fortitudo mea, & refugium meum es tu ; & propter nomen tuum deduces me, & enutries me.

Educes me de laqueo hoc quem abſconderunt mihi : quoniam tu es protector meus.

In manus tuas commendo ſpiritum meum : redemiſti me, Domine, Deus veritatis.

Odiſti obſervantes vanitates ſupervacue : ego autem in Domino ſperavi.

Exultabo, & lætabor in miſericordiâ tuâ : & quoniam reſpexiſti humilitatem meam, ſalvaſti de neceſſitatibus animam meam.

Nec concluſiſti me in manibus inimici : ſtatuiſti in loco ſpatioſo pedes meos.

MIſerere mei, Domine, quoniam tribulor : conturbatus eſt in irâ oculus meus, anima mea, & venter meus :

Quoniam defecit in dolore vita mea, & anni mei in gemitibus.

Infirmata eſt in paupertate virtus mea ; & oſſa mea conturbata ſunt.

Super omnes inimicos meos factus ſum opprobrium, & vicinis meis valde : & timor notis meis.

Qui videbant me : foras fugerunt a me.

Oblivioni datus ſum tanquam mortuus a corde : factus ſum tanquam vas perditum.

Quoniam audivi vituperationem multorum commorantium in circuitu : in eo dum convenirent ſimul adverſum me, accipere animam meam conſiliati ſunt.

Ego autem in te ſperavi, Domine : dixi : Deus meus es tu : in manibus tuis ſortes meæ.

Eripe me de manu inimicorum meorum ; & a perſequentibus me.

Illuſtra faciem tuam ſuper ſervum tuum : ſalvum me fac in miſericordiâ tuâ.

Domine, non confundar, quoniam invocavi te : erubeſcant impii, & deducantur in infernum.

Multa fiant labia doloſa : quæ loquuntur adverſus juſtum iniquitatem, in ſuperbiâ, & in abuſione.

QUam magna, multitudo dulcedinis tuæ, Domine : quam abscondisti timentibus te !

Perfecisti eis qui sperant in te ; in conspectu filiorum hominum.

Abscondes eos in abscondito faciei tuæ : à conturbatione hominum.

Proteges eos in tabernaculo tuo ; à contradictione linguarum.

Benedictus Dominus : quoniam mirificavit misericordiam suam mihi in civitate munitâ.

Ego autem dixi in excessu mentis meæ : projectus sum à facie oculorum.

Ideò exaudisti vocem orationis meæ : dum clamarem ad te.

Diligite Dominum omnes sancti ejus, quoniam veritatem requiret Dominus ; & retribuet abundanter facientibus superbiam.

Viriliter agite, & confortetur cor vestrum : omnes qui speratis in Domino.

Psaume 31.

BEati quorum remissæ sunt iniquitates ; & quorum tecta sunt peccata.

Beatus vir cui non imputavit Dominus peccatum : nec est in spiritu ejus dolus.

Quoniam tacui, inveteraverunt ossa mea ; dum clamarem totâ die.

Quoniam die ac nocte gravata est super me manus tua : conversus sum in ærumnâ mea, dum configitur spina.

Delictum meum cognitum tibi feci ; & injustitiam meam non abscondi.

Dixi, confitebor adversum me injustitiam

meam Domino; & tu remisisti impietatem peccati mei.

Pro hac orabit ad te omnis sanctus; in tempore opportuno.

Verumtatem in diluvio aquarum multarum, ad eum non approximabunt.

Tu es refugium meum a tribulatione, quæ circumdedit me: exultatio mea erue me a circumdantibus me.

Intellectum tibi dabo, & instruam te in via hac quâ gradieris: firmabo super te oculos meos.

Nolite fieri sicut equus & mulus: quibus non est intellectus.

In chamo & fræno maxillas eorum constringe: qui non approximant ad te.

Multa flagella peccatoris: sperantem autem in Domino misericordia circumdabit.

Lætamini in Domino, & exultate, justi, & gloriamini, omnes recti corde.

Psalmus 32.

EXultate, justi, in Domino: rectos decet collaudatio.

Confitemini Domino in cithrâ: in psalterio decem chordarum psallite illi.

Cantate ei canticum novum: bene psallite ei in vociferatione:

Quia rectum est verbum Domini; & omnia opera ejus in fide.

Diligit misericordiam & judicium: misericordiâ Domini plena est terra.

Verbo Domini cœli firmati sunt; & spiritu oris ejus omnis virtus eorum.

Congregans ſicut in utre aquas maris : ponens in theſauris abyſſos.

Timeat Dominum omnis terra : ab eo autem commoveantur omnes inhabitantes orbem ;

Quoniam ipſe dixit, & facta ſunt : ipſe mandavit, & creata ſunt.

Dominus diſſipat conſilia gentium ; reprobat autem cogitationes populorum, & reprobat conſilia principum.

Conſilium autem Domini in æternum manet cogitationes cordis ejus in generatione & generationem.

BEata gens, cujus eſt Dominus Deus ejus : populus, quem elegit in hæreditatem ſibi.

De cœlo reſpexit Dominus : vidit omnes filios hominum.

De præparato habitaculo ſuo : reſpexit ſuper omnes qui habitant terram.

Qui finxit ſingillatim corda eorum : qui intelligit omnia opera eorum.

Non ſalvatur Rex per multam virtutem ; & gigas non ſalvabitur in multitudine virtutis ſuæ.

Fallax equus ad ſalutem : in abundantiâ autem virtutis ſuæ non ſalvabitur.

Ecce oculi Domini ſuper metuentes eum : & in eis qui ſperant ſuper miſericordiâ ejus.

Ut eruat à morte animas eorum ; & alat eos in fame.

Anima noſtra ſuſtinet Dominum quoniam adjutor & protector noſter eſt.

Quia in eo lætabitur cor noſtrum ; & in nomine ſancto ejus ſperavimus.

Fiat miſericordia tua, Domine ; ſuper nos, quemadmodum ſperavimus in te.

Pſeaume 33.

BEnedicam Dominum in omni tempore : ſemper laus ejus in ore meo.

In Domino laudabitur anima mea : audiant manſueti & lætentur.

Magnificate Dominum mecum ; & exaltemus nomen ejus in idipſum.

Exquiſivi Dominum, & exaudivit me ; & ex omnibus tribulationibus meis eripuit me.

Accedite ad eum, & illuminamini ; & facies veſtræ non confundentur.

Iſte pauper clamavit, & Dominus exaudivit eum ; & de omnibus tribulationibus ejus ſalvavit eum.

Immittet Angelus Domini in circuitu timentium eum ; & eripiet eos.

Guſtate, & videte quoniam ſuavis eſt Dominus : beatus vir qui ſperat in eo.

Timete Dominum, omnes Sancti ejus ; quoniam non eſt inopia timentibus eum.

Divites eguerunt & eſurierunt : iquirentes autem Dominum non minuentur omni bono.

VEnite, filii, audite me : timorem Domini docebo vos.

Quis eſt homo qui vult vitam : diligit dies videre bonos ?

Prohibe linguam tuam a malo ; & labia tua ne loquantur dolum.

Diverte a malo, & fac bonum: inquire pacem, & perſequere eam.

Oculi Domini ſuper juſtos; & aures ejus in preces eorum.

Vultus autem Domini ſuper facientes mala: ut perdat de terrâ memoriam eorum.

Clamaverunt juſti; & Dominus exaudivit eos; & ex omnibus tribulationibus eorum liberavit eos.

Juxta eſt Dominus iis qui tribulato ſunt corde; & humiles ſpiritu ſalvebit.

Multæ tribulationes juſtorum; & de omnibus his liberabit eos Dominus.

Cuſtodit Dominus omnia oſſa eorum: unum ex his non conteretur.

Mors peccatorum peſſima; & qui oderunt juſtum, delinquent.

Redimet Dominus animas ſervorum ſuorum, & non delinquent omnes qui ſperant in eo.

Pſeaume 34.

JUdica, Domine, nocentes me: expugna impugnantes me.

Apprehende arma & ſcutum; & exurge in adjutorium mihi.

Effunde frameam, & conclude adverſus eos qui perſequuntur me: dic animæ meæ, ſalus tua ego ſum.

Confundantur & revereantur: quærentes animam meam.

Advertantur retroſum; & confundantur cogitantes mihi mala.

Fiant tanquam pulvis ante faciem venti: & Angelus Domini coarctans eos,

Fiat via illorum tenebræ, & lubricum; & Angelus Domini persequens eos.

Quoniam gratis absconderunt mihi interitum laquei sui: supervacue exprobraverunt animam meam.

Veniat illi laqueus quem ignorat, & captio quam abscondit, apprehendat eum: & in laqueum cadet in ipsum.

Anima autem mea exultabit in Domino; & delectabitur super salutari suo.

Omnia ossa mea dicent: Domine, quis similis tibi.

Eripiens inopem de manu fortiorum ejus: egenum & pauperem a diripientibus eum.

SUrgentes testes iniqui: quæ ignorabam interrogabant me.

Retribuebant mihi mala pro bonis: sterilitatem animæ meæ.

Ego autem, cum mihi molesti essent, induebar cilicio.

Humiliabam in jejunio animam meam; & oratio mea in sinu meo convertetur.

Quasi proximum, & quasi fratrem nostrum, sic complacebam: quasi lugens & contristatus sic humiliabar.

Et adversum me lætati sunt, & convenerunt: congregata sunt super me flagella, & ignoravi.

Dissipati sunt, nec compuncti tentaverunt me, subsannaverunt me subsannatione: frenduerunt super me dentibus suis.

Domine, quando respicies: restitue animam meam a malignitate eorum, a leonibus unicam meam.

Confitebor tibi in Ecclesiâ magnâ : in populo gravi laudabo te.
Non supergaudeant mihi qui adversantur mihi inique : qui oderunt me gratis, & annuunt oculis.
Quoniam mihi quidem pacifice loquebantur; & in iracundiâ terræ loquentes, dolos cogitabant.
Et dilataverunt super me os suum : dixerunt: Euge, euge, viderunt oculi nostri.
Vidisti, Domine, ne sileas: Domine, ne discedas a me.
EXurge, & intende judicio meo: Deus meus & Dominus meus, in causam meam.
Judica me secundum justitiam tuam Domine Deus meus ; & non supergaudeant mihi.
Non dicant in cordibus suis : Euge, euge, animæ nostræ : nec dicant : Devoravimus eum.
Erubescant & revereantur simul : qui gratulantur malis meis.
Induantur confusione & reverentiâ : qui magna loquuntur super me.
Exultent & lætentur qui volunt justitiam meam ; & dicant semper : magnificetur Dominus, qui volunt pacem servi ejus.
Et lingua mea meditabitur justitiam tuam, tota die laudem tuam.

Psalme 35.

DIxit injustus, ut delinquat in semetipso, non est timor Dei ante oculos ejus.
Quoniam dolose egit in conspectu ejus, ut inveniatur iniquitas ejus ad odium.

Verba oris ejus iniquitas & dolus: noluit intelligere, ut bene ageret.

Iniquitatem meditatus eſt in cubili ſuo: aſtitit omni viæ non bonæ; malitiam autem non odivit.

Domine, in cælo miſericordia tua, & veritas tua uſque ad nubes.

Juſtitia tua ſicut montes Dei: judicia tua abyſſus multa.

Homines & jumenta ſalvabis, Domine, quemadmodum multiplicaſti miſericordiam tuam, Deus.

Filii autem hominum in tegmine alarum tuarum ſperabunt.

Inebriabuntur ab ubertate domûs tuæ & torente voluptatis tuæ potabis eos.

Quoniam apud te eſt fons vitæ, & in lumine tuo videbimus lumen.

Prætende miſericordiam tuam ſcientibus te, & juſtitiam tuam his qui recto ſunt corde.

Non veniat mihi pes ſuperbiæ, & manus peccatoris non moveat me.

Ibi ceciderunt qui operantur iniquitatem; expulſi ſunt, nec potuerunt ſtare.

Pſeaume 36.

NOli æmulari in malignantibus, neque zelaveris facientes iniquitatem.

Quoniam tanquam fœnum velociter areſcent: & quemadmodum olera herbarum cito decident.

Spera in Domino, & fac bonitatem, & inhabita terram, & paſceris in divitiis ejus.

Delectare in Domino, & dabit tibi petitiones cordis tui.

Revela Domino viam tuam, & spera in eo; & ipse faciet.

Et educet quasi lumen justitiam tuam, & judicium tuum tanquam meridiem: subditus esto Domino, & ora eum.

Noli æmulari in eo qui prosperatur in viâ suâ, in homine faciente injustitias.

Desine ab irâ, & derelinque furorem: noli æmulari, ut malignéris.

Quoniam qui malignantur, exterminabuntur: sustinentes autem Dominum, ipsi hæreditabunt terram.

Et adhuc pusillum, & non erit peccator; & quæres locum ejus, & non invenies.

Mansueti autem hæreditabunt terram, & delectabuntur in multitudine pacis.

Observabit peccator justum, & stridebit super eum dentibus suis.

Dominus autem irridebit eum; quoniam prospicit quod veniet dies ejus.

Gladium evaginaverunt peccatores, intenderunt arcum suum.

Ut dejiciant pauperem & inopem, ut trucident rectos corde.

Gladius eorum intret in corda ipsorum, & arcus eorum confringatur.

Melius est modicum justo, super divitias peccatorum multas.;

Quoniam brachia peccatorum conterentur: confirmat autem justos Dominus.

NOvit Dominus dies immaculatorum: & hæreditas eorum in æternum erit.

Non confundentur in tempore malo, & in

diebus famis saturabuntur; quia peccatores peribunt.
Inimici verò Domini mox ut honorificati fuerint & exaltati, deficientes, quemadmodum fumus, deficient.
Mutuabitur peccator, & non solvet: justus autem miseretur, & tribuet.
Quia benedicentes ei hæreditabunt terram; maledicentes autem ei disperibunt.
Apud Dominum gressus hominis dirigentur; & viam ejus volet.
Cum ceciderit, non collidetur: quia Dominus supponit manum suam.
Junior fui, etenim senui & non vidi justum derelictum, nec semen ejus quærens panem.
Tota die miseretur & commodat; & semen illius in benedictione erit.
Declina a malo, & fac bonum; & inhabita in seculum seculi.
Quia Dominus amat judicium, & non derelinquet sanctos suos: in æternum conservabuntur.
Injusti punientur, & semen impiorum peribit.
Justi autem hæreditabunt terram, & inhabitabunt in seculum seculi super eam.
OS justi meditabitur sapientiam, & lingua ejus loquetur judicium.
Lex Dei ejus in corde ipsius; & non supplantabuntur gressus ejus.
Considerat peccator justum, & quærit mortificare eum.
Dominus autem non derelinquet eum in manibus ejus, nec damnabit eum cum judicabitur illi.

Expecta Dominum, & custodi viam ejus, & exaltabit te, ut hæreditate capias terram: cum perierint peccatores, videbis.

Vidi impium superexaltatum, & elevatum sicut cedros Libani.

Et transivi, & ecce non erat: & quæsivi eum, & non est inventus locus ejus.

Custodi innocentiam, & vide æquitatem, quoniam sunt reliquiæ homini pacifico.

Injusti autem disperibunt simul: reliquiæ impiorum interibunt.

Salus autem justorum a Domino, & protector eorum in tempore tribulationis.

Et adjuvabit eos Dominus, & liberabit eos: & eruet eos a peccatoribus, & salvabit eos, quia speraverunt in eo.

Psaume 37.

DOmine, ne in furore tuo arguas me, neque in irâ tuâ corripias me.

Quoniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi, & confirmasti super me manum tuam.

Non est sanitas in carne meâ a facie iræ tuæ; non est pax ossibus meis a facie peccatorum meorum.

Quoniam iniquitates meæ supergressæ sunt caput meum: & sicut onus grave, gravatæ sunt super me.

Putruerunt & corruptæ sunt cicatrices meæ, a facie insipientiæ meæ

Miser factus sum & curvatus sum usque in finem: totâ die contristatus ingrediebar.

Quoniam lumbi mei impleti sunt illusionibus, non est sanitas in carne meâ.

Afflictus sum & humiliatus sum nimis: rugiebam a gemitu cordis mei.
Domine, ante te omne desiderium meum; & gemitus meus a te non est absconditus.
Cor meum conturbatum est, dereliquit me virtus mea; & lumen oculorum meorum, & ipsum non est mecum.
Amici mei, & proximi mei, adversum me appropinquaverunt & steterunt.
Et qui juxta me erant, de longe steterunt; & vim faciebant qui quærebant animam meam.
Et qui inquirebant mala mihi, locuti sunt vanitates, & dolos tota die meditabantur.
Ego autem tanquam surdus non audiebam, & sicut mutus non aperiens os suum.
Et factus sum sicut homo non audiens, & non habens in ore suo redargutiones.
Quoniam in te, Domine, speravi: tu exaudies me, Domine Deus meus.
Quia dixi: nequando supergaudeant mihi inimici mei; & dum commoventur pedes me super me magna locuti sunt.
Quoniam ego in flagella paratus sum: & dolor meus in conspectu meo semper.
Quoniam iniquitatem meam annuntiabo, & cogitabo pro peccato meo.
Inimici autem mei vivunt, & confirmati sunt super me; & multiplicati sunt qui oderunt me inique.
Qui retribuunt mala pro bonis, detrahebant mihi, quoniam sequebar bonitatem.
Ne derelinquas me, Domine Deus meus: ne discesseris a me.

Intende in adjutorium meum, Domine Deus ſalútis meæ.

Pſeaume 38.

DIxi: cuſtodiam vias meas, ut non delinquam in linguâ meâ.

Poſui ori meo cuſtodiam, cum conſiſteret peccator adverſum me.

Obmutui & humiliatus ſum, & ſilui a bonis; & dolor meus renovatus eſt.

Concaluit cor meum intra me, & in meditatione meâ exardeſcet ignis: locutus ſum in linguâ meâ.

Notum fac mihi, Domine, finem meum, & numerum dierum meorum quis eſt; ut ſciam quid deſit mihi.

Ecce menſurabiles poſuiſti dies meos; & ſubſtantia mea tanquam nihilum ante te.

Verumtamen univerſa vanitas; omnis homo vivens.

Verumtamen in imagine pertranſit homo, ſed & fruſtra conturbatur.

Theſaurizat, & ignorat cui congregabit ea.

Et nunc quæ eſt expectatio mea? nonne Dominus? & ſubſtantia mea apud te eſt.

AB omnibus iniquitatibus meis erue me: opprobrium inſipienti dediſti me.

Obmutui, & non aperui os meum, quoniam tu feciſti.

Amove a me plagas tuas: a fortitudine manus tuæ ego defeci.

In increpationibus propter iniquitatem corripuiſti hominem, & tabeſcere feciſti ſicut aranea

eam animam ejus: verumtamen vane conturbatur omnis homo.

Exaudi orationem meam, Domine, & deprecationem meam: auribus percipe lacrymas meas.

Ne fileas, quoniam advena ego sum apud te, & peregrinus, sicut omnes patres mei.

Remitte mihi ut refrigerer, priusquam abeam, & amplius non ero.

Psalmus 39.

EXpectans expectavi Dominum, & intendit mihi.

Et exaudivit preces meas; & eduxit me de lacu miseriæ, & de luto fæcis.

Et statuit super petram pedes meos, & direxit gressus meos.

Et immisit in os meum canticum novum, carmen Deo nostro.

Videbunt multi, & timebunt: & sperabunt in Domino.

Beatus vir cujus est nomen Domini spes ejus, & non respexit in vanitates, & insanias falsas.

Multa fecisti tu, Domine Deus meus, mirabilia tua; & cogitationibus tuis, non est qui similis sit tibi.

Annuntiavi & locutus sum: multiplicati sunt super numerum:

Sacrificium & oblationem noluisti; aures autem perfecisti mihi.

Holocaustem & pro peccato non postulasti: tunc dixi, ecce venio.

In capite libri scriptum est de me, ut faciam

rem voluntatem tuam: Deus meus; volui, & legem tuam in medio cordis mei.

ANuntiavi justitiam tuam in Ecclesiâ magnâ; ecce labia mea non prohibebo, Domine, tu scisti.
Justitiam tuam non abscondi in corde meo: veritatem tuam & salutare tuum dixi.
Non abscondi misericordiam tuam & veritatem tuam a concilio multo.
Tu autem, Domine, ne longe facias miserationes tuas a me: misericordia tua & veritas tua semper susceperunt me.
Quoniam circumdederunt me mala, quorum non est numerus; comprehenderunt me iniquitates meæ, & non potui ut viderem.
Multiplicatæ sunt super capillos capitis mei; cor meum dereliquit me.
Complaceat tibi, Domine, ut eruas me: Domine, ad adjuvandum me respice.
Confundantur & revereantur simul, qui quærunt animam meam, ut auferant eam.
Convertantur retrorsum & revereantur, qui volunt mihi mala.
Ferant confestim confusionem suam, qui dicunt mihi: Euge, euge.
Exultent & lætentur super te omnes quærentes te: & dicant semper, magnificetur Dominus, qui diligunt salutare tuum.
Ego autem mendicus sum & pauper: Dominus sollicitus est mei.
Adjutor meus, & protector meus tu es: Deus meus, ne tardaveris.

BEatus qui intelligit ſuper egenum & pauperem; in die malâ liberabit eum Dominus.

Dominus conſervet eum, & vivificet eum, & beatum faciat eum in terrâ, & non tradat eum in animam inimicorum ejus.

Dominus opem ferat illi ſuper lectum doloris ejus: univerſum ſtratum ejus verſaſti in infirmitate ejus.

Ego dixi: Domine, miſerere mei; ſana animam meam, quia peccavi tibi.

Inimici mei dixerunt mala mihi: quando morietur, & peribit nomen ejus?

Et ſi ingrediebatur ut videret, vana loquebatur: cor ejus congregavit iniquitatem ſibi.

Egrediebatur foras; & loquebatur in idipſum.

Adverſum me ſuſurrabant omnes inimici mei: adverſum me cogitabant mala mihi.

Verbum iniquum: conſtituerunt adverſum me: numquid qui dormit, non adjiciet ut reſurgat?

Etenim homo pacis meæ in quo ſperavi, qui edebat panes meos, magnificavit ſuper me ſupplantationem.

Tu autem, Domine, miſerere mei, & reſuſcita me; & retribuam eis.

In hoc cognovi quoniam voluiſti me: quoniam non gaudebit inimicus meus ſuper me.

Me autem propter innocentiam ſuſcepiſti, & confirmaſti me in conſpectu tuo in æternum.

Benedictus Dominus Deus Iſrael a ſeculo, & uſque in ſeculum: fiat, fiat.

QUemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum: ita desiderat anima mea ad te, Deus.

Sitivit anima mea ad Deum fontem vivum; quando veniam, & apparebo ante faciem Dei?

Fuerunt mihi lacrymæ meæ panes die ac nocte: dum dicitur mihi quotidie: ubi est Deus tuus?

Hæc recordatus sum, & effudi in me animam meam: quoniam transibo in locum tabernaculi admirabilis, usque ad domum Dei.

In voce exultationis & confessionis: sonus epulantis.

Quare tristis es, anima mea; & quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi; salutare vultus mei, & Deus meus.

AD me ipsum anima mea conturbata est: propterea memor ero tui de terrâ Jordanis, & Hermoniim a monte modico.

Abyssus abyssum invocat; in voce cataractarum tuarum.

Omnia excelsa tua, & fluctus tui: super me transierunt.

In die mandavit Dominus misericordiam suam; & nocte canticum ejus.

Apud me oratio Deo vitæ meæ: dicam Deo, susceptor meus es.

Quare oblitus es mei, & quare contristatus incedo: dum affligit me inimicus?

Dum confringuntur ossa mea: exprobraverunt mihi qui tribulant me inimici mei.

Dum dicunt mihi per ſingulos dies: Ubi eſt Deus tuus?

Quare triſtis es, anima mea: & quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: ſalutare vultus mei, & Deus meus.

Pſeaume 42.

JUdica me, Deus, & diſcerne cauſam meam de gente non ſanctâ: ab homine iniquo & doloſo erue me;

Quia tu es, Deus, fortitudo mea: quare me repuliſti? & quare triſtis incedo, dum affligit me inimicus?

Emitte lucem tuam & veritatem tuam: ipſa me deduxerunt, & adduxerunt in montem ſanctum tuum, & in tabernacula tua.

Et introibo ad altare Dei: ad Deum qui lætificat juventutem meam.

Confitebor tibi in citharâ, Deus, Deus meus: quare triſtis es, anima mea? & quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi; ſalutare vultus mei, & Deus meus.

Pſeaume 43.

DEus, auribus noſtris audivimus, patres noſtri annuntiaverunt nobis opus: quod operatus es in diebus eorum, & in diebus antiquis.

Manus tua gentes diſperdidit, & plantaſti eos: afflixiſti populos, & expuliſti eos.

Nec enim in gladio ſuo poſſederunt terram; & brachium eorum non ſalvavit eos.

Sed dextera tua, & brachium tuum, & illuminatio vultus tui: quoniam complacuisti in eis.

Tu es ipse Rex meus & Deus meus: qui mandas salutes Jacob.

In te inimicos nostros ventilabimus cornu; & in nomine tuo spernemus insurgentes in nobis.

Non enim in arcu meo sperabo; & gladius meus non salvabit me.

Salvasti enim nos de affligentibus nos, & odientes nos confudisti.

IN Deo laudabimur totâ die; & in nomine tuo confitebimur in seculum.

Nunc autem repulisti, & confudisti nos; & non egredieris, Deus, in virtutibus nostris.

Avertisti nos retrorsum post inimicos nostros; & qui oderunt nos, diripiebant sibi.

Dedisti nos tanquam oves escarum; & in gentibus dispersisti nos.

Vendidisti populum tuum sine pretio; & non fuit multitudo in commutationibus eorum.

Posuisti nos opprobrium vicinis nostris: subsannationem & derisum his qui sunt in circuitu nostro.

Posuisti nos in similitudinem gentibus: commotionem capitis in populis.

Totâ die verecundia mea contra me est; & confusio faciei meæ cooperuit me.

A voce exprobrantis & obloquentis: a facie inimici & persequentis.

Hæc omnia venerunt super nos; nec obliti sumus te; & inique non egimus in testamento tuo.

Et non receſſit retro cor noſtrum; & declinaſti ſemitas noſtras a viâ tuâ.

Quoniam humiliaſti nos in loco afflictionis; & cooperuit nos umbra mortis.

SI obliti ſumus nomen Dei noſtri; & ſi expandimus manus noſtras ad Deum alienum.

Nonne Deus requiret iſta: ipſe enim novit abſcondita cordis.

Quoniam propter te mortificamur totâ die: æſtimati ſumus ſicut oves occiſionis.

Exurge, quare obdormis, Domine: exurge, & ne repellas in finem.

Quare faciem tuam avertis: obliviſceris inopiæ noſtræ & tribulationis noſtræ?

Quoniam humiliata eſt in pulvere anima noſtra: conglutinatus eſt in terrâ venter noſter.

Exurge, Domine, adjuva nos; & redime nos propter nomen tuum.

Pſeaume 44.

ERuctavit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea Regi.

Lingua mea: calamus ſcribæ velocitèr ſcribentis.

Specioſus formâ præ filiis hominum: diffuſa eſt gratia in labiis tuis: propterea benedixit te Deus, in æternum.

Accingere gladio tuo ſuper femur tuum: Potentiſſime.

Specie tuâ & pulchritudine tuâ intende: proſpere procede & regna.

Propter veritatem & manſuetudinem, & juſtitiam; & deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acutæ, populi ſub te cadent: in corda inimicorum Regis.

Sedes tua, Deus, in ſeculum ſeculi: virga directionis, virga regni tui.

Dilexiſti juſtitiam, & odiſti iniquitatem: propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ, præ conſortibus tuis.

Myrrha & gutta, & caſia a veſtimentis tuis, a domibus eburneis: ex quibus delectaverunt te filiæ Regum in honore tuo.

Aſtitit Regina a dextris tuis in veſtitu deaurato: circumdata varietate.

Audi, filia, & vide, & inclina aurem tuam; & obliviſcere populum tuum, & domum patris tui.

Et concupiſcet Rex decorum tuum: quoniam ipſe eſt Dominus Deus tuus, & adorabunt eum.

Et filiæ Tyri in muneribus: vultum tuum deprecabuntur omnes divites plebis.

Omnis gloria ejus filiæ Regis ab intus: in fimbriis aureis, circumamicta varietatibus.

Adducentur Regi virgines poſt eam: proximæ ejus efferentur tibi.

Afferentur in lætitiâ & exultatione; adducentur in templum Regis.

Pro patribus tuis nati ſunt tibi filii: conſtitues eos principes ſuper omnem terram.

Memores erunt nominis tui: in omni generatione & generationem.

Propterea populi confitebuntur tibi in æternum; & in ſeculum ſeculi.

DEus noſter refugium: & virtus: adjutor in tribulationibus quæ invenerunt nos nimis.
Propterea non timebimus dum turbabitur terra, & transferentur montes in cor maris.
Sonuerunt & turbatæ ſunt aquæ eorum: conturbati ſunt montes in fortitudine ejus.
Fluminis impetus lætificat civitatem Dei: ſanctificavit tabernaculum ſuum Altiſſimus.
Deus in medis ejus, non commovebitur: adjuvabit eam Deus mane diluculo.
Conturbatæ ſunt gentes, & inclinata ſunt regna: dedit vocem ſuam, mota eſt terra.
Dominus virtutem nobiſcum: ſuſceptor noſter Deus Jacob.
Venite, & videte opera Domini, quæ poſuit prodigia ſuper terram: auferens bella uſque ad finem terræ.
Arcum conteret, & confringet arma; & ſcuta comburet igni.
Vacate, & videte quoniam ego ſum Deus: exaltabor in gentibus, & exaltabor in terrâ.
Dominus virtutem nobiſcum: ſuſceptor noſter Deus Jacob.

Pſeaume 46.

OMnes gentes, plaudite manibus: jubilate Deo in voce exultationis.
Quoniam Dominus excelſus, terribilis: Rex magnus ſuper omnem terram.
Subjecit populos nobis; & gentes ſub pedibus noſtris.
Elegit nobis hæreditatem ſuam: ſpeciem Jacob quam dilexit.

Aſcendit Deus in jubilo, & Dominus in voce tubæ.

Pſallite Deo noſtro, pſallite: pſallite Regi noſtro, pſallite.

Quoniam Rex omnis terræ Deus: pſallite ſapienter.

Regnabit Deus ſuper gentes: Deus ſedet ſuper ſedem ſanctam ſuam.

Principes populorum congregati ſunt cum Deo Abraham: quoniam Dii fortes terræ vehementer elevati ſunt.

Pſeaume 47.

MAgnus Dominus, & laudabilis nimis: in civiate Dei noſtri in monte ſancto ejus.

Fundatur exultatione univerſæ terræ mons Sion: latera Aquilonis civitas Regis magni. Deus in domibus ejus cognoſcetur: cum ſuſcipiet eam.

Quoniam ecce Reges terræ congregati ſunt: convenerunt in unum.

Ipſi videntes ſic admirati ſunt: conturbati ſunt, commoti ſunt.

Tremor apprehendit eos: ibi dolores ut parturientis.

In ſpiritu vehementi: conteres naves Tharſis.

Sicut audivimus, ſic vidimus in civitate Domini virtutum, in civitate Dei noſtri: Deus fundavit eam in æternum.

Suſcepimus, Deus, miſericordiam tuam: in medio templi tui.

Secundum nomen tuum, Deus, ſic & laus tua in fines terræ: juſtitia plena eſt dextera tua.

Lætetur mons Sion, & exultent filiæ Judæ: propter judicia tua, Domine.
Circumdate Sion, & complectimini eam: narrate in turribus ejus.
Ponite corda veſtra in virtute ejus, & diſtribuite domos ejus: ut enarretis in progenie alterâ.
Quoniam hic eſt Deus, Deus noſter in æternum, & in ſeculum ſeculi: ipſe reget nos in ſecula.

Pſeaume 48.

AUdite hæc, omnes gentes: auribus percipite, omnes qui habitatis orbem.
Quique terrigenæ, & filii hominum, ſimul in unum dives & pauper.
Os meum loquetur ſapientiam; & meditatio cordis mei prudentiam.
Inclinabo in parabolam aurem meam: aperiam in pſalterio propoſitionem meam.
Cur timebo in die mala: iniquitas calcanei mei circumdabit me.
Qui confidunt in virtute ſuâ; & in multitudine divitiarum ſuarum gloriantur.
Frater non redimit, redimet homo: non dabit Deo placationem ſuam.
Et pretium redemptionis animæ ſuæ: & laborabit in æternum, & vivet adhuc in finem.
Non videbit interitum, cum viderit ſapientes morientes.
Simul inſipiens & ſtultus peribunt; & relinquent alienis divitias ſuas.
Et ſepulchra eorum domus illorum in æternum; tabernacula eorum in progenie & pro-

genie: vocaverunt nomina ſua in terris ſuis.
Et homo, cum in honore eſſet, non intellexit: comparatus eſt jumentis inſipientibus, & ſimilis factus eſt illis.
Hæc via illorum ſcandalum ipſis; & poſtea in ore ſuo complacebunt
Sicut oves in inferno poſiti ſunt: mors depaſcet eos.
Et dominabuntur eorum juſti in matutino; & auxilium eorum veteraſcet in inferno a gloriâ eorum
Verumtamen Deus redimet animam meam de manu inferi: cum acceperit me.

NE timueris cum dives factus fuerit homo: & cum multiplicati fuerit gloria domus ejus.
Quoniam cum interierit, non ſumet omnia: neque deſcendit cum eo gloria ejus.
Quia anima ejus in vitâ ipſius benedicetur: confitebitur tibi cum benefeceris ei.
Introibit uſque in progenies patrum ſuorum; & uſque in æternum non videbit lumen.
Homo, cum in honore eſſet, non intellexit: comparatus eſt jumentis inſipientibus, & ſimilis factus eſt illis.

Pſeaume 49.

DEus Deorum Dominus locutus eſt; & vocavit terram a ſolis ortu uſque ad occaſum.
Ex Sion ſpecies decoris ejus.
Deus manifeſte veniet: Deus noſter, & non ſilebit.

Ignis in conſpectu ejus exardeſcet; & in circuitu ejus tempeſtas valida.
Advocabit cælum deſurſum, & terram: diſcernere populum ſuum.
Congregate illi ſanctos ejus: qui ordinant teſtamentum ejus ſuper ſacrificia.
Et annuntiabunt cœli juſtitiam ejus, quoniam Deus judex eſt.
Audi, populus meus, & loquar, Iſrael, & teſtificabor tibi: Deus, Deus tuus ego ſum.
Non in ſacrificiis tuis arguam te: holocauſta autem tua in conſpectu meo ſunt ſemper.
Non accipiam de domo tuâ vitulos: neque de gregibus tuis hircos.
Quoniam meæ ſunt omnes feræ ſylvarum: jumenta in montibus & boves.
Cognavi omnia volatilia cœli: & pulchritudo agri mecum eſt.
Si eſuriero, non dicam tibi: meus eſt enim orbis terræ, & plenitudo ejus.
Numquid manducabo carnes taurorum aut ſanguinem hircorum potabo?
Immola Deo ſacrificium laudis, & redde Altiſſimo vota tua.
Et invoca me in die tribulationis: eruam te, & honorificabis me,

PEccatori autem dixit Deus: quare tu enarras juſtitias meas, & aſſumis teſtamentum meum per os tuum?
Tu vero odiſti diſciplinam; & projeciſti ſermones meos retroſrum.
Si videbas furem, currebas cum eo: & cum adulteris portionem tuam ponebas.

Os tuum abundavit malitia, & lingua tua concinnabat dolos.

Sedens adverſus fratrem tuum loquebaris, & adverſus filium matris tuæ, ponebas ſcandalum: hæc feciſti, & tacui.

Exiſtimaſti, inique, quod ero tui ſimilis: arguam te, & ſtatuam contra faciem tuam.

Intelligite hæc, qui obliviſcimini Deum; nequando rapiat, & non ſit qui eripiat.

Sacrificium laudis honorificabit me; & illic iter, quo oſtendam illi ſalutare Dei.

Pſeaume 50.

MIſerere mei, Deus: ſecundum magnam miſericordiam tuam.

Et ſecundum multitudinem miſerationum tuarum: dele iniquitatem meam.

Amplius lava me ab iniquitate mea; & a peccato meo munda me.

Quoniam iniquitatem meam ego cognoſco; & peccatum meum contra me eſt ſemper.

Tibi ſoli peccavi, & malum coram te feci: ut juſtificeris in ſermonibus tuis, & vincas cum judicaris.

Ecce enim in iniquitatibus conceptus ſum; & in peccatis concepit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexiſti: incerta & occulta ſapientiæ tuæ manifeſtaſti mihi.

Aſperges me hyſſopo & mundabor: lavabis me, & ſuper nivem dealbabor.

Auditui meo dabis gaudium & lætitiam; & exultabunt oſſa humiliata.

Averte faciem tuam a peccatis meis, & omnes iniquitates meas dele.

Cor meum crea in me, Deus; & ſpiritum rectum innova in viſceribus meis.
Ne projicias me a facie tuâ; & Spiritum ſanctum tuum ne auferas a me.
Redde mihi lætitiam ſalutaris tui; & ſpiritu principali confirma me.
Docebo iniquos vias tuas; & impii ad te convertentur.
Libera me de ſanguinibus, Deus, Deus ſalutis meæ; & exultabit lingua mea juſtitiam tuam.
Domine, labia mea aperies; & os meum annuntiabit laudem tuam.
Quoniam ſi voluiſſes ſacrificium dediſſem utique: holocauſtis non delectaberis.
Sacrificium Deo ſpiritus contribulatus: cor contritum & humiliatum, Deus, non deſpicies.
Benigne fac, Domine, in bonâ voluntate tuâ Sion: ut ædificentur muri Jeruſalem.
Tunc acceptabis ſacrificium juſtitiæ oblationes & holocauſta: tunc imponent ſuper altare tuum vitulos.

Pſeaume 51.

QUuid gloriaris in malitiâ; qui potens es in iniquitate?
Tota die injuſtitiam cogitavit lingua tua: ſicut novacula acuta feciſti dolum.
Dilexiſti malitiam ſuper benignitatem: iniquitatem magis, quam loqui æquitatem.
Dilexiſti omnia verba præcipitationis: lingua doloſa.
Propterea Deus deſtruet te in finem: evel-

let te, & emigrabit te de tabernaculo tuo, & radicem tuam de terrâ viventium.
Videbunt juſti, & timebunt, & ſuper eum ridebunt; & dicent: Ecce homo, qui non poſuit Deum adjutorem ſuum.
Sed ſperavit in multitudine divitiarum ſuarum: & prævaluit in vanitate ſuâ.
Ego autem ſicut oliva fructifera in domo Dei: ſperavi in miſericordia Dei in æternum, & in ſeculum ſeculi.
Confitebor tibi in ſeculum, quia feciſti; & expectabo nomen tuum, quoniam bonum eſt in conſpectu ſanctorum tuorum.

Pſeaume 52.

DIxit inſipiens in corde ſuo: non eſt Deus.
Corrupti ſunt, & abominabiles facti ſunt in iniquitatibus: non eſt qui faciat bonum.
Deus de cœlo, proſpexit ſuper filios hominum: ut videat ſi eſt intelligens, aut requirens Deum.
Omnes declinaverunt, ſimul inutiles facti ſunt: non eſt qui faciat bonum, non eſt uſque ad unum.
Nonne ſcient omnes, qui operantur iniquitatem: qui devorant plebem meam ut cibum panis?
Deum non invocaverunt: illic trepidaverunt timore, ubi non erat timor.
Quoniam Deus diſſipavit oſſa eorum qui hominibus placent: confuſi ſunt, quoniam Deus ſprevit eos.
Quis dabit ex Sion ſalutare Iſrael: cum con-

verterit Deus captivitatem plebis ſuæ, exultabit Jacob, & lætabitur Iſrael.

Pſeaume 53.

DEus, in nomine tuo ſalvum me fac: & in virtute tuâ judica me.

Deus, exaudi orationem meam: auribus percipe verba oris mei.

Quoniam alieni inſurrexerunt adverſum me, & fortes quæſierunt animam meam; & non propoſuerunt Deum ante conſpectum ſuum.

Ecce enim Deus adjuvat me; & Dominus ſuceptor eſt animæ meæ.

Averte mala inimicis meis; & in veritate tuâ diſperde illos.

Voluntarie ſacrificabo tibi; & confitebor nomini tuo, Domine quoniam bonum eſt.

Quoniam ex omni tribulatione eripuiſti me; & ſuper inimicos meos deſpexit oculus meus.

Pſeaume 54.

EXaudi, Deus, orationem meam, & ne deſpexeris deprecationem meam: intende mihi, & exaudi me.

Contriſtatus ſum in exercitatione meâ; & conturbatus ſum a voce inimici; & a tribulatione peccatoris.

Quoniam declinaverunt in me iniquitates: & in irâ moleſti erant mihi.

Cor meum conturbatum eſt in me: & formido mortis cecidit ſuper me.

Timor & tremor venerunt ſuper me, & contexerunt me tenebræ.

Et dixi : quis dabit mihi pennas ſicut columbæ ; & volabo, & requieſcam.
Ecce elongavi fugiens ; & mansi in ſolitudine.
Expectabam eum qui ſalvum me fecit a puſillanimitate ſpiritus & tempeſtate.
Præcipita, Domine, divide linguas eorum ; quoniam vidi iniquitatem & contradictionem in civitate.
Die ac nocte circumdabit eam ſuper muros ejus iniquitas ; & labor in medio ejus ; & injuſtitia.
Et non defecit de plateis ejus uſura & dolus.
Quoniam ſi inimicus meus maledixiſſet mihi : ſuſtinuiſſem utique.
Et ſi is qui oderat me, ſuper me magna locutus fuiſſet : abſcondiſſem me forſitan ab eo.
Tu vero, homo unanimis, Dux meus & notus meus.
Qui ſimul mecum dulces capiebas cibos : in domo Dei ambulavimus cum conſenſu.
Veniat mors ſuper illos ; & deſcendant in infernum viventes.
Quoniam nequitiæ in habitaculis eorum : in medio eorum.
Ego autem ad Deum clamavi ; & Dominus ſalvabit me.
VEſpere, & mane, & meridie narrabo & annuntiabo ; & exaudiet vocem meam.
Redimet in pace animam meam ab his qui appropinquant mihi : quoniam inter multos erant mecum.
Exaudiet Deus, & humiliabit illos ; qui eſt ante ſecula.

Non eſt enim illis commutatio, & non timuerunt Deum: extendit manum ſuum in retribuendo.

Contaminaverunt teſtamentum ejus, diviſi ſunt ab irâ vultus ejus; & approquinquavit cor illius.

Molliti ſunt ſermones ejus ſuper oleum; & ipſi ſunt jacula.

Jacta ſuper Dominum curam tuam, & ipſe te enutriet: non dabit in æternum fluctuationem juſto.

Tu vero, Deus, deduces eos in puteum interitus.

Viri ſanguinum & doloſi non dimidiabunt dies ſuos: ego autem ſperabo in te, Domine.

Pſeaume 55.

Miſerere mei, Deus, quoniam conculcavit me homo; totâ die impugnans tribulavit me.

Conculcaverunt me inimici mei totâ die; quoniam multi bellantes adverſum me.

Ab altitudine diei timebo: ego vero in te ſperabo.

In Deo laudabo ſermones meos, in Deo ſperavi: non timebo quid faciat mihi caro.

Totâ die verba mea execrabantur: adverſum me omnes cogitationes eorum in malum.

Inhabitabunt & abſcondent: ipſi calcaneum meum obſervabunt.

Sicut ſuſtinuerunt animam meam: pro nihilo ſalvos facies illos: in irâ populos confringes.

Deus, vitam meam annuntiavi tibi: poſuiſti lacrimas meas in conſpectu tuo, ſicut & in promiſſione tuâ.

Tunc convertentur inimici mei retrorſum; in quacumque die invocavero te.
Ecce cognovi quoniam Deus meus es.
In Deo laudabo verbum: in Domino laudabo ſermonem.
In Deo ſperavi: non timebo quid faciat mihi homo.
In me ſunt, Deus, vota tua; quæ reddam, laudationes tibi.
Quoniam eripuiſti animam meam de morte, & pedes meos de lapſu; ut placeam coram Deo in lumine viventium.

Pſeaume 56.

Miſerere mei, Deus, miſerere mei, quoniam in te confidit anima mea.
Et in umbrâ alarum tuarum ſperabo, donec tranſeat iniquitas.
Clamabo ad Deum altiſſimum: Deum qui benefecit mihi.
Miſit de cœlo, & liberavit me: dedit in opprobrium conculcantes me.
Miſit Deus miſericordiam ſuam & veritatem ſuam; & eripuit animam meam de medio catulorum leonum: dormivi conturbatus.
Filii hominum, dentes eorum arma & ſagittæ: & lingua eorum gladius acutus.
Exaltare ſuper cœlos, Deus; & in omnem terram gloria tua.
Laqueum paraverunt pedibus meis; & incurvaverunt animam meam.
Foderunt ante faciem meam foveam; & inciderunt in eam.

Paratum cor meum, Deus, paratum cor meum : cantabo & pſalmum dicam.
Exurge, gloria mea, exurge, pſalterium & cithara ; exurgam diluculo.
Confitebor tibi in populis Domine : & pſalmum dicam tibi in gentibus.
Quoniam magnificata eſt uſque ad cœlos miſericordia tua ; & uſque ad nubes veritas tua.
Exaltare ſuper cœlos Deus ; & ſuper omnem terram gloria tua.

Pſeaume 57.

SI vere utique juſtitiam loquimini, rectâ judicate, filii hominum.
Etenim in corde iniquitates operamini : in terrâ injuſtitias manus veſtræ concinnant.
Alienati ſunt peccatores a vulvâ, erraverunt ab utero : locuti ſunt falſa.
Furor illis ſecundum ſimilitudinem ſerpentis, ſicut aſpidis ſurdæ, & obturantis aures ſuas ;
Quæ non exaudiet vocem incantantium, & venefici incantantis ſapienter.
Deus conteret dentes eorum in ore ipſorum : molas leonum confringet Dominus.
Ad nihilum devenient tanquam aqua decurrens : intendit arcum ſuum donec infirmentur.
Sicut cera quæ fluit, auferentur : ſuperceciderunt ignis, & non viderunt ſolem.
Priuſquam intelligerunt ſpinæ veſtræ rhamnum : ſicut viventes, ſic in irâ abſorbet eos.
Lætabitur juſtus, cum videret vindictam : manus ſuas lavabit in ſanguine peccatoris.

Et dicet homo : si utique est fructus justo utique est Deus judicans eos in terrâ.

Psaume 58.

ERipe me de inimicis meis, Deus meus ; & ab insurgentibus in me libera me.
Eripe me de operantibus iniquitatem, & de viris sanguinum salva me.
Quia ecce ceperunt animam meam : irruerunt in me fortes.
Neque iniquitas mea, neque peccatum meum, Domine : sine iniquitate cucurri, & direxi.
Exurge in occursum meum & vide, & tu, Domine Deus virtutum, Deus Israel.
Intende ad visitandas omnes gentes : non misereris omnibus qui operantur iniquitatem.
Convertentur ad vesperam ; & famem patientur ut canes, & circuibunt civitatem.
Ecce loquentur in ore suo, & gladius in labiis eorum : quoniam quis audivit ?
Et tu, Domine, deridebis eos : ad nihilum deduces omnes gentes.
Fortitudinem meam ad te custodiam, quia Deus susceptor meus es : Deus meus, misericordia ejus, prævenit me.
DEus ostendit mihi super inimicos meos : ne occidas eos, nequando obliviscantur populi mei.
Disperge illos in virtute tuâ ; & depone eos, protector meus, Domine.
Delictum oris eorum, sermonem labiorum ipsorum ; & comprehendantur in superbiâ suâ,

Et de execratione & mendacio annuntiabuntur in conſummatione : in irâ conſummationis, & non erunt.

Et ſcient quia Deus Dominabitur Jacob ; & finium terræ.

Convertentur ad veſperam ; & famem patientur ut canes, & circuibunt civitatem.

Ipſi diſpergentur ad manducandum : ſi vero non fuerint ſaturati, & murmurabunt.

Ego autem cantabo fortitudinem tuam ; & exaltabo mane miſericordiam tuam.

Quia factus es ſuſceptor meus & refugium meum : in die tribulationis meæ.

Adjutor meus, tibi pſallam, quia Deus ſuſceptor meus es : Deus meus miſericordia mea.

Pſeaume 59.

DEus repuliſti nos, & deſtruxiſti nos : iratus es, & miſertus es nobis.

Commoviſti terram, & conturbaſti eam : ſana contritiones ejus, quia commota eſt.

Oſtendiſti populo tuo dura : potaſti nos vino compunctionis.

Dediſti metuentibus te ſignificationem : ut fugiant a facie arcus.

Ut liberentur dilecti tui : ſalvum fac dexterâ tuâ, & exaudi me.

Deus locutus eſt in ſancto ſuo : lætabor & partibor Sichimam, et convallem tabernaculorum metibor.

Meus eſt Galaad ; & meus eſt Manaſſes ; Ephraim fortitudo capitis mei.

Juda Rex meus : Moab olla ſpei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum meum : mihi alienigenæ ſubditi ſunt.
Quis deducet me in civitatem munitam ? quis deducet me uſque in Idumæam ?
Nonne tu, Deus, qui repuliſti nos ? & non egredieris, Deus, in virtutibus noſtris ?
Da nobis auxilium de tribulatione : quia vana ſalus hominis.
In Deo faciemus virtutem ; & ipſe ad nihilum deducet tribulantes nos.

Pſeaume 60.

EXaudi, Deus, deprecationem meam : intende orationi meæ.
A finibus terræ ad te clamavi, dum anxiaretur cor meum : in petrâ exaltaſti me.
Deduxiſti me, quia factus es ſpes mea : turris fortitudinis a facie inimici.
Inhabitabo in tabernaculo tuo in ſecula : protegar in velamento alarum tuarum.
Quoniam tu, Deus meus, exaudiſti orationem meam : dediſti hæreditatem timentibus nomen tuum.
Dies ſuper dies Regis adjicies : annos ejus uſque in diem generationis & generationis.
Permanet in æternum in conſpectu Dei : miſericordiam & veritatem ejus quis requiret ?
Sic pſalmum dicam nomini tuo in ſeculum ſeculi : ut reddam vota mea de die in diem.

Pſeaume 61.

NOnne Deo ſubjecta erit anima mea : ab ipſo enim ſalutare meum.
Nam & ipſe Deus meus, & ſalutaris meus : ſuſceptor meus, non movebor amplius.

Quouſque irruitis in hominem? interficitis univerſi vos tanquam perieti inclinato, & macerie depulſæ.

Verumtamen pretium meum cogitaverunt repellere; cucurri in ſiti: ore ſuo benedicebant, & corde ſuo maledicebant.

Verumtamen Deo ſubjecta, eſto, anima mea, quoniam ab ipſo patientia mea.

Quia ipſe Deus meus, & ſalvator meus: adjutor meus non emigrabo.

In Deo ſalutare meum & gloria mea: Deus auxilii mei; & ſpes mea in Deo eſt.

Sperate in eo, omnis congregatio populi; effundite coram illo corda veſtra: Deus adjutor noſter in æternum.

Verumtamen vani filii hominum, mendaces filii hominum in ſtateris, ut decipiant ipſi de vanitate in idipſum.

Nolite ſperare in iniquitate, & rapinas nolite concupiſcere: divitiæ ſi affluant, nolite cor apponere.

Semel locutus eſt Deus; duo hæc audivi: quia poteſtas Dei eſt, & tibi, Domine, miſericordia: quia tu reddes unicuique juxta opera ſua.

Pſeaume 62.

DEus, Deus meus, ad te de luce vigilo. Sitivit in te anima mea, quam multipliciter tibi caro mea: in terrâ deſertâ, & inviâ, & inaquoſâ.

Sic in ſancto apparui tibi, ut viderem virtutem tuam & gloriam tuam.

Quoniam melior est misericordia tua super vitas, labia mea laudabunt te.
Sic benedicam te in vitâ meâ; & in nomine tuo levabo manus meas.
Sicut adipe & pinguedine repleatur anima mea: & labiis exultationis laudabit os meum.
Si memor fui tui super stratum meum, in matutinis meditabor in te;
Quia fuisti adjutor meus; & in velamento alarum tuarum exultabo.
Adhæsit anima mea post te; me suscepit dextera tua.
Ipsi vero in vanum quæsierunt animam meam: introibunt in inferiora terræ.
Tradentur in manus gladii; partes vulpium erunt.
Rex vero lætabitur in Deo, laudabuntur omnes qui jurant in eo, quia obstructum est os loquentium iniqua.

Psalme 63.

EXaudi, Deus, orationem meam cum deprecor: a timore inimici eripe animam meam.
Protexisti me a conventu malignantium: a multitudine operantium iniquitatem.
Quia exacuerunt ut gladium linguas suas: intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.
Subito sagittabunt eum, & non timebunt; firmaverunt sibi sermonem nequam.
Narraverunt, ut absconderent laqueos; dixerunt, quis videbit eos?

Scrutati ſunt iniquitates: defecerunt ſcrutantes ſcrutinio.

Accedet homo ad cor altum; & exaltabitur Deus.

Sagittæ parvulorum factæ ſunt plagæ eorum; & infirmatæ ſunt contra eos linguæ eorum.

Conturbati ſunt omnes qui videbant eos; & timuit omnis homo.

Et annuntiaverunt opera Dei; & facta ejus intellexerunt.

Lætabitur juſtus in Domino, & ſperabit in eo; & laudabuntur omnes recti corde.

Pſeaume 64.

TE decet hymnus, Deus, in Sion: & tibi reddetur votum in Jeruſalem.

Exaudi orationem meam: ad te omnis caro veniet.

Verba iniquorum prævaluerunt ſuper nos; & impietatibus noſtris tu propitiaberis.

Beatus quem elegiſti, & aſſumpſiſti: inhabitabit in atriis tuis.

Replebimur in bonis domus tuæ: ſanctum eſt templum tuum, mirabile in æquitate.

Exaudi nos, Deus, ſalutaris noſter: ſpes omnium finium terræ, & in mari longe.

Præparans montes in virtute tuâ, accinctus potentiâ: qui conturbas profundum maris, ſonum fluctuum ejus.

Turbabuntur gentes, & timebunt qui habitant terminos a ſignis tuis: exitus matutini & veſpere delectabis.

Viſitaſti terram, & inebriaſti eam: multiplicaſti locupletare eam.

Flumen Dei repletum est aquis: parasti cibum illorum, quoniam ita est præparatio ejus.
Rivos ejus inebria, multiplica genimina ejus: in stillicidiis ejus lætabitur germinans.
Benedices coronæ anni benignitatis tuæ; & campi tui replebuntur ubertate.
Pinguescent speciosa deserti, & exultatione colles accingentur.
Induti sunt arietes ovium, & valles abundabunt frumento: clamabunt, etenim hymnum dicent.

Psalmus 65.

JUbilate Deo, omnis terra; psalmum dicite nomini ejus: date gloriam laudi ejus.
Dicite Deo: quam terribilia sunt opera tua, Domine in multitudine virtutis tuæ mentientur tibi inimici tui.
Omnis terra oderet te & psallat tibi, psalmum dicat nomini tuo.
Venite & videte opera Dei: terribilis in consiliis super filios hominum.
Qui convertit mare in aridam, in flumine pertransibunt pede: ibi lætabimur in ipso.
Qui dominatur in virtute suâ in æternum; oculi ejus super gentes respiciunt: qui exasperant, non exaltentur in semetipsis.
Benedicite, gentes, Deum nostrum; & auditam facite vocem laudis ejus.
Qui posuit animam meam ad vitam; & non dedit in commotionem pedes meos.
Quoniam probasti nos, Deus: igne nos examinasti, sicut examinatur argentum.
Induxisti nos in laqueum, posuisti tribulati-

ones in dorſo noſtro : impoſuiſti homines ſuper capita noſtra.
Tranſivimus per ignem & aquam ; & eduxiſti nos in refrigerium.
Introibo in domum tuam in holocauſtis, reddam tibi vota mea.
Quæ diſtinxerunt labia mea, & locutum eſt os meum, in tribulatione méa.
Holocauſta medullata offeram tibi cum incenſo arietum : offeram tibi boves cum hircis.
Venite, audite, & narrabo, omnes qui timetis Deum, quanta fecit animæ meæ.
Ad ipſum ore meo clamavi, & exaltavi ſub linguâ meâ.
Iniquitatem ſi aſpexi in corde meo, non exaudiet Dominus.
Propterea exaudivit Deus, & attendit voci deprecationis meæ.
Benedictus Deus, qui non amovit orationem meam, & miſericordiam ſuam a me.

Pſeaume 66.

DEus miſereatur noſtri, & benedicat nobis : illuminet vultum ſuum ſuper nos, & miſereatur noſtri ;
Ut cognoſcamus in terrâ viam tuam, in omnibus gentibus ſalutare tuum.
Confiteantur tibi populi, Deus, confiteantur tibi populi omnes.
Lætentur & exultent gentes, quoniam judicas populos in æquitate, & gentes in terrâ dirigis.
Confiteantur tibi populi, Deus, confiteantur tibi populi omnes : terra dedit fructum ſuum.

Benedicat nos Deus, Deus noſter, benedicat nos Deus; & metuant eum omnes fines terræ.

Pſeaume 67.

EXurgat Deus, & diſſipentur inimici ejus; & fugiant, qui oderunt eum, a facie ejus.

Sicut deficit fumus, deficient: ſicut fluit cera a facie ignis, ſic pereant peccatores a facie Dei.

Et juſti epulentur, & exultent in conſpectu Dei, & delectentur in lætitiâ.

Cantate Deo, pſalmum dicete nomini ejus; iter facite ei qui aſcendit ſuper occaſum.

Dominus nomen illi: exultate in conſpectu ejus.

Turbabuntur a facie ejus, patris orphanorum, & judicis vidua m.

Deus in loco ſan o ſuo; Deus qui inhabitare facit unius moris in domo.

Qui educit vinctos in fortitudine, ſimiliter eos qui exaſperant, qui habitant in ſepulcris.

Deus, cum egredereris in conſpectu populi tui, cum pertranſires in deſerto.

Terra mota eſt: etenim cœli diſtillaverunt a facie Dei Sinai, a facie Dei Iſrael.

Pluviam voluntariam ſegregabis, Deus, hæreditati tuæ; & infirmata eſt, tu vero perfeciſti eam.

Animalia tua habitabunt in eâ: paraſti in dulcedine tuâ pauperi, Deus.

DOminus dabit verbum evangelizantibus, virtute multa,

Rex virtutum dilecti, dilecti; & ſpeciei domus dividere ſpolia.

Si dormiatis inter medios cleros, pennæ columbæ deargentatæ; & poſteriora dorſi ejus in pallore auri.

Dum diſcernit Cœleſtis Reges ſuper eam, nive dealbabuntur in Selmon.

Mons Dei, mons pinguis: mons coagulatus, mons pinguis.

Ut quid ſuſpiciamini montes coagulatos? mons in quo beneplacitum eſt Deo habitare in eo: etenim Dominus habitabit in finem.

Currus Dei decem millibus multiplex, millia lætantium: Dominus in eis, in Sina, in ſancto.

Aſcendiſti in altum, cepiſti captivitatem: accepiſti dona in hominibus.

Etenim non credentes, inhabitare Dominum Deum.

Benedictus Dominus die quotidie: proſperum iter faciet nobis Deus ſalutarium noſtrorum.

Deus noſter, Deus ſalvos faciendi: & Domini, Domini exitus mortis.

Verumtamen Deus confringet capita inimicorum ſuorum, verticem capilli per amblantium in delictis ſuis.

Dixit Dominus: ex Baſan convertam, convertam in profundum maris.

Ut intingatur pes tuas in ſanguine, lingua canum tuorum ex inimicis ad ipſo.

Viderunt ingressus tuos, Deus; ingressus Dei mei, Regis mei qui est in sancto.
Prævenerunt principes conjuncti psallentibus, in medio juvencularum tympanistriarum.

IN Ecclesiis benedicite Deo Domino, de fontibus Israel.
Ibi Benjamin adolescentulus, in mentis excessu.
Principes Juda, duces eorum: principes Zabulon, principes Nephthali.
Manda, Deus, virtuti tuæ: confirma hoc, Deus, quod operatus es in nobis.
A templo tuo in Jerusalem, tibi offerent Reges munera.
Increpa feras arundinis, congregatio taurorum in vaccis populorum, ut excludant eos qui probati sunt argento.
Dissipa gentes quæ bella volunt: venient legati ex Ægypto; Æthiopia præveniet manus ejus Deo.
Regna terræ, cantate Deo: psallite Domino.
Psallite Deo qui ascendit super cœlum cœli, ad orientem.
Ecce dabit voci suæ vocem virtutis: date gloriam Deo.
Super Israel magnificentia ejus, & virtus ejus in nubibus.
Mirabilis Deus in sanctis suis, Deus Israel ipse dabit virtutem & fortitudinem plebi suæ: benedictus Deus.

SAlvum me fac Deus, quoniam intraverunt aquæ usque ad animam meam.
Infixus sum in limo profundi, & non est substantia.
Veni in altitudinem maris, & tempestas demersit me.
Laboravi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ: defecerunt oculi mei, dum spero in Deum meum.
Multiplicati sunt super capillos capitis mei, qui oderunt me gratis.
Confortati sunt qui persecuti sunt me inimici mei injuste: quæ non rapui, tunc exolvebam.
Deus, tu scis insipientiam meam: & delicta mea a te non sunt abscondita.
Non erubescant in me qui expectant te, Domine, Domine virtutum.
Non confundantur super me, qui quærunt te, Deus Israel.
Quoniam propter te sustinui opprobrium, operuit confusio faciem meam.
Extraneus factus sum fratribus meis, & peregrinus filiis matris meæ.
Quoniam zelus domus tuæ comedit me, & opprobria exprobrantium tibi ceciderunt super me.
Et operui in jejunio animam meam, & factum est in opprobrium mihi.
Et posui vestimentum meum cilicium: & factus sum illis in parabolam.
Adversum me loquebantur qui sedebant in

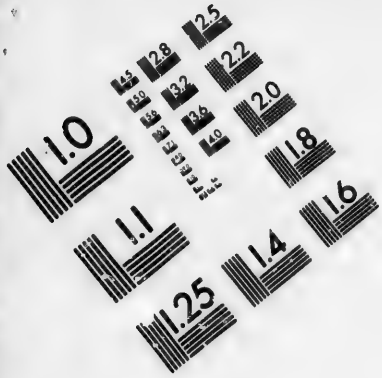

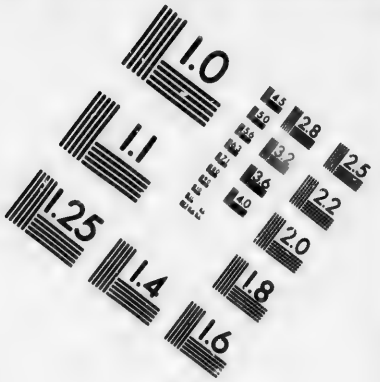

IMAGE EVALUATION TEST TARGET (MT-3)

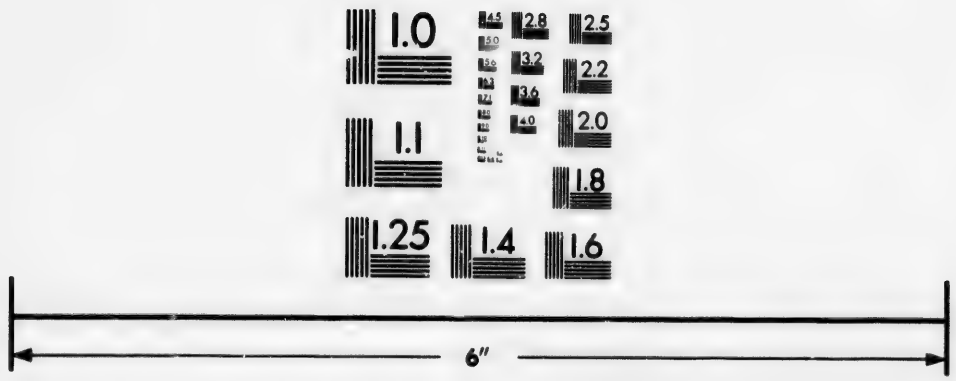

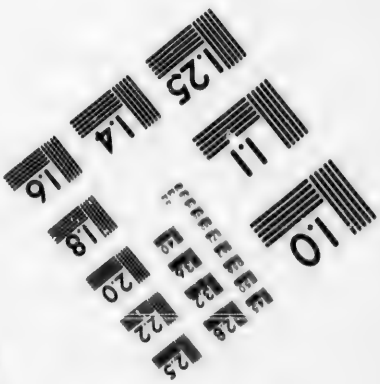

Photographic Sciences Corporation

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503

portâ, & in me psallebant qui bibebant vinum.
Ego vero orationem meam ad te, Domine: tempus beneplaciti, Deus.
In multitudine misericordiæ tuæ, exaudi me, in veritate salutis tuæ.
Eripe me de luto, ut non infigar; libera me abiis qui oderunt me, & de profundis aquarum.
Non me demergat tempestas aquæ, neque absorbeat me profundum, neque urgeat super me puteus os suum.
Exaudi me, Domine, quoniam benigna est misericordia tua: secundum multitudinem miserationum tuarum respice in me.
Et ne avertas faciem tuam a puero tuo: quoniam tribulor, velociter exaudi me.
Intende animæ meæ, & libera eam: propter inimicos meos eripe me.
Tu scis improperium meum, & confusionem meam; & reverentiam meam.
In conspectu tuo sunt omnes qui tribulant me: improperium exspectavit cor meum, & miseriam.
Et sustinui qui simul contristaretur, & non fuit; & qui consolaretur, & non inveni.
Et dederunt in escam meam fel; & in siti meâ potaverunt me aceto.
Fiat mensa eorum coram ipsis in laqueum, & in retributiones, & in scandalum.
Obscurentur oculi eorum ne videant; & dorsum eorum semper incurva.
Effunde super eos iram tuam; & furor iræ tuæ comprehendat eos.

Fiat habitatio eorum deserta, & tabernaculis eorum non sit qui inhabitet.
Quoniam quem tu percussisti, persecuti sunt, & super dolorum vulnerum meorum addiderunt.
Appone iniquitatem super iniquitatem eorum; & non intrent in justitiam tuam.
Deleantur de libro viventium, & cum justis non scribantur.

EGo sum pauper & dolens: salus tua, Deus, suscepit me.
Laudabo nomen Dei cum cantico, & magnificabo eum in laude.
Et placebit Deo super vitulum novellum, cornua producentem & ungulas.
Videant pauperes & lætentur; quærite Deum & vivet anima vestra.
Quoniam exaudivit pauperes Dominus, & vinctos suos non despexit.
Laudent illum cœli & terra, mare, & omnia reptilia in ejs.
Quoniam Deus salvam faciet Sion, & ædificabuntur civitates Juda.
Et inhabitabunt ibi, & hæreditate acquirent eam.
Et semen servorum ejus possidebit eam; & qui diligunt nomen ejus, habitabunt in eâ.

Psalme 69.

DEus, in adjutorium meum intende: Domine ad adjuvandum me festina.
Confundantur & revereantur, qui quærunt animam meam.

Avertantur retrorsum, & erubescant, qui volunt mihi mala.

Avertantur statim erubescentes, qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exultant & lætentur in te omnes qui quærunt te, & dicant semper ;

Magnificetur Dominus, qui diligunt salutare tuum.

Ego vero egenus & pauper sum : Deus, adjuva me.

Adjutor meus & liberator meus es tu ; Domine, ne moreris.

Psaume 70.

IN te, Domine, speravi, non confundar in æternum : in justitiâ tuâ libera me, & eripe me.

Inclina ad me aurem tuam, & salva me.

Esto mihi in Deum protectorem, & in locum munitum, ut salvum me facias.

Quoniam firmamentum meum, & refugium meum es tu.

Deus meus, eripe me de manu peccatoris, & de manu contra legem agentis & iniqui.

Quoniam tu es patientia mea, Domine : Domine, spes mea a juventute meâ,

In te confirmatus sum ex utero : de ventre matris meæ tu es : protector meus ; in te cantatio mea semper.

Tanquam prodigium factus sum multis, & tu adjutor fortis.

Repleatur os meum laude, ut cantem gloriam tuam, totâ die magnitudinem tuam.

Ne projicias me in tempore senectutis: cum defecerit virtus mea, ne derelinquas me.
Quia dixerunt inimici mei mihi; & qui custodiebant animam meam, consilium fecerunt in unum.
Dicentes: Deus dereliquit eum, persequimini, & comprehendite eum, qui non est qui eripiat.
Deus, ne elongeris a me: Deus meus in auxilium meum respice.
Confundantur & deficiant detrahentes animæ meæ; operiantur confusione & pudore qui quærunt mala mihi.
Ego autem semper sperabo, & adjiciam super omnem laudem tuam.

OS meum annuntiabit justitiam tuam, totâ die salutare tuum.
Quoniam non cognovi litteraturam, introibo in potentias Domini: Domine, memorabor justitiæ tuæ solius.
Deus, docuisti me a juventute meâ: & usque nunc pronunciabo mirabilia tua.
Et usque in senectam & senium: Deus, ne derelinquas me.
Donec annuntiam brachium tuum, generationi omni quæ ventura est:
Potentiam tuam & justitiam tuam, Deus, usque in altissima quæ fecisti magnalia: Deus, quis similis tibi?
Quantas ostendisti mihi tribulationes multas & malas! & conversus, vivificasti me, & de abyssis terræ iterum reduxisti me.

Multiplicasti magnificentiam tuam; & conversus, consolatus es me.
Nam & ego confitebor tibi in vasis psalmi veritatem tuam, Deus: psallam tibi in citharâ, Sanctus Israel.
Exultabunt labia mea cum cantavero tibi: & anima mea, quam redemisti.
Sed & lingua mea totâ die meditabitur justitiam tuam, cum confusi & reveriti fuerint qui quærunt mala mihi.

Psalmus 71.

DEus, judicium tuum Regi da, & justitiam tuam filio Regis.
Judicare populum tuum in justitiâ, & pauperes tuos in judicio.
Suscipiant montes pacem populo, & colles, justitiam.
Judicabit pauperes populi, & salvos faciet filios pauperum, & humiliabit calumniatorem.
Et permanebit cum sole, & ante lunam, in generatione & generationem.
Descendet sicut pluvia in vellus, & sicut stillicidia stillantia super terram.
Orietur in diebus ejus justitia, & abundantia pacis, donec auferatur luna.
Et dominabitur a mari usque ad mare, & a flumine usque ad terminos orbis terrarum.
Coram illo procident Æthiopes, & inimici ejus terram lingent.
REges Tharsis & insulæ munera offerent: Reges Arabum & Saba dona adducent.
Et adorabunt eum omnes Reges terræ: omnes gentes servient ei.

Quia liberabit pauperem a potente, & pauperem cui non erat adjutor.
Parcet pauperi & inopi; & animas pauperum salvas faciet.
Ex usuris & iniquitate redimet animas eorum; & honorabile nomen eorum coram illo.
Et vivet, & dabitur ei de auro Arabiæ, & adorabunt de ipso semper: totâ die benedicent ei.
Et erit firmamentum in terrâ in summis montium; super extolletur super Libanum fructus ejus; & florebunt de civitate sicut fœnum terræ.
Sit nomen ejus benedictum in secula: ante solem parmanet nomen ejus.
Et benedictum in ipso omnes tribus terræ: omnes gentes magnificabunt eum.
Benedictus Dominus Deus Israel, qui facit mirabilia solus.
Et benedictum nomen majestatis ejus in æternum, & replebitur majestate ejus omnis terra: fiat, fiat.

Psalme 72.

QUam bonus Israel Deus, his qui recto sunt corde?
Mei autem pene moti sunt pedes, pene effusi sunt gressus mei;
Quia zelavi super iniquos, pacem peccatorum videns.
Quia non est respectus morti eorum, & firmamentum in plagâ eorum.
In labore hominum non sunt, & cum hominibus non flagellabuntur.
Ideo tenuit eos superbia; operti sunt iniquitate & impietate suâ.

Prodiit quasi ex adipe iniquitas eorum: transierunt in affectum cordis.
Cogitaverunt & locuti sunt nequitiam: iniquitatem in excelso locuti sunt.
Posuerunt in cœlum os suum, & lingua eorum transivit in terrâ.
Ideo convertetur populus meus hic; & dies pleni invenientur in eis.
Et dixerunt: Quomodo scit Deus? & si est scientia in excelso?
Ecce ipsi peccatores & abundantes in seculo, obtinuerunt divitias.
Et dixi: Ergo sine causâ justificavi cor meum; & lavi inter innocentes manus meas;
Et fui flagellatus totâ die, & castigatio mea in matutinis.
Si dicebam, narrabo sic; ecce nationem filiorum tuorum reprobavi.
Existimabam ut cognoscerem hoc: labor est ante me.
Donec intrem in sanctuarium Dei, & intelligam in novissimis eorum.
Verumtamen propter dolos posuisti eis, dejecisti eos dum allevarentur.
Quomodo facti sunt in desolationem? subito defecerunt; perierunt propter iniquitatem suam.
Velut somnium surgentium, Domine: in civitate tuâ imaginem ipsorum ad nihilum rediges.
Quia inflammatum est cor meum, & renes mei commutati sunt, & ego ad nihilum redactus sum, & nescivi.

Ut jumentum factus ſum apud te; & ego ſemper tecum.

TEnuiſti (Domine) manum dexteram meam, & in voluntate tuâ deduxiſti me, & cum gloriâ ſuſcepiſti me.

Quid enim mihi eſt in cœlo? & a te quid volui ſuper terram?

Defecit caro mea & cor meum: Deus cordis mei, & pars mea, Deus, in æternum.

Quia ecce qui elongant ſe a te, peribunt; perdidiſti omes qui fornicantur abs te.

Mihi autem adhærere Deo bonum eſt, ponere in Domino Deo ſpem meam;

Ut annuntiem omnes prædicationes tuas in portis filiæ Sion.

Pſeaume 73.

UT quid, Deus, repuliſti in finem? iratus eſt furor tuus ſuper oves paſcuæ tuæ.

Memor eſto congregationis tuæ, quam poſſediſti ab initio.

Redimiſti virgam hæreditatis tuæ: mons Sion, in quo habitaſti in eo.

Leva manus tuas in ſuperbias eorum in finem: quanta malignatus eſt inimicus in ſancto!

Et gloriati ſunt qui oderunt te, in medio ſolemnitatis tuæ.

Poſuerunt ſigna ſua, ſigna; & non cognoverunt, ſicut in exitu ſuper ſummum.

Quaſi in ſilvâ lignorum ſecuribus exciderunt januas ejus in idipſum: in ſecuri & aſciâ dejecerunt eam.

Incenderunt igni sanctuarium tuum : in terrâ polluerunt tabernaculum nominis tui.

Dixerunt in corde suo cognatio eorum simul : Quiescere faciamus omnes dies festos Dei a terrâ.

Signa nostra non vidimus : jam non est propheta : & nos non cognoscet amplius.

USquequo, Deus, improperabit inimicus ? irritat adversarius nomen tuum in finem ?

Ut quid avertis manum tuam & dexteram tuam, de medio sinu tuo in finem ?

Deus autem, Rex noster ante secula, operatus est salutem in medio terræ.

Tu confirmasti in virtute tuâ mare : & contribulasti capita draconum in aquis.

Tu confregisti capita draconis : dedisti eum escam populis Æthiopum.

Tu dirupisti fontes & torrentes ; tu siccasti fluvios Ethan.

Tuus est dies, & tua est nox : tu fabricatus es auroram & solem.

Tu fecisti omnes terminos terræ : æstatem & ver, tu plasmasti ea.

Memor esto hujus, inimicus improperavit Domino ; & populus insipiens incitavit nomen tuum.

Ne tradas bestiis animas confitentes tibi, & animas pauperum tuorum ne obliviscaris in finem.

Respice in testamentum tuum ; quia repleti sunt, qui obscurati sunt terræ, domibus iniquitatum.

Ne avertatur humilis factus confuſus : pauper & inops laudabunt nomen tuum.

Exurge, Deus, judica cauſam tuam : memor eſto improperiorum tuorum, eorum quæ ab inſipiente ſunt tota die.

Ne obliviſcaris voces inimicorum tuorum : ſuperbia eorum qui te oderunt aſcendit ſemper.

Pſeaume 74.

COnfitebimur tibi, Deus ; confitebimur, & invocabimus nomen tuum : narrabimus mirabilia tua.

Cum accepero tempus, ego juſtitias judicabo.

Liquefacta eſt terra, & omnes qui habitant in eâ : ego confirmavi columnas ejus.

Dixi iniquis : Nolite inique agere : & delinquentibus : Nolite exaltare cornu.

Nolite extollere in altum cornu veſtrum : nolite loqui adverſus Deum iniquitatem ;

Quia neque ab Oriente, neque ab Occidente, neque a deſertis montibus.

Quoniam Deus Judex eſt, hunc humiliat, & hunc exaltat.

Quia calix in manu Domini, vini meri plenus mixto ; inclinavit ex hoc in hoc.

Verumtamen fæx ejus non eſt exinanita : bibent omnes peccatores terræ.

Ego autem annuntiabo in ſeculum ; cantabo Deo Jacob.

Et omnia cornua peccatorum confringam ; & exaltabuntur cornua juſti.

Pſeaume 75.

NOtus in Judeâ Deus : in Iſrael magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus, & habitatio ejus in Sion.

Ibi confregit potentias arcuum, scutum, gladium & bellum.

Illuminans tu mirabiliter a montibus æternis turbati sunt omnes insipientes corde.

Dormierunt somnum suum; & nihil invenerunt omnes viri divitiarum in manibus suis.

Ab increpatione tuâ, Deus Jacob, dormitaverunt qui ascenderunt equos.

Tu terribilis es, & quis resistet tibi? ex tunc ira tua.

De cœlo auditum fecisti judicium: terra tremuit & quievit.

Cum exurgeret in judicium Deus; ut salvos faceret omnes mansuetos terræ.

Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi; & reliquiæ cogitationis diem festum agent tibi.

Vovete, & reddite Domino Deo vestro, omnes qui in circuitu ejus affertis munera.

Terribili, & ei qui aufert spiritum principum; terribili apud Reges terræ.

VOce meâ ad Dominum clamavi, voce meâ ad Deum, & intendit mihi.

In die tribulationis meæ Deum exquisivi, manibus meis nocte contra eum: & non sum deceptus.

Renuit consolari anima mea; memor fuit Dei, & delectatus sum & exercitatus sum; & defecit spiritus meus.

Anticipaverunt vigilias oculi mei; turbatus sum, & non sunt locutus.

Cogitavi dies antiquos, & annos æternos in mente habui.
Et meditatus ſum nocte cum corde meo; & exercitabar, & ſcopebam, ſpiritum meum.
Numquid in æternum projiciet Deus? aut non apponet ut complacitior ſit adhuc?
Aut in finem miſericordiam ſuam abſcindet, a generatione in generationem?
Aut obliviſcetur miſereri Deus? aut continebit in irâ ſuâ miſericordias ſuas?
Et dixi: nunc cœpi: hæc mutatio dexteræ excelſi.

Pſeaume 76.

MEmor fui operum Domini quia memor ero ab initio mirabilium tuorum:
Et meditabor in omnibus operibus tuis, & in adinventionibus tuis exercebor.
Deus, in ſancto via tua: quis Deus magnus ſicut Deus noſter?
Tu es Deus, qui facis mirabilia, notam feciſti in populis virtutem tuam.
Redemiſti in brachio tuo populum tuum, filios Jacob & Joſeph.
Viderunt te aquæ, Deus, viderunt te aquæ, & timuerunt; & turbatæ ſunt abyſſi.
Multitudo ſonitus aquarum, vocem dederunt nubes.
Etenim ſagittæ tuæ tranſeunt; vox tonitrui tui in rotâ.
Illuxerunt coruſcationes tuæ orbi terræ; commota eſt, & contremuit terra.
In mari via tua, & ſemitæ tuæ in aquis multis; & veſtigia tua, non cognoſcentur.

Deduxisti sicut oves populum tuum, in manu Moysi & Aron.

Psalme 77.

ATendite, populo meus legem meam: inclinate aurem vestram in verba oris mei.

Aperiam in parabolis os meum: loquar propositiones ab initio.

Quanta audivimus, & cognovimus ea, & patres nostri narraverunt nobis.

Non sunt occultata a filiis eorum, in generatione alterâ.

Narrantes laudes Domini, & virtutes ejus, & mirabilia ejus quæ fecit.

Et suscitavit testimonium in Jacob: & legem posuit in Israel.

Quanta mandavit patribus nostris, nota facere ea filiis suis; ut cognoscat generatio altera, Filii qui nascentur & exurgent, & narrabunt filiis suis.

Ut ponant in Deo spem suam, & non obliviscantur operum Dei, & mandata ejus exquirant.

Ne fiant sicut patres eorum, generatio prava & exasperans:

Generatio quæ non direxit cor suum, & non est creditus cum Deo spiritus ejus.

FIlii Ephrem intendentes & mittentes arcum, conversi sunt in die belli.

Non custodierunt testamentum Dei, & in lege ejus noluerunt ambulare.

Et obliti sunt benefactorum ejus, & mirabilium ejus quæ ostendit eis.

Coram patribus eorum fecit mirabilia in terrâ Ægypti, in campo Taneos.
Interrupit mare, & perduxit eos, & statuit aquas quasi in utre.
Et deduxit eos in nube diei, & totâ nocte in illuminatione ignis.
Interrupit petram in eremo, & adaquavit eos velut in abyssо multâ.
Et eduxit aquam de petrâ, & deduxit tanquam flumina aquas.
Et apposuerunt adhuc peccare ei: in iram excitaverunt excelsum in inaquoso.
Et tentaverunt Deum in cordibus suis, ut peterent escas animabus suis.
Et male locuti sunt de Deo: dixerunt: Numquid poterit Deus parare mensam in deserto?
Quoniam percussit petram, & fluxerunt aquæ, & torrentes inundaverunt.
Numquid & panem poterit dare, aut parare mensam populo suo?
Ideo audivit Dominus, & distulit: & ignis accensus est in Jacob, & ira ascendit in Israel;
Quia non crediderunt in Deo, nec speraverunt in salutari ejus.
Et mandavit nubibus desuper, & januas cœli aperuit.
Et pluit illis manna ad manducandum, & panem cœli dedit eis.
Panem Angelorum manducavit homo: cibaria misit eis in abundantiâ.
Transtulit (Dominus) Austrum de cœlo; & induxit in virtute suâ Africum.

Et pluit super eos sicut pulverem carnes, & sicut arenam maris volatilia pennata.
Et ceciderunt in medio castrorum eorum, circa tabernacula eorum.
Et manducaverunt, & saturati sunt nimis, & desiderium eorum attulit eis: non sunt fraudati a desiderio suo.
Adhuc escæ eorum erant in ore ipsorum, & ira Dei ascendit super eos.
Et occidit pingues eorum, & electos Israel impedivit.
In omnibus his peccaverunt adhuc; & non crediderunt in mirabilibus ejus.
Et defecerunt in vanitate dies eorum, & anni eorum cum festinatione.
Cum occideret eos, quærebant eum; & revertebantur, & diluculo veniebant ad eum.
Et rememorati sunt quia Deus adjutor est eorum, & Deus excelsus Redemptor eorum est.
Et dilexerunt eum in ore suo, & linguâ suâ mentiti sunt ei.
Cor autem eorum non erat rectum cum eo, nec fideles habiti sunt in testamento ejus.
Ipse autem est misericors, & propitius fiet peccatis eorum, & non disperdet eos.

ABundavit (Dominus) ut averteret iram suam, & non accendit omnem iram suam.
Et recordatus est quia caro sunt, spiritus vadens, & non rediens.
Quoties exacerbaverunt eum in deserto? in ira concitaverunt eum in inaquoso?

Et conversi sunt, & tentaverunt Deum ; & sanctum Israel exacerbaverunt.
Non sunt recordati manus ejus, die quâ redemit eos de manu tribulantis :
Sicut posuit in Ægypto signa sua, & prodigia sua in campo Taneos.
Et convertit in sanguinem flumina eorum, & imbres eorum, ne biberent.
Misit in eos ; cœnomyiam, & comedit eos ; & ranam, & disperdidit eos.
Et dedit ærugini fructus eorum, & labores eorum locustæ.
Et occidit in grandine vineas eorum, & moros eorum in pruinâ.
Et tradidit grandini jumenta eorum, & possessionem eorum igni.
Misit in eos iram indignationis suæ ; indignationem, & iram, & tribulationem, immissiones per Angelos malos.
Viam fecit semitæ iræ suæ, non pepercit a morte animabus eorum, & jumenta eorum in morte concluſit.
Et percussit omne primogenitum in terra Ægypti, primitias omnis laboris eorum in tabernaculis Cham.

ABstulit (Dominus) sicut oves populum suum, & preduxit eos tanquam gregem in deserto.
Et induxit eos in spe, & non timuerunt : & inimicos eorum operuit mare.
Et induxit eos in montem sanctificationis suæ, montem quem acquisivit dextera ejus.

Et ejecit a facie eorum gentes ; & ſorte diviſit eis terram in funiculo diſtributionis.
Et habitare fecit in tabernaculis eorum, tribus Iſrael.
Et tentaverunt, & exacerbaverunt Deum excelſum ; & teſtimonia ejus non cuſtodierunt.
Et averterunt ſe, & non ſervaverunt pactum : quemadmodum patres eorum, converſi ſunt in arcum pravum.
In iram concitaverunt eum in collibus ſuis, & in ſculptilibus ſuis ad æmulationem eum provocaverunt.
Audivit Deus, & ſprevit, & ad nihilum redegit valde Iſrael.
Et repulit tabernaculum Silo, tabernaculum ſuum, ubi habitavit in hominibus.
Et tradidit in captivitatem virtutem eorum, & pulchritudinem eorum in manus inimici.
Et concluſit in gladio populum ſuum, & hæreditatem ſuam ſprevit.
Juvenes eorum comedit ignis, & virgines eorum non ſunt lamentatæ.
Sacerdotes eorum in gladio ceciderunt, & viduæ eorum non plorabantur.

EXcitatus eſt tanquam dormiens Dominus, tanquam potens crapulatus a vino.
Et percuſſit inimicos ſuos in poſteriora : opprobrium ſempiternum dedit illis.
Et repulit tabernaculum Joſeph, & tribum Ephraim non elegit ;
Sed elegit tribum Juda, montem Sion quem dilexit :

Et ædificavit ſicut unicornium ſanctificium ſuum, in terrâ quam fundavit in ſecula :
Et elegit David ſervum ſuum, & ſuſtulit eum de gregibus ovium.
De poſt fœtantes accepit eum, paſcere Jacob ſervum ſuum, & Iſrael hæreditatem ſuam.
Et pavit eos in innocentiâ cordis ſui, & in intellectibus manuum ſuarum deduxit eos.

Pſeaume 78.

DEus, venerunt gentes in hæreditatem tuam : polluerunt templum ſanctum tuum : poſuerunt Jeruſalem in pomorum cuſtodiam.
Poſuerunt morticina ſervorum tuorum eſcas volatilibus cœli : carnes ſanctorum tuorum beſtiis terræ.
Effuderunt ſanguinem eorum tanquam aquam in circuitu Jeruſalem, & non erat qui ſepeliret.
Facti ſumus opprobrium vicinis noſtris, ſubſannatio & illuſio his qui in circuitu noſtro ſunt.
Uſquequo, Domine, iraſceris in finem ? accendetur velut ignis zelus tuus ?
Effunde iram tuam in gentes quæ te non noverunt, & in regna quæ nomen tuum invocaverunt ;
Quia comederunt Jacob, & locum ejus deſolaverunt.
Ne memineris iniquitatem noſtrarum antiquarum : cito anticipent nos miſericordiæ tuæ, quia pauperes facti ſumus nimis.
Adjuva nos, Deus, ſalutaris noſter ; & prop-

ter gloriam nominis tui, Domine, libera nos.
Et propitius eſto peccatis noſtris, propter nomen tuum :
Ne forte dicant in gentibus : Ubi eſt Deus eorum ?
Et innoteſcat in nationibus coram oculis noſtris ; ultio ſanguinis ſervorum tuorum qui effuſus eſt.
Introeat in conſpectu tuo, gemitus compeditorum.
Secundum magnitudinem brachii tui, poſſide filios mortificatorum ;
Et redde vicinis noſtris ſeptuplum in ſinu eorum : improperium ipſorum, quod exprobraverunt tibi, Domine.
Nos autem populus tuus, & oves paſcuæ tuæ, confitebimur tibi in ſeculum.
In generationem & generationem, annuntiabimus laudem tuam.

Pſeaume 79.

QUi regis Iſrael, intende ; qui deducis velut ovem Joſeph.
Qui ſedes ſuper Cherubim, manifeſtare coram Ephraim, Benjamin & Manaſſe.
Excita potentiam tuam, & veni, ut ſalvos facias nos.
Deus, converte nos, & oſtende faciem tuam, & ſalvi erimus.
Domine Deus virtutum, quouſque iraſceris ſuper orationem ſervi tui ?
Cibabis nos pane lacrymarum, & potum dabis nobis in lacrymis in menſurâ.

Poſuiſti nos in contradictionem vicinis noſtris ; inimici noſtri ſubſannaverunt nos.
Deus virtutum, converte nos, & oſtende faciem tuam ; & ſalvi erimus.
(DOmine) vineam de Ægypto tranſtuliſti: ejeciſti gentes, & plantaſti eam.
Dux itineris fuiſti in conſpectu ejus : plantaſti radices ejus, & implevit terram.
Operuit montes umbra ejus, & arbuſta ejus cedros Dei.
Extendit palmites ſuos uſque ad mare, & uſque ad flumen propagines ejus.
Ut quid deſtruxiſti [illegible]ceriam ejus ; & vindemiant eam omnes qui prætergrediuntur viam?
Exterminavit eam aper de ſilvâ, & ſingularis ferus depaſtus eſt eam.
Deus virtutum, convertere : reſpice de cœlo, & vide, & viſita vineam [illegible]m.
Et perfice eam quam plantavit dextera tua, & ſuper filium hominis quem confirmaſti tibi.
Incenſa igni, & ſuffoſſa : ab increpatione vultus tui peribunt.
Fiat manus tua ſuper virum dexteræ tuæ, & ſuper filium hominis quem confirmaſti tibi.
Et non diſcedimus a te : vivificabis nos, & nomen tuum invocabimus.
Domine Deus virtutum, converte nos, & oſtende faciem tuam ; & ſalvi erimus.

Pſeaume 80.

EXultate Deo adjutori noſtro : jubilate Deo Jacob.
Sumite pſalmum, & date tympanum, pſalterium jucundum cum citharâ.

Buccinate in neomeniâ tubâ, in insigni die solemnitatis vestræ.
Quia præceptum in Israel est, & judicium Deo Jacob.
Testimonium in Joseph posuit illud, cum exiret de terrâ Ægypti : linguam quam non noverat audivit.
Divertit ab oneribus dorsum ejus : manus ejus in cophino servierunt.
In tribulatione invocasti me, & liberavi te : exaudivi te in abscondito tempestatis : probavi te apud aquam contradictionis.
Audi, populus meus, & contestabor te ; Israel, si audieris me, non erit in te Deus recens, neque adorabis Deum alienum.
Ego enim sum Dominus Deus tuus, qui eduxi te de terrâ Ægypti : dilata os tuum & implebo illud.
Et non audivit populus meus vocem meam ; & Israel non intendit mihi.
Et dimisi eos secundum desideria cordis eorum : ibunt in adinventionibus suis.
Si populus meus audisset me ; Israel si in viis meis ambulasset.
Pro nihilo forsitan inimicos eorum humiliassem, & super tribulantes eos misissem manum meam.
Inimici Domini mentiti sunt ei ; & erit tempus eorum in secula.
Et cibavit eos ex adipe frumenti ; & de petrâ melle saturavit eos.

Psaume 81.

DEus stetit in synagogâ deorum : in medio autem deos dijudicat.

Uſquequo judicatis iniquitatem, & facies peccatorum ſumitis?
Judicate egeno & pupillo: humilem & pauperem juſtificate.
Eripite pauperem; & egenum de manu peccatoris liberate.
Neſcierunt, neque intellexerunt, in tenebris ambulant: movebuntur omnia fundamenta terræ.
Ego dixi: Dii eſtis, & Filii Excelſi omnes.
Vos autem ſicut homines moriemini, & ſicut unus de principibus cadetis.
Surge, Deus, judica terram; quoniam tu hæreditabis in omnibus gentibus.

Pſeaume 82.

DEus, quis ſimilis erit tibi? ne taceas, neque compeſcaris, Deus:
Quoniam ecce inimici tui ſonuerunt; & qui oderunt te, extulerunt caput.
Super populum tuum malignaverunt conſilium, & cogitaverunt adverſus ſanctos tuos.
Dixerunt; Venite, & diſperdamus eos de gente; & non memoretur nomen Iſrael ultra.
Quoniam cogitaverunt unanimiter; ſimul adverſum te teſtamentum diſpoſuerunt tabernacula Idumæorum & Iſmahelitæ.
Moab, & Agareni, Gebal, & Ammon, & Amalec; alienigenæ cum habitantibus Tyrum.
Etenim Aſſur venit cum illis; facti ſunt in adjutorium filiis Lot.

Fac illis ſicut Madian ; & Siſaræ, ſicut Jabin in torrente Ciſſon.

Diſperierunt in Endor ; facti ſunt ut ſtercus terræ.

Pone Principes eorum, ſicut Oreb, & Zeb, & Zebee, & Salmana ;

Omnes principes eorum, qui dixerunt : Hæreditate poſſideamus ſanctuarium Dei.

DEus meus, pone illos ut rotam, & ſicut ſtipulam ante faciem venti.

Sicut ignis qui comburit ſilvam, & ſicut flamma comburens montes ;

Ita perſequeris illos in tempeſtate tua, & in irâ tuâ turbabis eos.

Imple facies eorum ignominiâ ; & quærent nomen tuum, Domine.

Erubeſcant & conturbentur in ſeculum ſeculi ; & confundantur, & pereant :

Et cognoſcant quia nomen tibi, Dominus ; tu ſolus Altiſſimus in omni terrâ.

Pſeaume 83.

QUam dilecta tabernacula tua, Domine virtutum ! concupiſcit & deficit anima mea in atria Domini.

Cor meum & caro mea, exultaverunt in Deum vivum.

Etenim paſſer invenit ſibi domum, & turtur nidum ſibi, ubi ponat pullos ſuos.

Altaria tua, Domine, virtutum, Rex meus & Deus meus.

Beati qui habitant in domo tuâ, Domine ! in ſecula ſeculorum laudabunt te.

Beatus vir cujus eſt auxilium abs te : aſcen-

ſiones in corde ſuo diſpoſuit, in valle lacrymarum, in loco quem poſuit.
Etenim benedictionem dabit legiſlator : ibunt de virtute in virtutem : videbitur Deus deorum in Sion.
Domine Deus virtutum, exaudi orationem meam : auribus percipe, Deus Jacob.
Protector noſter, aſpice, Deus, & reſpice in faciem Chriſti tui.
Quia melior eſt dies una in atriis tuis, ſuper millia,
Elegi abjectus eſſe in domo Dei mei, magis quam habitare in tabernaculis peccatorum.
Quia miſericordiam & veritatem diligit Deus ; gratiam & gloriam dabit Dominus.
Non privabit bonis eos qui ambulant in innocentiâ : Domine virtutum, beatus homo qui ſperat in te.

Pſeaume 84.

BEnedixiſti, Domine, terram tuam : avertiſti captivitatem Jacob.
Remiſiſti iniquitatem plebis tuæ : operuiſti omnia peccata eorum.
Mitigaſti omnem iram tuam : avertiſti ab irâ indignationis tuæ.
Converte nos, Deus, ſalutaris noſter, & averte iram tuam a nobis.
Numquid in æternum iraſçeris nobis ? aut extendes iram tuam a generatione in generationem ?
Deus, tu converſus vivificabis nos ; & plebs tua lætabitur in te.

Oſtende nobis, Domine, miſericordiam tuam, & ſalutare tuum da nobis.

Audiam quid loquatur, in me Dominus Deus; quoniam loquetur pacem in plebem ſuam.

Et ſuper ſanctos ſuos, & in eos qui convertuntur ad cor.

Verumtamen prope timentes eum ſalutare ipſius, ut inhabitet gloria in terrâ noſtrâ.

Miſericordia & veritas obviaverunt ſibi: juſtitia et pax oſculatæ ſunt.

Veritas de terrâ orta eſt, & juſtitia de cœlo proſpexit.

Etenim Dominus dabit benignitatem; & terra noſtra dabit fructum ſuum.

Juſtitia ante eum ambulabit, & ponet in viâ greſſus ſuos.

Pſeaume 85.

INclina, Domine, aurem tuam, & exaudi me; quoniam inops & pauper ſum ego.

Cuſtodi animam meam, quoniam ſanctus ſum: ſalvum fac ſervum tuum, Deus meus, ſperantem in te.

Miſerere mei, Domine, quoniam ad te clamavi totâ die: lætifica animam ſervi tui, quoniam ad te, Domine, animam meam levavi.

Quoniam tu, Domine, ſuavis & mitis: & multæ miſericordiæ omnibus invocantibus te.

Auribus percipe, Domine, orationem meam; & intende voci deprecationis meæ.

In die tribulationis meæ clamavi ad te, quia exaudiſti me.

Non eſt ſimilis tui in diis, Domine; & non eſt ſecundum opera tua.

Omnes gentes, quaſcumque feciſti, venient & adorabunt coram te, Domine, & glorificabunt nomen tuum.

Quoniam magnus es tu, & faciens mirabilia: tu es Deus ſolus.

DEduc me, Domine, in viâ tuâ, & ingrediar in veritate tuâ: lætetur cor meum, ut timeat nomen tuum.

Confitebor tibi, Domine Deus meus, in toto corde meo, & glorificabo nomen tuum in æternum.

Quia miſericordia tua magna eſt ſuper me, & eruiſti animam meam ex inferno inferiori.

Deus, iniqui inſurrexerunt ſuper me, & ſynagoga potentium queſierunt animam meam; & non propoſuerunt te in conſpectu ſuo.

Et tu, Domine, Deus miſerator & miſericors: patiens, & multæ miſericordiæ: & verax.

Reſpice in me, & miſerere mei: da imperium tuum puero tuo, & ſalvum fac filium ancillæ tuæ.

Fac mecum ſignum in bonum, ut videant qui oderunt me, & confundantur; quoniam tu, Domine, adjuviſti me, & conſolatus es me.

Pſeaume 86.

FUndamenta ejus in montibus ſanctis: diligit Dominus portas Sion ſuper omnia tabernacula Jacob.

Glorioſa dicta ſunt de te, civitas Dei.

Memor ero Rahab & Babylonis, ſcientium me.

Ecce alienigenæ & Tyrus, & populus Æthiopum; hi fuerunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, & homo natus eſt in eâ: & ipſe fundavit eam Altiſſimus?

Dominus narrabit in ſcripturis populorum & principum, horum qui fuerunt in eâ.

Sicut lætantium omnium, habitatio eſt in te.

Pſeaume 87.

DOmine Deus ſalutis meæ, in die clamavi & nocte coram te.

Intret in conſpectu tuo oartio mea: inclina aurem tuam ad precem meam;

Quia repleta eſt malis anima mea, & vita mea inferno appropinquavit.

Æſtimatus ſum cum deſcendentibus in lacum: factus ſum ſicut homo ſine adjutorio, inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in ſepulcris, quorum non es memor amplius, & ipſi de manu tuâ repulſi ſunt.

Poſuerunt me in lacu inferiori, in tenebroſis, & in umbrâ mortis.

Super me confirmatus eſt furor tuus, & omnes fluctus tuos induxiſti ſuper me.

Longe feciſti notos meos a me: poſuerunt me abominationem ſibi.

Traditus ſum, & non egrediebar: oculi mei languerunt præ inopiâ.

Clamavi ad te, Domine, totâ die: expandi ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia? aut medici ſuſcitabunt, & confitebuntur tibi?
Numquid narrabit aliquis in ſepulcro miſericordiam tuam, & veritatem tuam in perditione?
Numquid cognoſcentur in tenebris mirabilia tua, & juſtitia tua in terrâ oblivionis?
Et ego ad te, Domine; clamavi, & mane oratio mea præveniet te.
Ut quid, Domine, repellis orationem meam: avertis faciem tuam a me?
Pauper ſum ego, & in laboribus a juventute mea: exaltatus autem, humiliatus ſum & conturbatus.
In me tranſierunt iræ tuæ; & terrores tui conturbaverunt me.
Circumdederunt me ſicut aqua totâ die; circumdederunt me ſimul.
Elongaſti a me amicum & proximum, & notos meos a miſeriâ.

Pſeaume 88.

MIſericordias Domini, in æternum cantabo.
In generationem & generationem, annuntiabo veritatem tuam in ore meo;
Quoniam dixiſti: in æternum miſericordia ædificabitur in cœlis; præparabitur veritas tua in eis.
Diſpoſui teſtamentum electis meis; juravi David ſervo meo:
Uſque in æternum præparabo ſemen tuum; & ædificabo in generationem & generationem ſedem tuam.
Confitebuntur cœli mirabilia tua, Domine;

etenim veritatem tuam in ecclesiâ sanctorum.
Quoniam quis in nubibus æquabitur Domino? similis erit Deo in filiis Dei?
Deus qui glorificatur in concilio sanctorum; magnus & terribilis super omnes qui in circuitu ejus sunt.
Domine Deus virtutum, quis similis tibi? potens es, Domine, & veritas tua in circuitu tuo.
Tu dominaris potestati maris, motum autem fluctuum ejus tu mitigas.
Tu humiliasti, sicut vulneratum, superbum: in brachio virtutis tuæ dispersisti inimicos tuos.
Tui sunt cœli, & tua est terra: orbem terræ & plenitudinem ejus tu fundasti;
Aquilonem & mare tu creasti: Thabor & Hermon in nomine tuo exultabunt.
Tuum brachium cum potentiâ: firmetur manus tua, & exaltetur dextera tua.
Justitia & judicium præparatio sedis tuæ: misericordia & veritas præcedent faciem tuam.
BEatus populus qui scit jubilationem: Domine, in lumine vultus tui ambulabunt.
Et in nomine tuo exultabunt tota die, & in justitia tua exaltabuntur.
Quoniam gloria virtutis eorum tu es, & in beneplacito tuo exaltabitur cornu nostrum.
Quia Domini est assumptio nostra, & sancti Israel regis nostri.
Tunc locutus es in visione sanctis tuis, & dixisti: Posui adjutorium in potente, & exaltavi electum de plebe meâ.

Inveni David ſervum meum: oleo ſancto meo unxi eum.
Manus enim mea auxiliabitur ei, & brachium meum confortabit eum.
Nihil proficiet inimicus in eo; & filius iniquitatis non apponet nocere ei.
Et concidam a facie ipſius inimicos ejus, & odientes eum in fugam convertam.
Et veritas mea & miſericordia mea cum ipſo, & in nomine meo exaltabitur cornu ejus.
Et ponam in mari manum ejus, & in fluminibus dexteram ejus.
Ipſe invocabit me: Pater meus es tu, Deus meus, & ſuſceptor ſalutis meæ.
Et ego primogenitum ponam illum, excelſum præ regibus terræ.
In æternum ſervabo illi miſericordiam meam, & teſtamentum meum fidele ipſi?
Et ponam in ſeculum ſeculi ſemen ejus, & thronum ejus ſicut dies cœli.
Si autem dereliquerint filii ejus legem meam & in judiciis meis non ambulaverint.
Si juſtitias meas profanaverint, & mandata mea non cuſtodierint.
Viſitabo in virgâ iniquitates eorum, & in verberibus peccata eorum.
Miſericordiam autem meam non diſpergam ab eo, neque nocebo in veritate meâ.
Neque profanabo teſtamentum meum; & quæ procedunt de labiis meis non faciam irrita.
Semel juravi in ſancto meo, ſi David mentiar.

Semen ejus in æternum manebit ; & thronus ejus ſicut ſol in conſpectu meo.
Et ſicut luna perfecta in æternum, & teſtis in cœlo fidelis.
Tu vero repuliſti & diſpexiſti, diſtuliſti Chriſtum tuum.
Evertiſti teſtamentum ſervi tui ; profaniſti in terrâ ſanctuarium ejus.
Deſtruxiſti omnes ſepes ejus : poſuiſti firmamentum ejus formidinem.
Diripuerunt eum omnes tranſeuntes viam : factus eſt opprobrium vicinis ſuis.
Exaltaſti dexteram deprimentium eum : lætificaſti omnes inimicos ejus.
Avertiſti adjutorium gladii ejus, & non es auxiliatus ei in bello.
Deſtruxiſti eum ab emundatione, & ſedem ejus in terram colliſiſti.
Minoraſti dies temporis ejus : perfudiſti eum confuſione.
Uſquequo, Domine, avertis in finem ? exardeſcet ſicut ignis ira tua ?
Memorare quæ mea ſubſtantia : numquid enim vane conſtituiſti omnes filios hominum.
Quis eſt homo qui vivet, & non videbit mortem ? Eruet animam ſuam de manu inferi ?
Ubi ſunt miſericordiæ tuæ antiquæ, Domine, ſicut juraſti David in veritate tuâ.
Memor eſto, Domine, opprobrii ſervorum tuorum, quod continui in ſinu meo, multarum gentium ?
Quod exprobraverunt inimici tui, Domine,

quod exprobraverunt, commutationem Chriſti tui.

Benedictus Dominus in æternum: fiat, fiat.

Pſeaume 89.

DOmine, refugium factus es nobis, a generatione in generationem.

Priuſquam montes fierunt, aut formaretur terra & orbis; a ſeculo & uſque in ſeculum tu es Deus.

Ne avertas hominem in humilitatem; & dixiſti: Convertimini filii hominum.

Quoniam mille anni ante oculos tuos, tanquam dies heſterna quæ præterit, & cuſtodia in nocte.

Quæ pro nihilo habentur, eorum anni erunt. Mane ſicut herba tranſeat, mane floreat & tranſeat: veſpere decidat, induret & areſcat.

Quia defecimus in irâ tuâ, & in furore tuo turbati ſumus.

Poſuiſti iniquitates noſtras in conſpectu tuo, ſeculum noſtrum in illuminatione vultus tui;

Quoniam omnes dies noſtri defecerunt, & in irâ tuâ defecimus: anni noſtri ſicut aranea meditabuntur.

Dies annorum noſtrorum in ipſis ſeptuaginta anni: ſi autem in potentatibus, octoginta anni.

Et amplius eorum, labor & dolor.

Quoniam ſuperveniet manſuetudo, & corripiemur.

QUis novit poteſtatem iræ tuæ, & præ timore tuo iram tuam dinumerare?

Dexteram tuam ſic notam fac, & eruditos corde in ſapientiâ.
Convertere, Domine, uſquequo? & deprecabilis eſto ſuper ſervos tuos.
Repleti ſumus mane miſericordiâ tuâ: & exultavimus & delectati ſumus omnibus diebus noſtris.
Lætati ſumus pro diebus quibus nos humiliaſti, annis quibus vidimus mala.
Reſpice in ſervos tuos, & in opera tua; & dirige filios eorum.
Et ſit ſplendor Domini Dei noſtri ſuper nos, & opera manuum noſtrarum dirige ſuper nos, & opus manuum noſtrarum dirige.

Pſeaume 90.

QUi habitat in adjutorio altiſſimi, in protectione Dei cœli commorabitur.
Dicet Domino: ſuſceptor meus es tu, & refugium meum: Deus meus, ſperabo in eum;
Quoniam ipſe liberavit me de laqueo venantium, & a verbo aſpero.
Scapulis ſuis obumbrabit tibi, & ſub pennis ejus ſperabis.
Scuto circumdabit te veritas ejus: non timebis a timore nocturno.
A ſagittâ volante in die, a negotio perambulante in tenebris, ab incurſu & dæmonio meridiano.
Cadent a latere tuo mille, & decem millia a dextris tuis: ad te autem non appropinquabit.
Verumtamen oculis tuis conſiderabis, & retributionem peccatorum videbis.

Quoniam tu es, Domine, ſpes mea, Altiſſimum poſuiſti refugium tuum;
Non accedet ad te malum, & flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo.
Quoniam Angelis ſuis mandavit de te, ut cuſtodiant te in omnibus viis tuis.
In manibus portabunt te, ne forte offendas ad lapidem pedem tuum.
Super aſpidem & baſiliſcum ambulabis, & conculcabis leonem & draconem.
Quoniam in me ſperavit, liberabo eum, protegam eum, quoniam cognovit nomen meum.
Clamabit ad me, & ego exaudiam eum.
Cum ipſo ſum in tribulatione: eripiam eum, & glorificabo eum.
Longitudine dierum replebo eum, & oſtendam illi ſalutare meum.

Pſeaume 91.

BOnum eſt confiteri Domino, & pſallere nomini tuo, Altiſſime;
Ad annuntiandum mane miſericordiam tuam, & veritatem tuam per noctem.
In decachordo pſalterio, cum cantico in citharâ.
Quia delectaſti me, Domine, in facturâ tuâ; & in operibus manuum tuarum exultabo.
Quam magnificata ſunt opera tua, Domine! nimis profundæ factæ ſunt cogitationes tuæ.
Vir inſipiens non cognoſcet, & ſtultus non intelliget hæc.
Cum exorti fuerint peccatores ſicut fœnum, & apparuerint omnes qui operantur iniquitatem, ut intereant in ſeculum ſeculi:

Tu autem Altissimus, in æternum, Domine.
Quoniam ecce inimici tui, Domine; quoniam ecce inimici tui peribunt, & dispergentur omnes qui operantur iniquitatem.
Et exaltabitur sicut unicornis cornu meum, & senectus mea in misericordiâ uberi.
Et despexit oculus meus inimicos meos, & insurgentibus in me malignantibus audiet auris mea.
Justus ut palma florebit, sicut cedrus Libani multiplicabitur.
Plantati in domo Domini, in atriis domus Dei nostri florebunt.
Adhuc multiplicabuntur in senectâ uberi, & bene patientes erunt.
Ut annuntient quoniam rectus Dominus Deus noster, & non est iniquitas in eo.

Psalmus 92.

DOminus regnavit, decorem indutus est: indutus est Dominus fortitudinem, & præcinxit se.
Etenim firmavit orbem terræ, qui non commovebitur.
Parata sedes tua ex tunc: a sæculo tu es.
Elevaverunt flumina, Domine: elevaverunt flumina vocem suam.
Elevaverunt flumina fluctus suos, a vocibus aquarum multarum.
Mirabiles elationes maris: mirabilis in altis Dominus.
Testimonia tua credibilia facta sunt nimis: domum tuam decet sanctitudo, Domine, in longitudinem dierum.

DEus, ultionum Dominus, Deus ultionum libere egit.
Exaltare, qui judicas terram: redde retributionem superbis.
Usquequo peccatores, Domine: usquequo peccatores gloriabuntur.
Effabuntur & loquentur iniquitatem, loquentur omnes qui operantur injustitiam?
Populum tuum, Domine, humiliaverunt, & hæreditatem tuam vexaverunt.
Viduam & advenam interfecerunt, & pupillos occiderunt.
Et dixerunt: Non videbit Dominus, Nec intelliget Deus Jacob.
Intelligite insipientes in populo; & stulti, aliquando sapite.
Qui plantavit aurem, non audiet? aut qui finxit oculum, non considerat?
Qui corripit gentes, non arguet? qui docet hominem scientiam.
Dominus scit cogitationes hominum, quoniam vanæ sunt.
BEatus homo quem tu erudieris, Domine, & de lege tuâ docueris eum;
Ut mitiges ei a diebus malis, donec fodiatur peccatori fovea.
Quia non repellet Dominus plebem suam, & hæreditatem suam non derelinquet.
Quoadusque justitia convertatur in judicium, & qui juxta illum omnes qui recto sunt corde.
Quis consurget mihi adversus malignantes? aut quis stabit mecum adversus operantes iniquitatem?

Nisi quia Dominus adjuvit me, paulò minus habitasset in inferno anima mea.

Si dicebam: Motus est pes meus; misericordia tua, Domine, adjuvabat me.

Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo, consolationes tuæ lætificaverunt animam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitatis; qui fingis laborem in præcepto.

Captabunt in animam justi, & sanguinem innocentem condemnabunt.

Et factus est mihi Dominus in refugium, & Deus meus in adjutorium spei meæ.

Et reddet illis iniquitatem ipsorum; & in malitiâ eorum disperdet eos: disperdet illos Dominus Deus noster.

Psalmus 94.

VEnite, exultemus Domino, jubilemus Deo salutari nostro: præoccupemus faciem ejus in confessione; & in psalmis jubilemus ei.

Quoniam Deus magnus Dominus, & Rex magnus super omnes deos.

Quoniam non repellet Dominus plebem suam; quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, & altitudines montium ipse conspicit.

Quoniam ipsius est mare, & ipse fecit illud, & aridam fundaverunt manus ejus: venite, adoremus, & procidamus ante Deum: ploremus coram Domino qui fecit nos, quia ipse est Dominus Deus noster; nos autem populus ejus, & oves pascuæ ejus.

Hodie, si vocem ejus audieritis, nolite ob-

durare corda veſtra, ſicut in exacerbatione, ſecundum diem tentationis in deſerto, ubi tentaverunt me patres veſtri, probaverunt & viderunt opera mea.

Quadraginta annis proximus fui generationi huic, & dixi: Semper hi errant corde; ipſi vero non cognoverunt vias meas: quibus juravi in irâ meâ, ſi introibunt in requiem meam.

Pſeaume 95.

CAntate Domino canticum novum; cantate Domino omnis terra.

Cantate Domino, & benedicite nomini ejus: annuntiate de die in diem ſalutare ejus.

Annuntiate inter gentes, gloriam ejus, in omnibus populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Dominus, & laudabilis nimis: terribilis eſt ſuper omnes deos.

Quoniam omnes dii gentium dæmonia; Dominus autem cœlos fecit.

Confeſſio & pulchritudo in conſpectu ejus; ſanctimonia & magnificentia in ſanctificatione ejus.

Afferte Domino, patriæ gentium, afferte Domino gloriam & honorem: afferte Domino gloriam nomini ejus.

Tollite hoſtias, & introite in atria ejus: adorate Dominum in atrio ſancto ejus.

Commoveatur a facie ejus univerſa terra; dicite in gentibus quia Dominus regnavit.

Etenim correxit orbem terræ, qui non commovebitur: judicabit populos in equitate.

Lætentur cœli & exultet terra: commoveatur mare & plenitudo ejus: gaudebunt campi, & omnia quæ in eis ſunt.

Tunc exultabunt omnia ligna ſilvarem a facie Domini, quia venit, quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terræ in æquitate, & populos in veritate ſuâ.

Pſeaume 96.

DOminus regnavit, exultet terra: lætentur inſulæ multæ.

Nubes & caligo in circuitu ejus: juſtitia & judicium correctio ſedis ejus.

Ignis ante ipſum præcedet, & inflammabit in circuitu inimicos ejus

Illuxerunt fulgura ejus orbi terræ: vidit & commota eſt terra.

Montes ſicut cera fluxerunt a facie Domini: a facie Domini omnis terra.

Annuntiaverunt cœli juſtitiam ejus: & viderunt omnes populi gloriam ejus.

Confundantur omnes qui adorant ſculptilia, & qui gloriantur in ſimulacris ſuis.

Adorate eum, omnes Angeli ejus.

Audivit & lætata eſt Sion: & exultaverunt filiæ Judæ propter judicia tua, Domine:

Quoniam tu dominus altiſſimus ſuper omnem terram: nimis exaltatus es ſuper omnes deos.

Qui diligitis Dominum, odite malum: cuſtodit Dominus animas ſanctorum ſuorum, de manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta eſt juſto, & rectis corde lætitia.

Lætamini, juſti in Domino, & confitemini memoriæ ſanctificationis ejus.

Pſeaume 97.

CAntate Domino canticum novum; quia mirabilia fecit.

Salvavit ſibi dextera ejus, & brachium ſanctum ejus.

Notum fecit Dominus ſalutare ſuum, in conſpectu gentium revelavit juſtitiam ſuam.

Recordatus eſt miſericordiæ ſuæ, & veritatis ſuæ domui Iſrael.

Viderunt omnes termini terræ, ſalutare Dei noſtri.

Jubilate Deo omnis terra: cantate, & exultate, & pſallite.

Pſallite Domino in citharâ, in citharâ & voce pſalmi.

In tubis ductilibus, & voce tubæ corneæ: jubilate in conſpectu Regis Domini.

Moveatur mare & plenitudo ejus: orbis terrarum, & qui habitant in eo.

Flumina plaudent manu: ſimul montes exultabunt a conſpectu Domidi: quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terrarum in juſtitiâ, & populos in æquitate.

Pſeaume 98.

DOminus regnavit, iraſcantur populi; qui ſedet ſuper Cherubim, moveatur terra.

Dominus in *Sion* magnus, & excelſus ſuper omnes populos.

Confiteantur nomini tuo magno, quoniam terribile & ſanctum eſt: & honor Regis judicium diligit.
Tu paraſti directiones: judicium & juſtitiam in Jacob tu feciſti.
Exaltate Dominum Deum noſtrum, & adorate ſcabellum pedum ejus; quoniam ſanctum eſt.
Moyſes & Aaron in ſacerdotibus ejus, & Samuel inter eos qui invocant nomen ejus:
Invocabant Dominum, & ipſe exaudiebat eos: in columâ nubis loquebatur ad eos.
Cuſtodiebant teſtimonia ejus, & præceptum quod dedit illis.
Domine Deus noſter, tu exaudiebas eos:
Deus, tu propitius fuiſti eis, & ulciſcens in omnes adinventiones eorum.
Exaltate Dominum Deum noſtrum, & adorate in monte ſancto ejus; quoniam ſanctus Dominus Deus noſter.

Pſeaume 99.

JUbilate Deo omnis terra: ſervite Domino in lætitiâ.
Introite in conſpectu ejus, in exultatione.
Scitote quoniam Dominus ipſe eſt Deus: ipſe fecit nos & non ipſi nos.
Populus ejus, & oves paſcuæ ejus introite portas ejus in confeſſione atria ejus in hymnis: confitemini illi.
Laudate nomen ejus, quoniam ſuavis eſt Dominus.
In æternum miſericordia ejus, & uſque in generationem & generationem veritas ejus.

MIſericordiam & judicium, cantabo tibi, Domine.
Pſallam & intelligam in viâ immaculatâ, quando venies ad me.
Perambulabam in innocentiâ cordis mei, in medio domûs meæ.
Non proponebam ante oculos meos rem injuſtam: facientes prævaricationes odivi.
Non adhæſit mihi cor pravum: declinantem a me malignum non cognoſcebam.
Detrahentem ſecreto proximo ſuo, hunc perſequebar.
Superbo oculo & inſatiabili corde, cum hoc non edebam.
Oculi mei ad fideles terræ, ut ſedeant mecum: ambulans in viâ immaculatâ, hic mihi miniſtrabat.
Non habitabit in medio domûs meæ, qui facit ſuperbiam: qui loquitur iniqua, non direxit in conſpectu oculorum meorum.
In matutino interficiebam omnes peccatores terræ, ut diſperderem de civitate Domini omnes operantes iniquitatem.

Pſeaume 101.

DOmine, exaudi orationem meam; & clamor meus ad te veniat.
Non avertas faciem tuam a me: in quacumque die tribulor, inclina ad me aurem tuam.
In quacumque die invocavero te, velociter exaudi me.
Quia defecerunt ſicut fumus dies mei, & oſſa mea ſicut cremium aruerunt.

Brecuſſus ſum ut fœnum, & aruit cor meum: quia oblitus ſum comedere panem meum.
A voce gemitus mei, adhæſit os meum carni meæ.
Similis fa&us ſum pellicano ſolitudinis: factus ſum ſicut nicticorax in domicilio.
Vigilavi, & factus ſum ſicut paſſer ſolitarius in tecto.
Totâ die exprobrabant mihi inimici mei; & qui laudabant me, adverſum me jurabant.
Quia cinerem tanquam panem manducabam, & potum meum cum fletu miſcebam.
A facie iræ & indignationis tuæ; quia elevans alliſiſti me.
Dies mei ſicut umbra declinaverunt, & ego ſicut fœnum arui.
Tu autem, Domine, in æternum permanes; & memoriale tuum in generationem & generationem.
TU exurgens miſereberis Sion quia tempus miſerendi ejus, quia venit tempus;
Quoniam placuerunt ſervis tuis lapides ejus, & terræ ejus miſerebuntur.
Et timebunt gentes nomen tuum, Domine, & omnes reges terræ gloriam tuam.
Quia ædificavit Dominus Sion, & videbitur in gloriâ ſuâ.
Reſpexit in orationem humilium, & non ſprevit precem eorum.
Scribantur hæc in generatione alterâ: & populus qui creabitur, laudabit Dominum;
Quia proſpexit de excelſo ſancto ſuo: Dominus de cœlo in terram aſpexit;

Ut audiret gemitus compeditorum, ut ſolveret filios interemptorum;
Ut annuntient in Sion nomen Domini, & laudem ejus in Jeruſalem.
In conveniendo populos in unum, & reges, ut ſerviant Domino,
Reſpondit ei in viâ virtutis ſuæ: paucitatem dierum meorum nuntiâ mihi.
Ne revoces me in dimidio dierum meorum: in generationem anni tui.

INitio tu, Domine, terram fundaſti: & opera manuum ſunt cœli.
Ipſi peribunt; tu autem permanes:
Et omnes ſicut veſtimentum veteraſcent; & ſicut opertorium mutabis eos, & mutabuntur.
Tu autem idem ipſe es, & anni tui non deficient.
Filii ſervorum tuorum habitabunt; & ſemen eorum in ſeculum dirigetur.

Pſeaume 102.

BEnedic, anima mea, Domino, & omnia quæ intra me ſunt, nomini ſancto ejus.
Benedic, anima mea, Domino, & noli oblivi ſci omnes retributiones ejus.
Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis; qui ſanat omnes infirmitates tuas.
Qui redimit de interitu vitam tuam; qui coronat te in miſericordiâ & miſerationibus.
Qui replet in bonis deſiderium tuum: renovabitur ut aquilæ juventus tua.
Faciens miſericordias Dominus, & judicum omnibus injuriam patientibus.

Notas fecit vias ſuas Moyſi, filiis Iſrael voluntates ſuas.

Miſerator & miſericors Dominus : longanimis & multum miſericors.
Non in perpetuum iraſcetur : neque in æternum comminabitur.
Non ſecundum peccata noſtra fecit nobis, neque ſecundum iniquitates noſtras retribuit nobis ;
Quoniam ſecundum altitudinem cœli a terrâ, corroboravit miſericordiam ſuam ſuper timentes ſe.
Quantum diſtat ortus ab occidente, longe fecit nobis iniquitates noſtras.
Quomodo miſeretur pater filiorum, miſertus eſt Dominus timentibus ſe ;
Quoniam ipſe cognovit figmentum noſtrum : recordatus eſt quoniam pulvis ſumus.
Homo, ſicut fœnum dies ejus : tanquam flos agri ſic efflorebit
Quoniam ſpiritus pertranſibit in illo, & non ſubſiſtet, & non cognoſcet amplius locum ſuum.
Miſericordia autem Domini ab æterno, & uſque in æternum ſuper timentes eum.
Et juſtitia illius in filios filiorum, his qui ſervant teſtamentum ejus
Et memores ſunt mandatorum ipſius : ad faciendum ea.
Dominus in cœlo paravit ſedem ſuam ; & regnum ipſius omnibus dominabitur.
Benedicite Domino, omnes Angeli ejus, po-

dentes virtute, facientes verbum illius ad audiendam vocem ſermonum ejus.
Benedicite Domino, omnes virtutes ejus: miniſtri ejus, qui facitis voluntatem ejus.
Benedicite Domino, omnia opera ejus: in omni loco dominationis ejus, benedic, anima mea, Domino.

Pſeaume 103.

BEnedic, anima mea, Domino: Domine, Deus meus, magnificatus es vehementer.
Confeſſionem & decorem induiſti, amictus lumine ſicut veſtimento;
Extendens cœlum ſicut pellem, qui tegis aquis ſuperiora ejus;
Qui ponis nubem aſcenſum tuum; qui ambulas ſuper pennas ventorum.
Qui facis Angelos tuos ſpiritus, & miniſtros tuos ignem urentem;
Qui fundaſti terram ſuper ſtabilitatem ſuam: non inclinabitur in ſeculum ſeculi.
Abyſſus, ſicut veſtimentum, amictus ejus: ſuper montes ſtabunt aquæ.
Ab increpatione tuâ fugient; a voce tonitrui tui formidabunt.
Aſcendunt montes, & deſcendunt campi, in locum quem fundaſti eis.
Terminum poſuiſti, quem non tranſgredientur: neque convertentur operire terram.
Qui emittis fontes in convalibus: inter medium montium pertranſibunt aquæ.
Potabunt omnes beſtiæ agri: expectabunt onagri in ſiti ſua.

Super ea volucres cœli habitabunt: de medio petrarum dabunt voces.
Rigans montes de superioribus suis: de fructu operum tuorum satiabitur terra.
Producens fœnum jumentis, & herbam servituti hominum.
Ut educas panem de terrâ, & vinum lætificet cor hominis;
Ut exhilaret faciem in oleo, & panis cor hominis confirmet.
Saturabuntur ligna campi, & cedri Libani quas plantavit.
Illic passeres nidificabunt: herodii domus dux est eorum.
Montes excelsi cervis; & petra refugium herinaciis.
Fecit lunam in tempora: sol cognovit occasum suum.
Posuisti tenebras, & facta est nox; in ipsa pertransibunt omnes bestiæ silvæ:
Catuli leonum rugientes, ut rapiant, & quærant a Deo escam sibi.
Ortus est sol, & congregati sunt; & in cubilibus suis collocabuntur.
Exibit homo ad opus suum, & ad operationem suam usque ad vesperum.

QUam magnificata sunt opera tua, Domine! omnia in sapientiâ fecisti; impleta est terra possessione tuâ.
Hoc mare magnum, & spatiosum manibus: illic reptilia, quorum non est numerus.
Animalia pusilla cum magnis, illic naves pertransibunt.

Draco iſte quem formaſti ad illudendum ei: omnia a te expectant, ut des illis eſcam in tempore.

Dante te illis, colligent; aperiente te manum tuam, omnia implebuntur bonitate.

Avertente autem te faciem, turbabuntur: auferes ſpiritum eorum, & deficient, & in pulverem ſuum revertentur.

Emittes ſpiritum tuum, & creabuntur, & renovabis faciem terræ.

SIt gloria Domini in ſeculum: lætabitur Dominus in operibus ſuis;

Qui reſpicit terram, & facit eam tremere: qui tangit montes, & fumigant.

Cantabo Domino in vitâ meâ: pſallam Deo meo quamdiu ſum.

Jucundum ſit ei eloquium meum: ego verò delectabor in Domino.

Deficiant peccatores a terrâ, & iniqui, ita ut non ſint: benedic, anima mea, Domino.

Pſeaume 104.

COnfitemini Domino, & invocate nomen ejus: annuntiate inter gentes opera ejus.

Cantate ei, & pſallite ei: narrate omnia mirabilia ejus.

Laudamini in nomine ſancto ejus: lætetur cor quærentium Dominum.

Quærite Dominum, & confirmamini, quærite faciem ejus ſemper.

Mementote mirabilium ejus quæ fecit, prodigia ejus, & judicia oris ejus.

Semen Abraham ſervi ejus, filii Jacob electi ejus.

Ipse Dominus Deus noster: in universâ terrâ judicia ejus.
Memor fuit in seculum testamenti sui: verbi quod mandavit in mille generationes.
Quod disposuit ad Abraham; & juramenti sui ad Isaac.
Et statuit illud Jacob in præceptum, & Israel in testamentum æternum.
Dicens: tibi dabo terram Chanaan, funiculum hæreditatis vestræ.
Cum essent numero brevi, pauciſſimi, & incolæ ejus.
Et pertransierunt de gente in gentem, & de regno ad populum alterum.
Non reliquit hominem nocere eis, & corripuit pro eis Reges.
Nolite tangere Christos meos, & in prophetis meis nolite malignari.

VOcavit (Dominus) famem super terram, & omne firmamentum panis contrivit.
Misit ante eos virum: in servum venumdatus est Joseph.
Humiliaverunt in compedibus pedes ejus; ferrum pertransiit animam ejus.
Donec veniret verbum ejus, eloquium Domini inflammavit eum.
Misit Rex, & solvit eum; principes populorum, & dimisit eum.
Constituit eum Dominum domus suæ, & principem omnis possessionis suæ;
Ut erudiret principes ejus sicut semetipsum, & senes ejus prudentiam doceret.

Et intravit Israel in Ægyptum; & Jacob accola fuit in terrâ Cham.
Et auxit populum suum vehementer, & firmavit eum super inimicos ejus.
Convertit cor eorum, ut odirent populum ejus, & dolum facerent in servos ejus.

Misit (Dominus) Moysen servum suum, Aaron quem elegit ipsum.
Posuit in eis verba signorum suorum, & prodigiorum in terrâ Cham.
Misit tenebras, & obscuravit; & non exacerbavit sermones suos.
Convertit aquas eorum in sanguinem, & occidit pisces eorum.
Edidit terra eorum ranas, & in penetralibus Regum ipsorum.
Dixit: & venit cœnomya & cinifes in omnibus finibus eorum:
Posuit pluvias eorum grandinem, ignem comburentem in terrâ ipsorum.
Et percussit vineas eorum, & ficulneas eorum: & contrivit lignum finium eorum.
Dixt: & venit locusta & bruchus, cujus non erat numerus:
Et comedit omne fœnum in terrâ eorum, & comedit omnem fructum terræ eorum.
Et percussit omne primogenitum in terrâ eorum, primitias omnis laboris eorum.
Et eduxit eos cum argento & auro; & non erat in tribubus eorum infirmus.
Lætata est Ægyptus in profectione eorum, quia incubuit timor eorum super eos.

Expandit nubem in protectionem eorum, & ignem ut luceret eis per noctem.
Petierunt, & venit conturnix, & pane cœli saturavit eos.
Dirupit petram, et fluxerunt aquæ : abierunt in sicco flumina ;
Quoniam memor fuit verbi sancti sui, quod habuit ad Abraham puerum suum.
Et eduxit populum suum in exultatione, & electos suos in lætitiâ.
Et dedit illis regiones gentium : & labores populorum possederunt ;
Ut custodiant justificationes ejus, & legem ejus requirant.

Psaume 105.

COnfitemini Domino quoniam bonus, quoniam in seculum misericordia ejus.
Quis loquetur potentias Domini, auditas faciet omnes laudes ejus ?
Beati qui custodiunt judicium, & faciunt justitiam in omni tempore.
Memento nostri, Domine, in beneplacito populi tui : visita nos in salutari tuo.
Ad videndum in bonitate electorum tuorum ; ad lætandum in lætitiâ gentis tuæ ; & ut lauderis cum hæreditate tuâ.

PEccavimus cum patribus nostris : injuste egimus ; iniquitatem fecimus.
Patres nostri in Ægypto non intellexerunt mirabilia tua : non fuerunt memores multitudinis misericordiæ tuæ.
Et irritaverunt ascendentes in mare, mare rubrum.

Et salvavit eos propter nomen suum, ut notam faceret potentiam suam.
Et increpuit mare rubrum, & exsiccatum est: & deduxit eos in abyssis, sicut in deserto;
Et salvavit eos de manu odientium, et redemit eos de manu inimici.
Et operuit aqua tribulantes eos; unus ex eis non remansit.
Et credidérunt verbis ejus, & laudaverunt laudem ejus.
Citò fecerunt, obliti sunt operum ejus, non sustinuerunt consilium ejus.
Et concupierunt concupiscentiam in deserto, & tentaverunt Deum in inaquoso.
Et dedit eis petitionem ipsorum, & misit saturitatem in animas eorum.
Et irritaverunt Moysen in castris, Aaron sanctum Domini.
Aperta est terra, & deglutivit Dathan, & operuit super congregationem Abyron.
Et exarsit ignis in synagogâ eorum, [illegible] combussit peccatores.
Et fecerunt vitulum in Horeb, & adoraverunt sculptile;
Et mutaverunt gloriam suam in similitudinem vituli commedentis fœnum.
Obliti sunt Deum qui salvavit eos, qui fecit magnalia in Ægypto, mirabilia in terrâ Cham, terribilia in mari rubro.
Et dixit ut disperderet eos, si non Moyses electus ejus stetisset in confractione, in conspectu ejus.
Ut averteret iram ejus, ne disperderet eos;

& pro nihilo habuerunt terram desiderabilem:
Non crediderunt verbo ejus, & murmuraverunt in tabernaculis suis: non exaudierunt vocem Domini.
Et elevavit manum suam super eos, ut prosterneret eos in deserto.
Et ut dejiceret semen eorum in nationibus, & dispergeret eos in regionibus.
Et initiati sunt Beelphegor, & comederunt sacrificia mortuorum.
Et irritaverunt eum in adinventionibus suis; & multiplicata est in eis ruina.
Et stetit Phineés, & placavit; & cessavit quassatio.
Et reputatum est ei in justitiam, in generationem & generationem usque in sempiternum.
Et irritaverunt eum ad aquas contradictionis; & vexatus est Moyses propter eos.
Quia exacerbaverunt spiritum ejus; & distinxit in labiis suis.

NOn disperdiderunt gentes, quas dixit Dominus illis.
Et commixti sunt inter gentes, & didicerunt opera eorum.
Et servierunt sculptilibus eorum, & factum est illis in scandalum.
Et immolaverunt filios suos, & filias suas dæmoniis.
Et effuderunt sanguinem innocentem, sanguinem filiorum suorum, & filiarum suarum, quas sacrificaverunt sculptilibus Chanaan.
Et infecta est terra in sanguinibus, & conta-

minata eſt in operibus eorum; & fornicati ſunt in adinventionibus ſuis.

Et iratus eſt furore Dominus in populum ſuum, & abominatus eſt hæreditatem ſuam.

Et tradidit eos in manus gentium; & dominati ſunt eorum qui oderunt eos.

Et tribulaverunt eos inimici eorum, & humiliati ſunt ſub manibus eorum.

Sæpè liberavit eos, ipſi autem exacerbaverunt eum in conſilio ſuo, & humiliati ſunt in iniquitatibus ſuis.

Et vidit cum tribularentur, & audivit orationem eorum.

Et memor fuit teſtamenti ſui; & pœnituit eum ſecundum multitudinem miſericordiæ ſuæ.

Et dedit eos in miſericordias, in conſpectu omnium qui ceperant eos.

Salvos nos fac, Domine Deus noſter, & congrega nos de nationibus.

Ut confiteamur nomini ſancto tuo, & gloriemur in laude tuâ.

Benedictus Dominus Deus Iſrael a ſeculo, & uſque in ſeculum; & dicet omnis populus: Fiat, fiat.

Pſeaume 106.

COnfitemini Domino quoniam bonus, quoniam in ſeculum, miſericordia ejus.

Dicant qui redempti ſunt a Domino, quos redemit de manu inimici.

Et de regionibus congregavit eos, a ſolis ortu & occaſu, ab aquilone & mari.

Erraverunt in solitudine, in inaquoso: viam civitatis habitaculi non invenerunt.
Esurientes & sitientes, anima eorum in ipsis defecit.
Et clamaverunt ad Dominum cum tribularentur; & de necessitatibus eorum eripuit eos.
Et deduxit eos in viam rectam, ut irent in civitatem habitationis.
Confiteantur Domino misericordiæ ejus, & mirabilia ejus filiis hominum.
Quia satiavit animam inanem, & animam esurientem satiavit bonis.
Sedentes in tenebris, & umbrâ mortis, vinctos in mendicitate & ferro;
Quia exacerbaverunt eloquia Dei, & consilium Altissimi irritaverunt.
Et humiliatum est in laboribus cor eorum: infirmati sunt, nec fuit qui adjuvaret.
Et clamaverunt ad Dominum cum tribularentur; & de necessitatibus eorum liberavit eos.
Et eduxit eos de tenebris, & umbrâ mortis; & vincula eorum disrupit.
Confiteantur Domino misericordiæ ejus, & mirabilia ejus filiis hominum.
Quia contrivit portas æreas, & vectes ferreos confregit.
Suscepit eos de via iniquitatis eorum: propter injustitias enim suas humiliati sunt.
Omnem escam abominata est anima eorum: & appropinquaverunt usque ad portas mortis.
Et clamaverunt ad Dominum cum tribularentur: & de necessitatibus eorum liberavit eos.

Misit verbum suum, & sanavit eos; & eripuit eos de interitionibus eorum.
Confiteantur Domino misericordiæ ejus, & mirabilia ejus filiis hominum.
Et sacrificent sacrificium laudis, & annuntient opera ejus in exultatione.
Qui descendunt mare in navibus, facientes operationem in aquis multis.
Ipsi viderunt opera Domini, & mirabilia ejus in profundo.
Dixit: & stetit spiritus procellæ; & exaltati sunt fluctus ejus.
Ascendunt usque ad cœlos, & descendunt usque ad abyssos: anima eorum in malis tabescebat.
Turbati sunt, & moti sunt sicut ebrius; & omnis sapientia eorum devorata est.
Et clamaverunt ad Dominum cum tribularentur: & de necessitatibus eorum eduxit eos.
Et statuit procellam ejus in auram, & siluerunt fluctus ejus.
Et lætati sunt quia siluerunt: & deduxit eos in portum voluntatis eorum.

CONfiteantur Domino misericordiæ ejus, & mirabilia ejus filiis hominum.
Et exaltent eum in ecclesiâ plebis, & in cathedrâ seniorum laudent eum.
Posuit flumina in desertum, & exitus aquarum in sitim:
Terram fructiferam in salsuginem, a malitiâ inhabitantium in eâ.

Poſuit deſertum in ſtagna aquarum, & terram ſine aquâ in exitus aquarum.
Et collacavit illic eſurientes: & conſtituerunt civitatem habitationis.
Et ſeminaverunt agros, & plantaverunt vineas; & fecerunt fructum nativitatis.
Et benedixit eis, & multiplicati ſunt nimis; & jumenta eorum non minoravit.
Et pauci facti ſunt, & vexati ſunt a tribulatione malorum, & dolore.
Effuſa eſt contemptio ſuper principes; & errare fecit eos in invio, & non in viâ.
Et adjuvit pauperem de inopiâ, & poſuit ſicut oves familias.
Videbunt recti, & lætabuntur; & omnis iniquitas oppilabit os ſuum.
Quis ſapiens, & cuſtodiet hæc? & intelliget miſericordias Domini?

Pſeaume 107.

PAratum cor meum, Deus, paratum cor meum: cantabo, & pſallam in gloriâ mea.
Exurge, gloria mea; exurge, pſalterium & cithara; exurgam diluculo.
Confitebor tibi in populis, Domine, & pſallam tibi in nationibus.
Quia magna eſt ſuper cœlos miſericordia tua, & uſque ad nubes veritas tua.
Exaltare ſuper cœlos, Deus; & ſuper omnem terram gloria tua.
Ut liberentur dilecti tui: ſalvum fac dextera tua, & exaudi me.

DEus locutus eſt in ſancto ſuo: exultabo, & dividam Sichimam, & convallem tabernaculorum dimetiar.
Meus eſt Galaad, & meus eſt Manaſſes: & Ephraim ſuſceptio capitis mei.
Juda Rex meus: Moab lebes ſpei meæ.
In Idumæam extendam calceamentum meum: mihi alienigenæ amici facti ſunt.
Quis deducet me in civitatem munitam: quis deducet me uſque in Idumæam?
Nonne tu, Deus, qui repuliſti nos? & non exibis, Deus, in virtutibus noſtris?
Da nobis auxilium de tribulatione, quia vana ſalus hominis.
In Deo faciemus virtutem: & ipſe ad nihilum deducet inimicos noſtros.

Pſeaume 108.

DEus, laudem meam ne tacueris; quia os peccatoris, & os doloſi ſuper me apertum eſt.
Locuti ſunt adverſum me linguâ doloſâ, & ſermonibus odii circumdederunt me & expugnaverunt me gratis.
Pro eo ut me diligerent, detrahebant mihi: ego autem orabam.
Et poſuerunt adverſum me mala pro bonis, & odium pro dilectione meâ.
CONſtitue (Domine) ſuper eum peccatorem; & diabolus ſtet a dextris ejus.
Cum judicatur, exeat condemnatus, & oratio ejus fiat in peccatum.
Fiant dies ejus pauci; & epiſcopatum ejus accipiat alter.

Fiant filii ejus orphani, & uxor ejus vidua.
Nutantes transferantur filii ejus, & mendicent, & ejiciantur de habitationibus suis.
Scrutetur fœneratur omnem substantiam ejus; & diripiant alieni labores ejus.
Non sit illi adjutor, nec sit qui misereatur pupillis ejus.
Fiant nati ejus in interitum: in generatione unâ deleatur nomen ejus.
In memoriam redeat iniquitas patrum ejus in conspectu Domini: & peccatum matris ejus non deleatur.
Fiant contra Dominum semper; & dispereat de terrâ memoria eorum.
Pro eo quod non est recordatus facere misericordiam, & persecutus est hominem inopem & mendicum, & compunctum corde, mortificare.
Et dilexit maledictionem, & veniet ei; & noluit benedictionem, & elongabitur ab eo.
Et induit maledictionem sicut vestimentum; & intravit sicut aqua in interiora ejus, & sicut oleum in ossibus ejus.
Fiat ei sicut vestimentum quo operitur, & sicut zona quâ semper præcingitur.
Hoc opus eorum qui detrahunt mihi apud Dominum, & qui loquuntur mala adversus animam meam.
Et tu, Domine, Domine; fac mecum propter nomen tuum; quia suavis est misericordia tua.
Libera me, quia egenus & pauper ego sum & cor meum conturbatum est intra me.

Sicut umbra, cum declinat, ablatus ſum ; & excuſſus ſum ſicut locuſtæ.

Genua mea infirmata ſunt a jejunio, & caro mea immutata eſt propter oleum.

Et ego factus ſum opprobrium illis : viderunt me, & moverunt capita ſua.

Adjuva me, Domine, Deus meus : ſalvum me fac ſecundum miſericordiam tuam.

Et ſciant quia manus tua hæc ; & tu, Domine, feciſti eam.

Maledicent illi, & tu benedicis : qui inſurgunt in me, confundantur, ſervus autem tuus lætabitur.

Induantur, qui detrahunt mihi, pudore ; & operiantur ſicut diploide confuſione ſua.

Confitebor Domino nimis in ore meo, & in medio multorum laudabo eum.

Quia aſtitit a dextris pauperis, ut ſalvam faceret a perſequentibus animam meam.

Le Dimanche à Vespres.

Pſeaume 109.

DIxit Dominus Domino meo : Sede a dextris meis.

Donec ponam inimicos tuos, ſcabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuæ emittet Dominus ex Sion : dominare in medio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die virtutis tuæ in ſplendoribus ſanctorum, ex utero ante luciferum genui te.

Juravit Dominus, & non pœnitebit eum ;

Tu es Sacerdos in æternum secundum ordinem Melchisedech.

Dominus a dextris tuis, confregit in die iræ suæ Reges.

Judicabit in nationibus, implebit ruinas; conquassabit capita in terrâ multorum.

De torrente in via bibet: propterea exaltabit caput.

Psalme 110.

CONfitebor tibi, Domine, in toto corde meo, in concilio justorum & congregatione.

Magna opera Domini, exquisita in omnes voluntates ejus.

Confessio & magnificentia opus ejus: & justitia ejus manet in seculum seculi.

Memoriam fecit mirabilium suorum misericors & miserator Dominus: escam dedit timentibus se.

Memor erit in seculum testamenti sui: virtutem operum suorum annuntiabit populo suo.

Ut det illis hæreditatem gentium; opera manuum ejus, veritas & judicium.

Fidelia omnia mandata ejus, confirmata in seculum seculi, facta in veritate & æquitate.

Redemptionem misit populo suo: mandavit in æternum testamentum suum.

Sanctum & terribile nomen ejus: initium sapientiæ timor Domini.

Intellectus bonus omnibus facientibus eum: laudatio ejus manet in seculum seculi.

Psalme 111.

BEatus vir qui timet Dominum, in mandatis ejus volet nimis.

Potens in terrâ erit ſemen ejus : generatio rectorum benedicetur.

Gloria & divitiæ in domo ejus : & juſtitia ejus manet in ſeculum ſeculi.

Exortum eſt in tenebris lumen rectis : miſericors & miſerator & juſtus.

Jucundus homo qui miſeretur, & commodat, diſponet ſermones ſuos in judicio : quia in æternum non commovebitur.

In memoriâ æternâ erit juſtus : ab auditione malâ non timebit.

Paratum cor ejus ſperare in Domino, confirmatum eſt cor ejus : non commovebitur donec deſpiciat inimicos ſuos.

Diſperſit, dedit pauperibus ; juſtitia ejus manet in ſeculum ſeculi : cornu ejus exaltabitur in gloriâ.

Peccator videbit & iraſcetur ; dentibus ſuis fremet & tabeſcet : deſiderium peccatorum peribit.

Pſeaume 112.

LAudate, pueri, Dominum ; laudate nomen Domini.

Sit nomen Domini benedictum, ex hoc nunc, & uſque in ſeculum.

A ſolis ortu uſque ad occaſum, laudabile nomen Domini.

Excelſus ſuper omnes gentes Dominus, & ſuper cœlos gloria ejus.

Quis ſicut Dominus Deus noſter, qui in altis habitat, & humilia reſpicit in cœlo & in terrâ ?

Suscitans a terrâ inopem, & de stercore erigens pauperem.
Ut collocet eum cum principibus, cum principibus populi sui.
Qui habitare facit sterilem in domo, matrem filiorum lætantem.

Psalmus 113.

IN exitu Israel de Ægypto, domus Jacob de populo barbaro.
Facta est Judæa sanctificatio ejus, Israel potestas ejus.
Mare vidit, & fugit: Jordanis conversus est retrorsum.
Montes exultaverunt ut arietes, & colles sicut agni ovium.
Quid est tibi, mare, quod fugisti? & tu, Jordanis, quia conversus es retrorsum?
Montes exultastis sicut arietes? & colles sicut agni ovium?
A facie Domini mota est terra, a facie Dei Jacob.
Qui convertit petram in stagna aquarum, & rupem in fontes aquarum.
Non nobis, Domine, non nobis, sed nomini tuo da gloriam.
Super misericordiâ tuâ & veritate tuâ; nequando dicant gentes: Ubi est Deus eorum?
Deus autem noster in cœlo: omnia quæcumque voluit, fecit.
Simulacra gentium, argentum & aurum: opera manuum hominum.
Os habent, & non loquentur: oculos habent, & non videbunt.

Aures habent & non audient : nares habent, & non odorabunt.

Manus habent, & non palpabunt : pedes habent, & non ambulabunt non clamabunt in gutture ſuo.

Similes illis fiant qui faciunt ea, & omnes qui confidunt in eis.

Domus Iſrael ſperavit in Domino : adjutor eorum, & protector eorum eſt.

Domus Aaron ſperavit in Domino : adjutor eorum, & protector eorum eſt.

Qui timent Dominum ſperaverunt in Domino : adjutor eorum & protector eorum eſt.

Dominus memor fuit noſtri, & benedixit nobis.

Benedixit domui Iſrael : benedixit domui Aaron.

Benedixit omnibus qui timent Dominum, puſillis cum majoribus.

Adjiciat Dominus ſuper vos, ſuper vos, & ſuper filios veſtros.

Benedicti vos a Domino : qui fecit cœlum & terram.

Cœlum cœli Domino : terram autem dedit filiis hominum.

Non mortui laudabunt te, Domine : neque omnes qui deſcendunt in infernum.

Sed nos qui vivimus, benedicimus Domino, ex hoc nunc, & uſque in ſæculum.

Les Complies ſont à la fin des 150 Pſeaumes, et après Magnificat.

Dilexi, quoniam exaudiet Dominus vocem orationis meæ.
Quia inclinavit aurem ſuam mihi, & in diebus meis invocabo.
Circumdederunt me dolores mortis, & pericula inferni invenerunt me.
Tribulationem & dolorem inveni; & nomen Domini invocavi.
O Domine, libera animam meam: miſericors Dominus, & juſtus, & Deus noſter miſeretur.
Cuſtodiens parvulos Dominus: humiliatus ſum, & liberavit me.
Convertere, anima mea, in requiem tuam; quia Dominus benefecit tibi.
Quia eripuit animam meam de morte, oculos meos a lacrymis, pedes meos a lapſu.
Placebo Domino, in regione vivorum.

Pſeaume 115.

Credidi, propter quod locutus ſum; ego autem humiliatus ſum nimis.
Ego dixi in exceſſu meo: omnis homo mendax.
Quid retribuam Domino, pro omnibus quæ retribuit mihi?
Calicem ſalutaris accipiam, & nomen Domini invocabo.
Vota mea Domino reddam coram omni populo ejus: pretioſa in conſpectu Domini mors ſanctorum ejus.
O Domine, quia ego ſervus tuus: ego ſervus tuus, & filius ancillæ tuæ.

Dirupiſti vincula mea : tibi ſacrificabo hoſtiam laudis, & nomen Domini invocabo.
Vota mea Domino reddam in conſpectu omnis populi ejus, in atriis domus Domini in medio tui, Jeruſalem.

Pſeaume 116.

LAudate Dominum omnes gentes : laudate eum omnes populi.
Quoniam confirmata eſt ſuper nos miſericordia ejus, & veritas Domini manet in æternum.

Pſeaume 117.

COnfitemini Domino quoniam bonus : quoniam in ſeculum miſericordia ejus.
Dicat nunc Iſrael quoniam bonus, quoniam in ſeculum miſericordia ejus.
Dicat nunc domus Aaron, quoniam in ſeculum miſericordia ejus.
Dicant nunc qui timent Dominum, quoniam in ſeculum miſericordia ejus.
De tribulatione invocavi Dominum, & exaudivit me in latitudine Dominus.
Dominus mihi adjutor, non timebo quid faciat mihi homo.
Dominus mihi adjutor, & ego deſpiciam inimicos meos.
Bonum eſt confidere in Domino, quam confidere in homine.
Bonum eſt ſperare in Domino, quam ſperare in principibus.
Omnes gentes circuierunt me ; & in nomine Domini quia ultus ſum in eos.
Circumdantes circumdederunt me ; & in nomine Domini quia ultus ſum in eos.

Circumdederunt me ſicut apes, & exarſerunt ſicut ignis in ſpinis, & in nomine Domini quia ultus ſum in eos.
Impulſus, everſus ſum ut caderem; & Dominus ſuſcepit me.
Fortitudo mea, & laus mea, Dominus, & factus eſt mihi in ſalutem.
Vox exultationis & ſalutis, in tabernaculis juſtorum.
Dextera Domini fecit virtutem, dextera Domini exaltavit me: dextera Domini fecit virtutem.
Non moriar, ſed vivam, & narrabo opera Domini.
Caſtigans caſtigavit me Dominus, & morti non tradidit me.
Aperite mihi portas juſtitiæ: ingreſſus in eas, confitebor Domino.
Hæc porta Domini; juſti intrabunt in eam.
Confitebor tibi, quoniam exaudiſti me, & factus es mihi in ſalutem.
Lapidem quem reprobaverunt ædificantes, hic factus eſt in caput anguli.
A Domino factum eſt iſtud, & eſt mirabile in oculis noſtris.
Hæc eſt dies quam fecit Dominus; exultemus & lætemur in eâ.
O Domine, ſalvum me fac: O Domine, bene proſperare: benedictus qui venit in nomine Domini.
Benedixímus vobis de domo Domini: Deus Dominus, & illuxit nobis.

Constituite diem solemnem in condensis, usque ad cornu altaris.
Deus meus es tu, & confitebor tibi: Deus meus es tu, & exaltabo te.
Confitebor tibi, quoniam exaudisti me, & factus es mihi in salutem.
Confitemini Domino quoniam bonus, quoniam in seculum misericordia ejus.

Psalmus 118.

BEati immaculati in via qui ambulant in lege Domini.
Beati qui scrutantur testimonia ejus, in toto corde exquirunt eum.
Non enim qui operantur iniquitatem, in viis ejus ambulaverunt.
Tu mandasti, mandata tua custodiri nimis.
Utinam dirigantur viæ meæ, ad custodiendas justificationes tuas!
Tunc non confundar, cum perspexero in omnibus mandatis tuis.
Confitebor tibi in directione cordis: in eo quod didici judicia justitiæ tuæ.
Justificationes tuas custodiam: non me derelinquas usquequaque.
In quo corrigit adolescentior viam suam? in custodiendo sermones tuos.
In toto corde meo exquisivi te: ne repellas me a mandatis tuis.
In corde meo abscondi eloquia tua, ut non peccem tibi.
Benedictus es, Domine: doce me justificationes tuas.

In labiis meis pronuntiavi omnia judicia oris tui.

In via testimoniorum tuorum delectatus sum, sicut in omnibus divitiis.

In mandatis tuis exercebor, & considerabo vias tuas.

In justificationibus tuis meditabor : non obliviscar sermones tuos.

RÉtribue servo tuo, vivifica me, & custodiam sermones tuos.

Revela oculos meos, & considerabo mirabilia de lege tuâ.

Incola ego sum in terrâ : non abscondas a me mandata tua.

Concupivit anima mea desiderare justificationes tuas in omni tempore.

Increpasti superbos : maledicti qui declinant a mandatis tuis.

Aufer a me opprobrium & contemptum, quia testimonia tua exquisivi.

Etenim sederunt principes, & adversum me loquebantur ; servus autem tuus exercebatur in justificationibus tuis.

Nam & testimonia tua meditatio mea est, & consilium meum justificationes tuæ.

Adhæsit pavimento anima mea : vivifica me secundum verbum tuum.

Vias meas enuntiavi, & exaudisti me : doce me justificationes tuas.

Viam justificationum tuarum instrue me ; & exercebor in mirabilibus tuis.

Dormitavit anima mea præ tædio : confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitatis amove a me; & de lege tuâ miserere mei.

Viam veritatis elegi: judicia tua non sum oblitus.

Adhæsi testimoniis tuis, Domine: noli me confundere.

Viam mandatorum tuorum cucurri, cum dilatasti cor meum.

LEgem pone mihi, Domine, viam justificationum tuarum; & exquiram eam semper.

Da mihi intellectum, & scrutabor legem tuam: & custodiam illam in toto corde meo.

Deduc me in semitam mandatorum tuorum, qui ipsam volui.

Inclina cor meum in testimonia tuâ, & non in avaritiam.

Averte oculos meos ne videant vanitatem: in viâ tuâ vivifica me.

Statue servo tuo eloquium tuum, in timore tuo.

Amputa opprobrium meum quod suspicatus sum, quia judicia tua jucunda.

Ecce concupivi mandata tua: in æquitate tuâ vivifica me.

Et veniat super me misericordia tua, Domine, salutare tuum secundum eloquium tuum.

Et respondebo exprobrantibus mihi verbum, quia speravi in sermonibus tuis.

Et ne auferas de ore meo verbum veritatis usquequaque, quia in judiciis tuis superspe-ravi.

Et cuſtodiam legem tuam ſemper, in ſeculum, & in ſeculum ſeculi.

Et ambulabam in latitudine, quia mandata tua exquiſivi.

Et loquebar de teſtimoniis tuis in conſpectu regum, & non confundebar.

Et meditabor in mandatis tuis; quæ dilexi.

Et levavi manus meas ad mandata tua quæ dilexi, & exercebar in juſtificationibus tuis.

MEmor eſto verbi tui ſervo tuo; in quo mihi ſpem dediſti.

Hæc me conſolata eſt in humilitate mea, quia eloquium tuum vivificavit me.

Superbi inique agebant uſquequaque: a lege autem tuâ non declinavi.

Memor fui judiciorum tuorum a ſeculo, Domine; & conſolatus ſum.

Defectio tenuit me, pro peccatoribus derelinquentibus legem tuam.

Cantabiles mihi erant juſtificationes tuæ, in loco peregrinationis meæ.

Memor fui nocte nominis tui, Domine, & cuſtodivi legem tuam.

Hæc facta eſt mihi, quia juſtificationes tuas exquiſivi.

Portio mea, Domine: dixi cuſtodire legem tuam.

Deprecatus ſum faciem tuam in toto corde meo: miſerere mei, ſecundum eloquium tuum.

Cogitavi vias meas, & converti pedes meos in teſtimonia tua.

Paratus ſum, & non ſum turbatus, ut cuſtodiam mandata tua.

Funes peccatorum circomplexi ſunt me; & legem tuam non ſum oblitus.

Mediâ nocte ſurgebam ad confitendum tibi ſuper judicia juſtificationis tuæ.

Particeps ego ſum omnium timentium te, & cuſtodientium mandata tua.

Miſericordiâ tua, Domine, plena eſt terra: juſtificationes tuas doce me.

BOnitatem feciſti cum ſervo tuo, Domine, ſecundum verbum tuum.

Bonitatem, & diſciplinam, & ſcientiam doce me; quia mandatis tuis credidi.

Priuſquam humiliarer, ego deliqui: propterea eloquium tuum cuſtodivi.

Bonus eſt tu; & in bonitate tuâ doce me juſtificationes tuas.

Multiplicata eſt ſuper me iniquitas ſuperborum: ego autem in toto corde meo ſcrutabor mandata tua.

Coagulatum eſt ſicut lac cor eorum; ego vero legem tuam meditatus ſum.

Bonum mihi quia humiliaſti me; ut diſcam juſtificationes tuas.

Bonum mihi lex oris tui ſuper millia auri & argenti.

Manus tuæ fecerunt me, & pſalmaverunt me: da mihi intellectum, & diſcam mandata tua.

Qui timent te, videbunt me, & lætabuntur; quia in verba tua ſuperſperavi.

Cognovi, Domine, quia æquitas judicia tua, & in veritate tua humiliaſti me.

Fiat misericordia tua ut consoletur me, secundum eloquium tuum servo tuo.

Veniant mihi miserationes tuæ, & vivam, quia lex tua meditatio mea est.

Confundantur superbi, quia injuste iniquitatem fecerunt in me, ego autem exercebor in mandatis tuis.

Conventantur mihi timentes te, & qui noverunt testimonia tua.

Fiat cor meum immaculatum in justificationibus tuis, ut non confundar.

DEfecit in salutare tuum anima mea, & in verbum tuum superspravi.

Defecerunt oculi mei in eloquium tuum, dicentes: Quando consolaberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruinâ, justificationes tuas non sum oblitus.

Quot sunt dies servi tui? quando facies de persequentibus me judicium?

Narraverunt mihi iniqui fabulationes; sed non ut lex tua.

Omnia mandata tua veritas: iniquè persecuti sunt me, adjuva me.

Paulo minus consummaverunt me in terrâ, ego autem non dereliqui mandata tua.

Secundum misericordiam tuam vivifica me, & custodiam testimonia oris tui.

In æternum, Domine, verbum tuum permanet in cœlo.

In generationem & generationem veritas tua: fundasti terram, & permanet.

Ordinatione tuâ perseverat dies; quoniam omnia serviunt tibi.

Nisi quod lex tua meditatio mea est, tunc forte periissem in humilitate meâ.
In æternum non obliviscar justificationes tuas; quia in ipsis vivificasti me.
Tuus sum ego, salvum me fac; quoniam justificationes tuas exquisivi.
Me expectaverunt peccatores ut perderent me: testimonia tua intellexi.
Omnis consummationis vidi finem: latum mandatum tuum nimis.

QUomodo dilexi legem tuam, Domine: totâ die meditatio mea est.
Super inimicos meos prudentem me fecisti mandato tuo; quia in æternum mihi est.
Super omnes docentes me intellexi, quia testimonia tua meditatio mea est.
Super senes intellexi, quia mandata tua quæsivi.
Ab omni viâ malâ prohibui pedes meos; ut custodiam verba tua.
A judiciis tuis non declinavi; quia tu legem posuisti mihi.
Quam dulcia faucibus meis eloquia tua! super mel ori meo.
A mandatis tuis intellexi: propterea odivi omnem viam iniquitatis.
Lucerna pedibus meis verbum tuum, & lumen semitis meis.
Juravi & statui custodire judicia justitiæ tuæ.
Humiliatus sum usquequaque, Domine: vivifica me secundum verbum tuum.
Voluntaria oris mei beneplacita fac, Domine, & judicia tua doce me.

Anima mea in manibus meis ſemper, & legem tuam non ſum oblitus.
Poſuerunt peccatores laqueum mihi; & de mandatis tuis non erravi.
Hæreditate acquiſivi teſtimonia tua in æternum; quia exultatio cordis mei ſunt.
Inclinavi cor meum ad faciendas juſtificationes tuas in æternum, propter retributionem.

INiquos odio habui, & legem tuam dilexi.
Adjutor & ſuſceptor meus es tu; & in verbum tuum ſuperſperavi.
Declinate a me maligni; & ſcrutabor mandata Dei mei.
Suſcipe me ſecundum eloquium tuum, & vivam; & non confundas me ab expectatione meâ.
Adjuva me, & ſalvus ero; & meditabor in juſtificationibus tuis ſemper.
Spreviſti omnes deſcedentes a judiciis tuis, quia injuſta cogitatio eorum.
Prævaricantes reputavi omnes peccatores terræ: ideo: dilexi teſtimonia tua.
Confige timore tuo carnes meas: a judiciis enim tuis timui.
Feci judicium & juſtitiam: non tradas me calumniantibus me.
Suſcipe ſervum tuum in bonum: non calumnientur me ſuperbi.
Oculi mei defecerunt in ſalutare tuum, & in eloquium juſtitiæ tuæ.
Fac cum ſervo tuo ſecundum miſericordiam tuam, & juſtificationes tuas doce me.

Servus tuus ſum ego : da mihi intellectum ut ſciam teſtimonia tua.

Tempus faciendi, Domine : diſſipaverunt legem tuàm.

Ideo dilexi mandata tua : ſuper aurum & topazion.

Propterea ad omnia mandata tua dirigebar : omnem viam iniquam odio habui.

MIrabilia teſtimonia tua ; ideo ſcrutata eſt ea anima mea.

Declaratio ſermonum tuorum illuminat, & intellectum dat parvulis.

Os meum aperui, & attraxi ſpiritum ; quia mandata tua deſiderabam.

Aſpice in me, & miſerere mei, ſecundum judicium diligentium nomen tuum.

Greſſus meos dirige ſecundum eloquium tuum, & non dominetur mei omnis injuſtitia.

Redime me a calumniis hominum, ut cuſtodiam mandata tua.

Faciem tuam illumina ſuper ſervum tuum, & doce me juſtificationes tuas.

Exitus aquarum deduxerunt oculi mei ; quia non cuſtodierunt legem tuam.

Juſtus es, Domine, & rectum judicium tuum.

Mandaſti juſtitiam teſtimonia tua, & veritatem tuam nimis.

Tabeſcere me fecit zelus meus ; quia obliti ſunt verba tua inimici mei.

Ignitum eloquium tuum vehementer : & ſervus tuus dilexit illud.

Adoleſcentulus ſum ego, & contemptus : juſtificationes tuas non ſum oblitus.

justitiis tua, justitia in æternum; & lex tua veritas.
Tribulatio & angustia invenerunt me: mandata tua meditatio mea est.
Æquitas testimonia tua in æternum: intellectum da mihi & vivam.
CLamavi in toto corde meo, exaudi me, Domine: justificationes tuas requiram.
Clamavi ad te, salvum me fac, ut custodiam mandata tua.
Prævени in maturitate, & clamavi; quia in verba tua supersperavi.
Prævenerunt oculi mei ad te diluculo; ut meditarer eloquia tua.
Vocem meam audi secundum misericordiam tuam, Domine; & secundum judicium tuum vivifica me.
Appropinquaverunt persequentes me iniquitati: a lege autem tua longe facti sunt.
Prope es tu, Domine; & omnes viæ tuæ veritas.
Initio cognovi de testimoniis tuis; quia in æternum fundasti ea.
Vide humilitatem meam, & eripe me; quia legem tuam non sum oblitus.
Judica judicium meum, & redime me: propter eloquium tuum vivifica me.
Longe a peccatoribus salus; quia justificationes tuas non exquisierunt.
Misericordiæ tuæ multæ, Domine: secundum judicium tuum vivifica me.
Multi qui persequuntur me, & tribulant me: a testimoniis tuis non declinavi.

Vidi prævaricantes & tabescebam; quia eloquia tua non custodierunt.

Vide quoniam mandata tua dilexi, Domine: in misericordia tua vivifica me.

Principium verborum tuorum veritas: in æternum omnia judicia justitiæ tuæ.

PRincipes persecuti sunt me gratis, & à verbis tuis formidavit cor meum.

Lætabor ego super eloquia tua, sicut qui invenit spolia multa.

Iniquitatem odio habui & abominatus sum: legem autem tuam dilexi.

Septies in die laudem dixi tibi super judicia justitiæ tuæ.

Pax multa diligentibus legem tuam; & non est illis scandalum.

Expectabam salutare tuum, Domine, & mandata tua dilexi.

Custodivit anima mea testimonia tua, dilexit ea vehementer.

Servavi mandata tua, & testimonia tua; quia omnes viæ meæ in conspectu tuo.

Appropinquet deprecatio mea in conspectu tuo, Domine: juxta eloquium tuum da mihi intellectum.

Intret postulatio mea in conspectu tuo, secundum eloquium tuum eripe me.

Eructabunt labia mea hymnum; cum docueris me justificationes tuas:

Pronuntiabit lingua mea eloquium tuum; quia omnia mandata tua, æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me; quoniam mandata tua elegi.

Concupivi salutare tuum, Domine; & lex tua meditatio mea est.

Vivet anima mea, & laudabit te; & judicia tua adjuvabunt me.

Erravi sicut ovis quæ periit: quære servum tuum, quia mandata tua non sum oblitus.

Psalme 119.

AD Dominum cum tribularer, clamavi, & exaudivit me.

Domine, libera animam meam a labiis iniquis, & a linguâ dolosâ.

Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi, ad linguam dolosam?

Sagittæ potentis acutæ, cum carbonibus desolatoriis.

Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus est! habitavi cum habitantibus Cedar: multum incola fuit anima mea.

Cum his qui oderunt pacem, eram pacificus: cum loquebar illis, impugnabant me gratis.

Psalme 120.

LEvavi oculos meos in montes, unde veniet auxilium mihi.

Auxilium meum a Domino; qui fecit cœlum & terram.

Non det in commotionem pedem tuum, neque dormitet qui custodit te.

Ecce non dormitabit neque dormiet, qui custodit Israel.

Dominus custodit te, Dominus protectio tua super manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te, neque luna per noctem.

Dominus cuſtodit te ab omni malo: cuſtodiat animam tuam Dominus.

Dominus cuſtodiat introitum tuum & exitum tuum, ex hoc nunc, & uſque in ſeculum.

Pſeaume 121.

LÆtatus ſum in his quæ dicta ſunt mihi in domum Domini ibimus.

Stantes erant pedes noſtri, in atriis tuis Jeruſalem.

Jeruſalem quæ ædificatur ut civitas, cujus participatio ejus in idipſum:

Illuc enim aſcenderunt tribus, tribus Domini, teſtimonium Iſrael, ad confitendum nomini Domini.

Quia illic ſederunt ſedes in judicio, ſedes ſuper domum David.

Rogate quæ ad pacem ſunt Jeruſalem; & abundantia diligentibus te.

Fiat pax in virtute tuâ, & abundantia in turribus tuis.

Propter fratres meos, & proximos meos, loquebar pacem de te.

Propter domum Domini Dei noſtri, quæſivi bona tibi.

Pſeaume 122.

AD te levavi oculos meos, qui habitas in cœlis.

Ecce ſicut oculi ſervorum in manibus dominorum ſuorum:

Sicut oculi anciliæ in manibus dominæ ſuæ; ita oculi noſtri ad Dominum Deum noſtrum, donec miſereatur noſtri.

Miſerere noſtri, Domine, miſerere noſtri; quia multum repleti ſumus deſpectione;
Quia multum repleta eſt anima noſtra: opprobrium abundantibus, & deſpectio ſuperbis.

Pſeaume 123.

NIſi quia Dominus erat in nobis, dicat nunc Iſrael, niſi quia Dominus erat in nobis.
Cùm exurgerent homines in nos, forte vivos deglutiſſent nos.
Cùm iraſceretur furor eorum in nos, forſitan aqua abſorbuiſſet nos.
Torrentem pertranſivit anima noſtra, forſitan pertranſiſſet anima noſtra aquam intolerabilem.
Benedictus Dominus, qui non dedit nos in captionem dentibus eorum.
Anima noſtra ſicut paſſer erepta eſt, de laqueo venantium.
Laqueus contritus eſt, & nos liberati ſumus.
Adjutorium noſtrum in nomine Domini, qui fecit cœlum & terram.

Pſeaume 124.

QUi confidunt in Domino, ſicut mons Sion: non commovebitur in æternum, qui habitat in Jeruſalem.
Montes in circuitu ejus, & Dominus in circuitu populi ſui, ex hoc nunc, & uſque in ſeculum:
Quia non relinquet Dominus virgam peccatorum ſuper ſortem juſtorum; ut non extendant juſti ad iniquitatem manus ſuas.
Benefac, Domine, bonis, & rectis corde.
Declinantes autem in obligationes adducet

Dominus cum operantibus iniquitatem : pax super Israel.

Psalmus 125.

IN convertendo Dominus captivitatem Sion facti sumus sicut consolati.

Tunc repletum est gaudio os nostrum, & lingua nostra exultatione.

Tunc dicent inter gentes : Magnificavit Dominus facere cum eis.

Magnificavit Dominus facere nobiscum : facti sumus lætantes.

Converte, Domine, captivitatem nostram, sicut torrens in austro.

Qui seminant in lacrymis in exultatione metent.

Euntes ibant & flebant, mittentes semina sua.

Venientes autem venient cum exultatione, portantes manipulos suos.

Psalmus 126.

NIsi Dominus ædificaverit domum, in vanum laboraverunt qui ædificant eam.

Nisi Dominus custodierit civitatem ; frustra vigilat qui custodit eam.

Vanum est vobis ante lucem surgere ; surgite postquam sederitis, qui manducatis panem doloris ; cum dederit dilectis suis somnum.

Ecce hæreditas Domini, filii : merces fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu potentis, ita filii excussorum.

Beatus vir qui implevit desiderium suum ex ipsis : non confundetur, cum loquetur inimicis suis in portâ.

BAati omnes qui timent Dominum, qui ambulant in viis ejus.
Labores manuum tuarum quia manducabis: beatus es, & bene tibi erit.
Uxor tua ſicut vitis abundans in lateribus domus tuæ.
Filii tui ſicut novellæ olivarum in circuitu menſæ tuæ.
Ecce ſic benedicetur homo, qui timet Dominum.
Benedicat tibi Dominus ex Sion, & videas bona Jeruſalem omnibus diebus vitæ tuæ.
Et videas filios filiorum tuorum, pacem ſuper Iſrael.

Pſeaume 128.

SÆpe expugnaverunt me a juventute meâ, dicat nunc Iſrael.
Sæpe expugnaverunt me a juventute meâ: etenim non potuerunt mihi.
Supra dorſum meum fabricaverunt, peccatores: prolongaverunt iniquitatem ſuam.
Dominus juſtus concidit cervices peccatorum.
Confundantur, & convertantur retrorſum, omnes qui oderunt Sion.
Fiant ſicut fœnum tectorum, quod priuſquam evellatur, exaruit:
De quo non implevit manum ſuam qui metit; & ſinum ſuum qui manipulos colligit.
Et non dixerunt qui præteribant: benedictio Domini ſuper vos: benediximus vobis in nomine Domini.

Pſeaume 129.

DE profundis clamavi ad te, Domine: Domine exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitates obſervaveris, Domine; Domine, quis ſuſtinebit?

Quia apud te propitiatio eſt, & propter legem tuam ſuſtinui te, Domine.

Suſtinuit anima mea in verbo ejus: ſperavit anima mea in Domino.

A cuſtodiâ matutinâ uſque ad noctem ſperet Iſrael in Domino;

Quia apud Dominum miſericordia, & copioſa apud eum redemptio.

Et ipſe redimet Iſrael: ex omnibus iniquitatibus ejus.

Pſeaume 130.

DOmine, non eſt exaltatum cor meum: neque elati ſunt oculi mei.

Neque ambulavi in magnis; neque in mirabilibus ſuper me.

Si non humiliter ſentiebam, ſed exaltavi animam meam;

Sicut ablactatus eſt ſuper matre ſuâ, ita retributio in animâ meâ.

Speret Iſrael in Domino, ex hoc nunc & uſque in ſeculum.

Pſeaume 131.

MEmento, Domine, David, & omnis manſuetudinis ejus.

Sicut juravit Domino, votum vovit Deo Jacob.

Si introiero in tabernaculum domus meæ, ſi aſcendero in lectum ſtrati mei.

Si dedero ſomnum oculis meis, & palpebris meis dormitationem.

Et requiem temporibus meis, donec inveniam locum Domino, tabernaculum Deo Jacob.

Ecce audivimus eam in Ephrata: invenimus eam in campis sylvæ.

Introibimus in tabernaculum ejus: adorabimus in loco ubi steterunt pedes ejus.

Surge, Domine, in requiem tuam; tu & arca sanctificationis tuæ.

Sacerdotes tui induantur justitiam; & sancti tui exultent.

Propter David servum tuum, non avertas faciem Christi tui.

JUravit Dominus David veritatem, & non frustrabitur eum: de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodierint filii tui testamentum meum, & testimonia mea hæc quæ docebo eos;

Et filii eorum usque in seculum, sedebunt super sedem tuam.

Quoniam elegit Dominus Sion: elegit eam in habitationem sibi.

Hæc requies mea in seculum seculi: hic habitabo quoniam elegi eam.

Viduam ejus benedicens benedicam: pauperes ejus saturabo panibus.

Sacerdotes ejus induam salutari: & sancti ejus exultatione exultabunt.

Illuc producam cornu David: paravi lucernam Christo meo.

Inimicos ejus induam confusione; super ipsum autem efflorebit sanctificatio mea.

ECce quam bonum, & quam jucundum, habitare fratres in unum!
Sicut unguentum in capite, quod deſcendit in barbam, barbam Aaron;
Quod deſcendit in oram veſtimenti ejus: ſicut ros Hermon, qui deſcendit in montem Sion.
Quoniam illic mandavit Dominus benedictionem, & vitam uſque in ſeculum.

Pſeaume 133.

ECce nunc benedicite Dominum, omnes ſervi Domini.
Qui ſtatis in domo Domini, in atriis domus Dei noſtri:
In noctibus extollite manus veſtras in ſancta, & benedicite Dominum.
Benedicat te Dominus ex Sion, qui fecit cœlum & terram.

Pſeaume 134.

LAudate nomen Domini; laudate ſervi Dominum.
Qui ſtatis in domo Domini, in atriis domus Dei noſtri.
Laudate Dominum, quia bonus Dominus: pſallite nomini ejus, quoniam ſuave;
Quoniam Jacob elegit ſibi Dominus, Iſrael in poſſeſſionem ſibi.
Quia ego cognovi quod magnus eſt Dominus, & Deus noſter præ omnibus Diis.
Omnia quæcumque voluit, Dominus fecit, in cœlo, in terrâ, in mari, & in omnibus abyſſis.
Educens nubes ab extremo terræ, fulgura in pluviam fecit;

Qui producit ventos de theſauris ſuis, qui percuſſit primogenita Ægypti ab homine uſque ad pecus.

Et miſit ſigna & prodigia in medio tui, Ægypte, in Pharaonem, & in omnes ſervos ejus:

Qui percuſſit gentes multas, & occidit Reges fortes.

Sehon Regem Amorrhæorum, & Og, Regem Baſan, & omnia regna Chanaam.

Et dedit terram eorum hæreditatem: hæreditatem Iſrael populo ſuo.

Domine, nomen tuum in æternum: Domine, memoriale tuum in generationem & generationem.

Quia judicabit Dominus populum ſuum, & in ſervis ſuis deprecabitur.

Simulacra gentium argentum & aurum, opera manuum hominum.

Os habent, & non loquentur: oculos habent & non videbunt;

Aures habent, & non audient; neque enim eſt ſpiritus in ore ipſorum.

Similes illis fiant qui faciunt ea, & omnes qui confidunt in eis.

Domus Iſrael, benedicite Domino: domus Aaron, benedicite Domino.

Domus Levi, benedicite Domino: qui timetis Dominum, benedicite Domino.

Benedictus Dominus ex Sion, qui habitat in Jeruſalem.

Pſeaume 135.

COnfitemini Domino, quoniam bonus, quoniam in æternum miſericordia ejus.

Confitemini Deo deorum, quoniam in æternum miſericordia ejus.
Confitemini Domino dominorum, quoniam in æternum miſericordia ejus.
Qui fecit mirabilia magna ſolus, quoniam in æternum miſericordia ejus :
Qui fecit cœlos in intellectu, quoniam in æternum miſericordia ejus ;
Qui firmavit terram ſuper aquas, quoniam in æternum miſericordia ejus ;
Qui fecit luminaria magna, quoniam in æternum miſericordia ejus ;
Solem in poteſtatem diei, quoniam in æternum miſericordia ejus ;
Lunam & ſtellas in poteſtatem noctis, quoniam in æternum miſericordia ejus.

(Confitemini Domino, quoniam bonus, quoniam in æternum miſericordia ejus ;)
Qui percuſſit Ægyptum cum primogenitis eorum, quoniam in æternum miſericordia ejus.
Qui eduxit Iſrael de medio eorum, quoniam in æternum miſericordia ejus.
In manu potenti, & brachio excelſo, quoniam in æternum miſericordia ejus.
Qui diviſit mare rubrum in diviſiones, quoniam in æternum miſericordia ejus ;
Et eduxit Iſrael per medium ejus, quoniam in æternum miſericordia ejus.
Et excuſſit Pharaonem & virtutem ejus in mari rubro, quoniam in æternum miſericordia ejus.

Qui traduxit populum ſuum per deſertum, quoniam in æternum miſericordia ejus.
Qui percuſſit Reges magnos, quoniam in æternum miſericordia ejus.
Et occidit Reges fortes, quoniam in æternum miſericordia ejus ;
Sehon, Reges Amorrhæorum, quoniam in æternum miſericordia ejus ;
Et Og, Regem Baſan, quoniam in æternum miſericordia ejus ;
Et dedit terram eorum hæreditatem, quoniam in æternum miſericordia ejus.
Hæreditatem Iſrael ſervo ſuo, quoniam in æternum miſericordia ejus.
Quia in humilitate noſtrâ memor fuit noſtri, quoniam in æternum miſericordia ejus.
Et redemit nos ab inimicis noſtris, quoniam in æternum miſericordia ejus.
Qui dat eſcam omni carni, quoniam in æternum miſericordia ejus.
Confitemini Deo cœli, quoniam in æternum miſericordia ejus.
Confitemini Domino dominorum ; quoniam in æternum miſericordia ejus.

Pſeaume 136.

SUper flumina Babilonis, illic ſedimus, & flevimus cum recordaremur Sion.
In ſalicibus in medio ejus, ſuſpendimus organa noſtra.
Quia illic interrogaverunt nos, qui captivos duxerunt nos, verba cantionum.
Et qui abduxerunt nos, hymnum cantate nobis de canticis Sion.

Quomodo cantabimus canticum Domini, in terrâ alienâ ?

Si oblitus fuero tui, Jeruſalem, oblivioni detur dextera mea.

Adhæreat lingua mea faucibus meis, ſi non meminero tui ;

Si non propoſuero Jeruſalem, in principio lætitiæ meæ.

Memor eſto, Domine, filiorum Edom, in die Jeruſalem ;

Qui dicunt : Exinanite, exinanite, uſque ad fundamentum in eâ.

Filia Babylonis miſera : beatus qui retribuet tibi retributionem tuam quam retribuiſti nobis.

Beatus qui tenebit, & allidet parvulos tuos ad petram.

Pſeaume 137.

COnfitebor tibi, Domine, in toto corde meo ; quoniam audiſti verba oris mei.

In conſpectu Angelorum pſallam tibi ; adorabo ad templum ſanctum tuum.

Et confitebor nomini tuo ſuper miſericordiâ tuâ & veritate tuâ ; quoniam magnificaſti ſuper omne nomen ſanctum tuum.

In quacumque die invocavero te, exaudi me ; multiplicabis in animâ meâ virtutem.

Confiteantur tibi, Domine, omnes Reges terræ ; quia audierunt omnia verba oris tui.

Et cantent in viis Domini, quoniam magna eſt gloria Domini ;

Quoniam excelſus Dominus, & humilia reſpicit, & alta a longe cognoſcit.

Si ambulavero in medio tribulationis, vivificabis me : & ſuper iram inimicorum meorum extendiſti manum tuam, & ſalvum me fecit dextera tua.

Domine, retribuet pro me : Domine, miſericordia tua in ſeculum ; opera manuum tuarum ne deſpicias.

Pſeaume 138.

DOmine, probaſti me, & cognoviſti me : tu cognoviſti ſeſſionem meam, & reſurrectionem meam.

Intellexiſti cogitationes meas de longe : ſemitam meam, & funiculum meum inveſtigaſti.

Et omnes vias meas prævidiſti, quia non eſt ſermo in linguâ meâ.

Ecce, Domine, tu cognoviſti omnia noviſſima & antiqua : tu formaſti me, & poſuiſti ſuper me manum tuam.

Mirabilis facta eſt ſcientia tua ex me, confortata eſt, & non potero ad eam, quo ibo à ſpiritu tuo ? & quo a facie tuâ fugiam ?

Si aſcendero in cœlum, tu illic es : ſi deſcendero in infernum, ades :

Si ſumpſero pennas meas diluculo, & habitavero in extremis maris ;

Etenim illuc manus tua deducet me, & tenebit me dextera tua.

Et dixi : forſitan tenebræ conculcabunt me ; & nox illuminatio mea in deliciis meis.

Quia tenebræ non obſcurabuntur a te, & nox ſicut dies illuminabitur : ſicut tenebræ ejus, ita & lumen ejus.

Quia tu poſſedisti renes meos : ſuſcepisti me de utero matris meæ.

CONfitebor tibi (Domine) quia terribiliter magnificatus es, mirabilia opera tua, & anima mea cognoſcit nimis.

Non eſt occultatum os meum à te, quod fecisti in occulto ; & ſubſtantia mea in inferioribus terræ.

Imperfectum meum viderunt oculi tui ; & in libro tuo omnes ſcribentur : dies formabuntur, & nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificati ſunt amici tui, Deus : nimis confortatus eſt principatus eorum.

Dinumerabo eos, & ſuper arenam multiplicabuntur : exurrexi, & adhuc ſum tecum.

Si occideris, Deus, peccatores ; viri ſanguinum, declinate a me ;

Quia dicitis in cogitatione : Accipient in vanitate civitates tuas.

Nonne qui oderunt te, Domine, oderam, & ſuper inimicos tuos tabeſcebam ?

Perfecto odio oderam illos ; & inimici facti ſunt mihi.

Proba me, Deus, & ſcito cor meum : interroga me, & cognoſce ſemitas meas :

Et vide ſi via iniquitatis in me eſt & deduc me in viâ æternâ.

Pſeaume 139.

ERipe me, Domine, ab homine malo : a viro iniquo eripe me.

Qui cogitaverunt iniquitates in corde : totâ die conſtituebant prælia.

Acuerunt linguas ſuas ſicut ſerpentis : venenum aſpidum ſub labiis eorum.
Cuſtodi me, Domine, de manu peccatoris ; & ab hominibus iniquis eripe me.
Qui cogitaverunt ſupplantare greſſus meos ; abſconderunt ſuperbi laqueum mihi ;
Et funes extenderunt in laqueum : juxta iter ſcandalum poſuerunt mihi.
Dixi Domino : Deus meus es tu ; exaudi, Domine, vocem deprecationis meæ.

DOmine, Domine, virtus ſalutis meæ, obumbraſti ſuper caput meum in die belli.
Ne tradas me, Domine, a deſiderio meo peccatoris ; cogitaverunt contra me ; ne derelinquas me, ne forte exaltentur.
Caput circuitus eorum ; labor labiorum ipſorum operiet eos.
Cadent ſuper eos carbones : in ignem dejicies eos ; in miſeriis non ſubſiſtent.
Vir linguoſus non dirigetur in terrâ : virum injuſtum mala capient in interitu.
Cognovi quia faciet Dominus judicium inopis & vindictam pauperum.
Verumtamen juſti confitebuntur nomini tuo ; & habitabunt recti cum vultu tuo.

Pſeaume 140.

DOmine, clamavi ad te, exaudi me : intende voci meæ, cum clamavero ad te.
Dirigatur oratio mea ſicut incenſum in conſpectu tuo : elevatio manuum mearum, ſacrificium veſpertinum.

Pone, Domine, custodiam ori meo, & ostium circumstantiæ labiis meis.
Non declines cor meum in verba malitiæ: ad excusandas excusationes in peccatis.
Cum hominibus operantibus iniquitatem: & non communicabo cum electis eorum.
Corripiet me justus in misericordia, & increpabit me: oleum autem peccatoris non impinguet caput meum;
Quoniam adhuc & oratio mea, in beneplacitis eorum.
Absorpti sunt juncti petræ judices eorum: audient verba mea, quoniam potuerunt.
Sicut crassitudo terræ erupta est super terram, dissipata sunt ossa nostra secus infernum.
Quia ad te, Domine, Domine, oculi mei: in te speravi, non auferas animam meam.
Custodi me a laqueo quem statuerunt mihi, & a scandalis operantium iniquitatem.
Cadent in retiaculo ejus peccatores: singulariter sum ego, donec transeam.

Psalmus 141.

VOce meâ ad Dominum clamavi: voce meâ ad Dominum deprecatus sum.
Effundo in conspectu ejus orationem meam, & tribulationem meam ante ipsum pronuntio.
In deficiendo ex me spiritum meum; & tu cognovisti semitas meas.
In viâ hac quâ ambulabam, absconderunt laqueum mihi.
Considerabam ad dexteram, & videbam, & non erat qui cognosceret me.

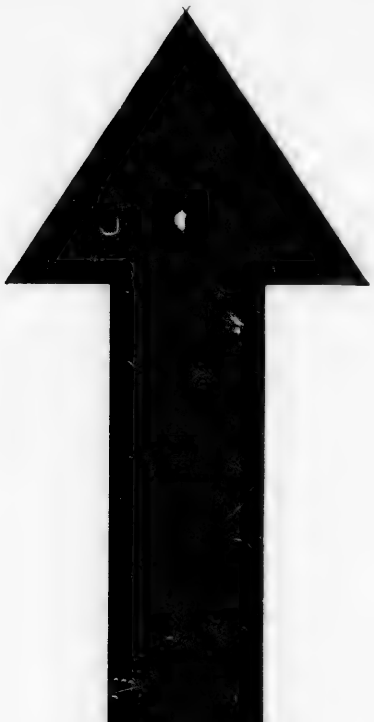

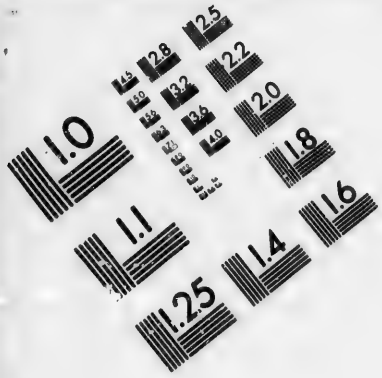

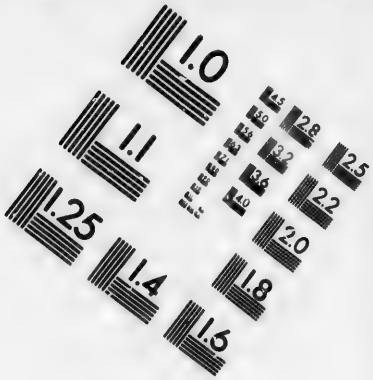

IMAGE EVALUATION TEST TARGET (MT-3)

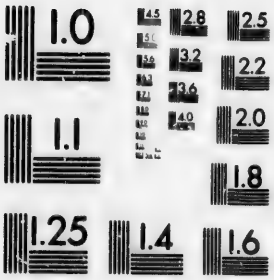

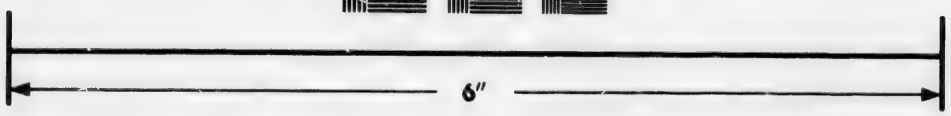

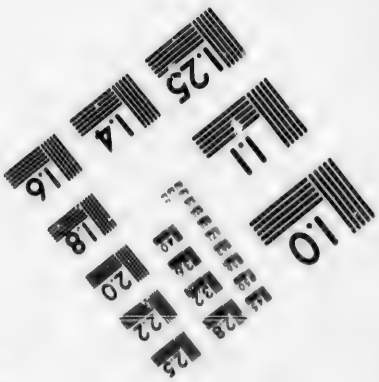

Photographic Sciences Corporation

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503

Periit fuga a me ; & non eſt qui requirat animam meam.

Clamavi ad te, Domine ; dixi : Tu es ſpes mea, portio mea in terrâ viventium.

Intende ad deprecationem meam ; quia humiliatus ſum nimis.

Libera me a perſequentibus me ; quia confortati ſunt ſuper me.

Educ de cuſtodiâ animam meam, ad confitendum nomini tuo : me expectant juſti, donec retribuas mihi.

Pſeaume 142.

DOmine, exaudi orationem meam ; auribus precipe obſecrationem meam in veritate tuâ ; exaudi me in tuâ juſtitiâ.

Et non intres in judicium cum ſervo tuo ; quia non juſtificabitur in conſpectu tuo omnis vivens.

Quia perſecutus eſt inimicus animam meam ; humiliavit in terrâ vitam meam.

Collocavit me in obſcuris ſicut mortuos ſeculi ; & anxiatus eſt ſuper me ſpiritus meus : in me turbatum eſt cor meum.

Memor fui dierum antiquorum : meditatus ſum in omnibus operibus tuis, in factis manuum tuarum meditabar.

Expandi manus meas ad te : anima mea ſicut terra ſine aquâ tibi.

Velociter exaudi me, Domine ; defecit ſpiritus meus.

Non avertas faciem tuam a me ; & ſimilis ero deſcendentibus in lacum.

Auditam fac mihi mane misericordiam tuam; quia in te speravi.
Notam fac mihi viam, in quâ ambulem: quia ad te levavi animam meam.
ERipe me de inimicis meis, Domine; ad te confugi: doce me facere voluntatem tuam, quia Deus meus es tu.
Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam: propter nomen tuum, Domine, vivificabis me in æquitate tuâ.
Educes de tribulatione animam meam; & in misericordiâ tuâ disperdes inimicos meos.
Et perdes omnes qui tribulant animam meam; quoniam ego servus tuus sum.

Psalmus 143.

BEnedictus Dominus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, & digitos meos ad bellum.
Misericordia mea, & refugium meum; susceptor meus, & liberator meus.
Protector meus, & in ipso speravi: qui subdit populum meum sub me.
Domine, quid est homo, quia innotuisti ei? aut filius hominis, quia reputas eum?
Homo vanitati similis factus est; dies ejus sicut umbra prætereunt.
Domine, inclina cœlos tuos, & descende: tange montes, & fumigabunt.
Fulgura coruscationem, & dissipabis eos: emitte sagittas tuas, & conturbabis eos.
Emitte manum tuam de alto: eripe me, & libera me de aquis multis, de manu filiorum alienorum.

Quorum os locutum est vanitatem: & dextera eorum, dextera iniquitatis.

Deus, canticum novum cantabo tibi: in psalterio decachordo psallam tibi.

Qui das salutem regibus; qui redimisti David servum tuum, de gladio maligno eripe me.

Et erue me de manu filiorum alienorum, quorum os locutum est vanitatem; & dextera eorum, dextera iniquitatis.

Quorum filii sicut novellæ plantationes, in juventute sua.

Filiæ eorum compositæ, circumornatæ, ut similitudo templi.

Promptuaria eorum plena, eructantia ex hoc in illud.

Oves eorum fœtosæ, abundantes in egressibus suis; boves eorum crassæ.

Non est ruina maceriæ, neque transitus, neque clamor in plateis eorum.

Beatum dixerunt populum cui hæc sunt: beatus populus, cujus Dominus, Deus ejus.

Psalmus 144.

Exaltabo te, Deus meus Rex, & benedicam nomini tuo in seculum, & in seculum seculi.

Per singulos dies benedicam tibi; & laudabo nomen tuum in seculum, & in seculum seculi.

Magnus Dominus, & laudabilis nimis; & magnitudinis ejus non est finis.

Generatio & generatio laudabit opera tua, & potentiam tuam pronuntiabunt.

Magnificentiæ gloriæ sanctitatis tuæ loquentur, & mirabilia tua narrabunt.
Et virtutem terribilium tuorum dicent, & magnitudinem tuam narrabunt.
Memoriam abundantiæ suavitatis tuæ eructabunt, & justitiâ tuâ exultabunt.
Miserator, & misericors Dominus, patiens & multum misericors.
Suavis Dominus universis, & miserationes ejus super omnia opera ejus.
Confiteantur tibi, Domine, omnia opera tua; & sancti tui benedicant tibi.
Gloriam regni tui dicent, & potentiam tuam loquentur;
Ut notam faciant filiis hominum potentiam tuam, & gloriam magnificentiæ regni tui.
Regnum tuum, regnum omnium seculorum; & dominatio tua in omni generatione & generationem.
Fidelis Dominus in omnibus verbis suis, & sanctus in omnibus operibus suis.
Allevat Dominus omnes qui corruunt, & erigit omnes elisos.
Oculi omnium in te sperant, Domine; & tu das escam illorum in tempore opportuno.
Aperis tu manum tuam, & imples omne animal benedictione.
Justus Dominus in omnibus viis suis, & sanctus in omnibus operibus suis.
Prope est Dominus omnibus invocantibus eum, omnibus invocantibus eum in veritate.
Voluntatem timentium se faciet, & deprecationem eorum exaudiet, & salvos faciet eos.

Custodit Dominus omnes diligentes se, & omnes peccatores disperdet.
Laudationem Domini loquetur os meum: & benedicat omnis caro nomini sancto ejus in seculum, & in seculum seculi.

Psalmus 145.

LAuda, anima mea, Dominum: laudabo Dominum in vitâ meâ; psallam Deo meo quamdiu fuero.
Nolite confidere in principibus: in filiis hominum, in quibus non est salus.
Exibit spiritus ejus, & revertetur in terram suam: in illâ die peribunt omnes cogitationes eorum.
Beatus cujus Deus Jacob adjutor ejus, spes ejus in Domino Deo ipsius, qui fecit cœlum & terram, mare, & omnia quæ in eis sunt.
Qui custodit veritatem in seculum, faciat judicium injuriam patientibus, dat escam esurientibus.
Dominus solvit compeditos: Dominus illuminat cæcos.
Dominus erigit elisos: Dominus diligit justos.
Dominus custodit advenas, pupillum & viduam suscipiet; & vias peccatorum disperdet.
Regnabit Dominus in secula? Deus tuus, Sion, in generationem & generationem.

Psalmus 146.

LAudate Dominum, quoniam bonus est psalmus: Deo nostro sit jucunda decoraque laudatio.
Ædificans Jerusalem Dominus: dispersiones Israelis congregabit.

Qui sanat contritos corde, & alligat contritiones eorum.
Qui numerat multitudinem stellarum, & omnibus eis nomina vocat.
Magnus Dominus noster, & magna virtus ejus, & sapientiæ ejus non est numerus.
Suscipiens mansuetos Dominus: humilians autem peccatores usque ad terram.
Præcinite Domino in confessione: psallite Deo nostro in citharâ.
Qui operit cœlum nubibus, & parat terræ pluviam.
Qui producit in montibus fœnum, & herbam servituti hominum.
Qui dat jumentis escam ipsorum, & pullis corvorum invocantibus eum.
Non in fortitudine equi voluntatem habebit, nec in tibiis viri beneplacitum erit ei.
Beneplacitum est Domino super timentes eum, & in eis qui sperant super misericordiâ ejus.

Psalmus 147.

Lauda, Jerusalem, Dominum: laude Deum tuum, Sion;
Quoniam confortavit seras portarum tuarum, benedixit filiis tuis in te;
Qui posuit fines tuos pacem, & adipe frumenti satiat te.
Qui emittit eloquium suum terræ, velociter currit sermo ejus.
Qui dat nivem sicut lanam, nebulam sicut cinerem spargit.
Mittit crystallum suam sicut buccellas: ante faciem frigoris ejus quis sustinebit?

Emittet verbum suum, & liquefaciet ea: flabit spiritus ejus, & fluent aquæ.
Qui annuntiat verbum suum Jacob, justitias & judicia sua Israel.
Non fecit taliter omni nationi, & judicia sua non manifestavit eis.

Psalmus 148.

LAudate Dominum de cœlis: laudate eum in excelsis.
Laudate eum, omnes Angeli ejus: laudate eum, omnes virtutes ejus.
Laudate eum, sol & luna: laudate eum, omnes stellæ & lumen.
Laudate eum, cœli cœlorum: & aquæ omnes quæ super cœlos sunt, laudent nomen Domini.
Quia ipse dixit, & facta sunt: ipse mandavit, & creata sunt.
Statuit ea in æternum, & in sæculum sæculi: præceptum posuit & non præteribit.
Laudate Dominum de terrâ; dracones, & omnes abyssi;
Ignis, grando, nix, glacies, spiritus procellarum, quæ faciunt verbum ejus;
Montes, & omnes colles; ligna fructifera, & omnes cedri.
Bestiæ, & universa pecora; serpentes & volucres pennatæ;
Reges terræ, & omnes populi; principes & omnes judices terræ;
Juvenes & virgines, senes cum junioribus, laudent nomen Domini, quia exaltatum est nomen ejus solius.

Confessio ejus super cœlum & terram, & exaltavit cornu populi sui.
Hymnus omnibus sanctis ejus, filiis Israel, populo appropinquanti sibi.

Psalmus 149.

CAntate Domino canticum novum: laus ejus in ecclesiâ sanctorum.
Lætetur Israel in eo qui fecit eum; & filii Sion exultent in Rege suo.
Laudent nomen ejus in choro: in tympano & psalterio psallant ei.
Quia beneplacitum est Domino in populo suo, & exultabit mansuetos in salutem.
Exultabunt sancti in gloriâ: lætabuntur in cubilibus suis.
Exaltationes Dei in gutture eorum, & gladii ancipites in manibus eorum.
Ad faciendam vindictam in nationibus, increpationes in populis;
Ad alligandos Reges eorum in compedibus, & nobiles eorum in manicis ferreis.
Ut faciant in eis judicium conscriptum: gloria hæc est omnibus sanctis ejus.

Psalmus 150.

LAudate Dominum in sanctis ejus: laudate eum in firmamento virtutis ejus.
Laudate eum in virtutibus ejus: laudate eum secundum multitudinem magnitudinis ejus.
Laudate eum in sono tubæ: laudate eum in psalterio & citharâ.
Laudate eum in tympano & choro: laudate eum in chordis & organo.

Laudate eum in cymbalis bene ſonantibus: laudate eum in cymbalis jubilationis: omnis ſpiritus laudet Dominum.

Les VESPRES *du* DIMANCHE.

Pſeaume. Dixit Dominus, 151. *Pſ.* Confitebor tibi, 152. *Pſ.* Beatus vir, 152. *Pſ.* Laudate, pueri, 153. *Pſ.* In exitu, 154.

Hymne C. à l'uſage de Paris.

O Luce qui mortalibus
Lates inacceſſâ, Deus!
Præſente quo ſancti tremunt,
Nubuntque vultus Angeli.
Hic, ceu profundâ conditi,
Demergimur caligine;
Æternus at noctem ſuo
Fulgore depellet dies.
Hunc nempe nobis præparas,
Nobis reſervas hunc diem,
Quem vix adumbrat ſplendida
Flammantis aſtri claritas.
Moraris heu! nimis diu,
Moraris, optatus dies:
Ut te fruamur, noxii
Linquenda moles corporis.
Hic cum ſoluta vinculis
Mens evolârit, ô Deus!
Videre te, laudare te,
Amare te non deſinet.
Ad omnè nos apta bonum,
Fœcunda donis Trinitas!
Fac lucis uſurâ brevi
Æterna ſuccedat dies. Amen.

Hymne à Rome, S. Ambroise.

LUcis creator optime,
Lucem dierum proferens,
Primordiis lucis novæ,
Mundi parans originem.
Qui mane junctum vesperi
Diem vocari præcipis :
Tetrum cahos illabitur,
Audi preces cum fletibus.
Ne mens gravata crimine,
Vitæ sit exul munere,
Dum nil perenne cogitat,
Seseque culpis illigat.
Cœlorum pulset intimum ;
Vitale tollat præmium :
Vitemus omne noxium :
Purgemus omne pessimum.
Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paracleto,
Regnans per omne seculum.
Amen.

MAgnificat anima mea Dominum.
Et exultavit spiritus meus in Deo salutari meo.
Quia respexit humilitatem ancillæ suæ : ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.
Quia fecit mihi magna qui potens est, & sanctum nomen ejus ;

Et misericordia ejus a progenie in progenies timentibus eum.

Fecit potentiam in brachio suo: dispersit superbos mente cordis sui.

Deposuit potentes de sede, & exaltavit humiles.

Esurientes implevit bonis, & divites dimisit inanes.

Suscepit Israel puerum suum, recordatus misericordiæ suæ.

Sicut locutus est ad patres nostros, Abraham, & semini ejus in sæcula.

A COMPLIES.

COnverte nos, Deus, salutaris noster;

℟. Et averte iram tuam a nobis.

Deus, in adjutorium, &c.

Psalmus 4.

CUm invocarem, exaudivit me Deus justitiæ meæ: in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei; & exaudi orationem meam.

Filii hominum, usquequo gravi corde? ut quid diligitis vanitatem, & quæritis mendacium?

Et scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum: Dominus exaudiet me cum clamavero ad eum.

Irascimini & nolite peccare: quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium justitiæ, & sperate in Domino; multi dicunt: quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui, Domine; dedisti lætitiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, & olei sui multiplicati sunt.

In pace in idipsum dormiam & requiescam.

Quoniam tu, Domine, singulariter in spe constituisti me.

Psalme 30.

IN te, Domine, speravi, non confundar in æternum, in justitiâ tuâ libera me.

Inclina ad me aurem tuam, accelera ut eruas me.

Esto mihi in Deum protectorem & in domum refugii, ut salvum me facias.

Quoniam fortitudo mea & refugium meum es tu, & propter nomen tuum deduces me, & enutries me.

Educes me de laqueo hoc quem absconderunt mihi, quoniam tu es protector meus.

In manus tuas commendo spiritum meum: redemisti me, Domine, Deus veritatis.

Psalme 90.

QUi habitat in adjutorio altissimi, in protectione Dei cœli commorabitur.

Dicet Domino: Susceptor meus es tu, & refugium meum: Deus meus, sperabo in eum;

Quoniam ipse liberavit me de laqueo venantium, & a verbo aspero.

Scapulis suis obumbrabit tibi, & sub pennis ejus sperabis.

Scuto circumdabit te veritas ejus: non timebis a timore nocturno.

A sagittâ volante in die, a negotio perambulante in tenebris, ab incursu & dæmonio meridiano.

Cadent a latere tuo mille, & decem millia a dexteris tuis; ad te autem non appropinquabit.

Verumtamen oculis tuis considerabis, & retributionem peccatorum videbis.

Quoniam tu es, Domine, spes mea, altissimum posuisti refugium tuum;

Non accedet ad te malum, & flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo.

Quoniam Angelis suis mandavit de te, ut custodiant te in omnibus viis tuis.

In manibus portabunt te, ne forte offendas ad lapidem pedem tuum.

Super aspidem & basiliscum ambulabis, & conculcabis leonem & draconem.

Quoniam in me speravit, liberabo eum: protegam eum, quoniam cognovit nomen meum.

Clamabit ad me, & ego exaudiam eum.

Cum ipso sum in tribulatione: eripiam eum, & glorificabo eum.

Longitudine dierum replebo eum, & ostendam illi salutare meum.

Psaume 133.

ECce nunc benedicite Dominum; omnes servi Domini.

Qui statis in domo Domini, in atriis domus Dei nostri:

In noctibus extollite manus vestras in sancta, & benedicite Dominum.

Benedicat te Dominus ex Sion, qui fecit cœlum & terram.

Ant. Scuto circumdabit te veritas ejus: non timebis a timore nocturno.

Hymne, *à Rome.*

TE lucis ante terminum,
Rerum creator, poscimus,
Ut pro tuâ clementiâ
Sis præsul ad custodiam.
Procul recedant somnia,
Et noctium phantasmata,
Hostemque nostrum comprime,
Ne polluantur corpora.
Præsta, Pater omnipotens,
Per Jesum Christum Dominum,
Qui tecum in perpetuum
Regnat cum Sancto Spiritu.
Amen.

Dans l'Office de la Vierge.

Hymne.

VIrgo Dei genitrix, quem totus non capit orbis.
In tua se clausit viscera factus homo.
Hinc merito dicent te secula cuncta beatam:
Hinc populi matrem te dominamque colunt.
Suscipe quos pia plebs tibi pendere cortat honores:
Annue, sollicitâ quam prece poscit, opem.
Gloria magna Patri, compar sit gloria nato;
Amboram tibi par, Spiritus alme, decus.
Amen.

Chapitre 1. *Thess.* 5.

OMnes vos filii Lucis estis, & filii diei; non sumus noctis, neque tenebrarum; igitur non dormiamus sicut & cæteri, sed vigilemus & sobrii simus.

Chapitre. *Jerem.* 4. à Rome.

TU autem in nobis es, Domine, & nomen tuum invocatum est super nos; ne derelinquas nos,

R. Deo gratias.

R. br. in manus tuas, Domine, commendo spiritum meum. In manus tuas, &c.

V. Redemisti me, Domine, Deus veritatis, Commendo. Gloria. In manus.

V. Custodi me, Domine, ut pupillam oculi:

R. Sub umbrâ alarum tuarum protege me.

Cantique de Simeon. *Luc.* 2.

NUnc dimittis servum tuum, Domine, secundum verbum tuum in pace.
Quia viderunt oculi mei salutare tuum.
Quod parasti ante faciem omnium populorum.
Lumen ad revelationem gentium; & gloriam plebis tuæ Israel. Gloria Patri.

Ant. Salva nos, Domine, vigilantes, custodi nos dormientes, ut vigilemus cum Christo, & requiescamus in pace.

Ant. Domine, dabis pacem nobis; omnia enim opera nostra operatus es nobis.

Oremus.

VIsita, quæsumus, Domine, habitationem istam; & omnes insidias inimici ab eâ longe repelle: Angeli tui sancti habitent in eâ, qui nos in pace custodiant; & benedictio tua sit super nos semper. Per Dominum nostrum, &c.

Antienne à la Sainte Vierge.

INviolata, integra, & casta es, Maria,
Quæ es effecta fulgida cœli porta;
O Mater almâ Christi charissima,
Suscipe pia laudum præconia,
Nostra ut pura pectora sint & corpora.
Te nunc flagitant devota corda & ora.
Tu per precata dulcisona,
Nobis concedas veniam per secula,
O benigna, ô Regina, ô Maria!
Quæ sola inviolata permansisti.

Le Lundi à Vêpres.

Dilexi, quoniam. *page* 156. Levavi oculos. *page* 170. Nisi quia. *page* 172. In convertendo. *page* 173. Super flumina. *page* 180.

Le Mardi à Vêpres.

Ad Dominum. *page* 170. Lætatus sum. *page* 171. Ecce quam bonum. *page* 177. Domine, clamavi. *page* 184. Voce meâ. *page* 185.

Le Mercredi à Vêpres.

Ad te levavi. *page* 171. Qui confidunt. *page* 172. Nisi Dominus. *page* 173. De profundis. *page* 174. Domine, non est. *page* 175.

Le Jeudi à Vêpres.

Credidi, propter. *page* 156. Confitebor. *page* 181. Exaltabo te. *page* 188. Miserator. *page* 189. Justus Dominus. *page* 189.

Le Vendredi à Vêpres.

Sæpe expugnaverunt. *page* 174. Domine, probasti. *page* 182. Confitebor tibi. *page* 183. Eripe me. *page* 183. Domine, Domine, *page* 184.

Le Samedi à Vêpres.

Beati omnes. *page* 174. Memento, Domine. *page* 175. Juravit Dominus. *page* 176. Benedictus Dominus. *page* 187. Deus, canticum. *page* 188.

CANTIQUES
POUR LES
LAUDES.

Cantique des trois jeunes Hommes.

DAN. 3.

Pour le Dimanche.

BEnedicite, omnia opera Domini, Domino: laudate et superexaltate eum in secula.

Benedicite, Angeli Domini, Domino: benedicite, cœli, Domino:

Benedicite, aquæ omnes quæ super cœlos sunt, Domino: benedicite, omnes virtutes Domini, Domino.

Benedicite, sol & luna, Domino: benedicite, stellæ cœli, Domino.

Benedicite, omnis imber & ros, Domino: benedicite, omnes spiritus Dei, Domino.

Benedicite, ignis & æstus, Domino; benedicite, frigus & æstus, Domino.

Benedicite, rores & pruina, Domino; benedicite, gelu & frigus, Domino.

Benedicite, glacies & nives, Domino; benedicite, nocles & dies, Domino.

Benedicite, lux & tenebræ, Domino; benedicite, fulgura & nubes, Domino.

Benedicat terra Dominum, laudet & superexaltet eum in secula.

Benedicite, montes & colles, Domino: benedicite universa germinantia in terrâ, Domino.

Benedicite, fontes, Domino; benedicite, maria & flumina, Domino.

Benedicite, cete, & omnia quæ moventur in aquis, Domino: benedicite, omnes volucres cæli, Domino.

Benedicite, omnes bestiæ & pecora, Domino: benedicite, filii hominum, Domino.

Benedicat Israel Dominum: laudet & superexaltet eum in secula.

Benedicite, sacerdotes Domini, Domino: benedicite, servi Domini, Domino.

Benedicite, spiritus & animæ justorum, Domino: benedicite, sancti & humiles corde, Domino.

Benedicite, Anania, Azaria, Misael, Domino: Laudate & superexaltate eum in secula.

Benedicamus Patrem & Filium, cum sancto Spiritu: laudemus & superexaltemus eum in secula.

Benedictus es, Domine, in firmamento cœli; & laudabilis, & glorioſus, & superexaltatus in secula.

Cantique de Moyſe, pour le Lundi.

CAntemus Domino, glorioſe enim magnificatus est: equum & ascensorem dejecit in mare.

Fortitudo mea & laus mea Dominus, & factus est mihi in salutem.

Iste Deus meus, & glorificabo eum: Deus patris mei, & exaltabo eum.

Dominus quasi vir pugnator: Omnipotens nomen ejus.

Curris Pharaonis & exercitum ejus projecit in mare: electi principes ejus submersi sunt in mari rubro.

Abyssi operuerunt eos; descenderunt in profundum quasi lapis.

Dextera tua, Domine, magnificati est in fortitudine: dextera tua, Domine, percussit inimicum.

Et in multitudine gloriæ tuæ deposuisti adversarios tuos: misisti iram tuam quæ devoravit eos sicut stipulam.

Et in spiritu furoris tui congregatæ sunt aquæ: stetit unda fluens, congregatæ sunt abyssi in medio mari.

Dixit inimicus, persequar & comprehendam; dividam spolia, implebitur anima mea.

Evaginabo gladium meum; interficiet eos manus mea.

Flavit spiritus tuus & operuit eos mare: submersi sunt quasi plumbum in aquis vehementibus.

Quis similis tui in fortibus Domine? quis similis tui, magnificus in sanctitate, terribilis, atque laudabilis, & faciens mirabilia?

Extendisti manum tuam, & devoravit eos terra.

Dux fuisti in misericordia tua, populo quem

redemisti, & potasti eum in fortitudine tua ad habitaculum sanctum tuum.

Ascenderunt populi, & irati sunt: dolores obtinuerunt habitatores Philisthiim.

Tunc conturbati sunt principes Edom: robustos Moab obtinuit tremor obriguerunt omnes habitatores Chanaan.

Irruat super eos formido & pavor: in mágnitudine brachii tui fiant immobiles quasi lapis. Donec pertranseat populus tuus, Domine; donec pertranseat populus tuus iste quem possedisti.

Introduces eos, & plantabis in monte hæreditatis tuæ, firmissimo habitaculo tuo quod operatus es, Domine.

Sanctuarium tuum, Domine, quod firmaverunt manus tuæ.

Dominus regnabit, in æternum & ultra.

Ingressus est enim eques Pharao cum curribus & equitibus ejus in mare: & reduxit super eos Dominus aquas maris.

Filii autem Israel ambulaverunt per siccum in medio ejus.

Cantique d'Ezechias, pour le Mardi.

EGo dixi: in dimidio dierum meorum vadam ad portas inferi; quæsivi residuum annorum meorum.

Dixi: non videbo Dominum Deum in terrâ viventium: non aspiciam hominem ultra, & habitatorem quietis.

Generatio mea ablata est, & convoluta est a me, quasi tabernaculum pastorum.

Præcisa est velut a texente, vita mea; dum

adhuc ordirer, succidit me: de mane usque ad vesperam finies me.

Sperabam usque ad mane; quasi leo sic contrivit omnia ossa mea: de mane usque ad vesperam finies me.

Sicut pullus hirundinis sic clamabo: meditabor ut columba.

Attenuati sunt oculi mei suspicientes in excelsum: Domine, vim patior, responde pro me.

Quid dicam, aut quid respondebit mihi, cum ipse fecerit?

Recogitabo tibi omnes annos meos in amaritudine animæ meæ.

Domine, si sic vivitur, & in talibus vita spiritus mei; corripies me, & vivificabis me.

Ecce in pace amaritudo mea amarissima; tu autem eruisti animam meam ut non periret.

Projecisti post tergum tuum omnia peccata mea.

Quia non infernus confitebitur tibi, neque mors laudabit te: non expectabunt, qui descendunt in lacum, veritatem tuam.

Vivens, vivens ipse confitebitur tibi, sicut & ego hodie: pater filiis notam faciet veritatem tuam.

Domine: salvum me fac; & psalmos nostros cantabimus cunctis diebus vitæ nostræ in domo Domini.

Cantique d'Isaïe, pour le Mercredi.

COnfitebor tibi Domine, quoniam iratus es mihi: conversus est furor tuus, & consolatus es me,

Ecce Deus salvator meus: fiducialiter agam, & non timebo.
Quia fortitudo mea, & laus mea Dominus, & factus est mihi in salutem.
Haurietis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris, & dicetis in die illâ: confitemini Domino, & invocate nomen ejus.
Notas facite in populis adinventiones ejus: mementote quoniam excelsum est nomen ejus.
Cantate Domino, quoniam magnifice fecit: annuntiate hoc in universâ terrâ.
Exulta & lauda, habitatio Sion: quia magnus in medio tui sanctus Israel.

Cántique d'Anne, pour le Jeudi.

EXultavit cor meum in Domino, & exaltatum est cornu meum in Deo meo.
Dilatatum est os meum super inimicos meos: quia lætata sum in salutari tuo.
Non est sanctus, ut est Dominus; neque enim est alius extra te: & non est fortis sicut Deus noster.
Nolite multiplicare loqui sublimia, gloriantes: recedant vetera de ore vestro.
Quia Deus scientiarum Dominus est, & ipsi præparantur cogitationes.
Arcus fortium superatus est; & infirmi accincti sunt robore.
Repleti prius pro panibus se locaverunt; & famelici saturati sunt.
Donec sterilis peperit plurimos; & quæ multos habebat filios, infirmata est.
Dominus mortificat, & vivificat: deducit ad inferos, & reducit.

Dominus pauperem facit & ditat: humiliat & sublevat.
Suscitat de pulvere egenum, & de stercore elevat pauperem.
Ut sedeat cum principibus, & solium gloriæ teneat.
Domini enim sunt cardines terræ, & posuit super eos orbem.
Pedes sanctorum suorum servabit, & impii in tenebris conticescent; quia non in fortitudine sua roborabitur vir.
Dominum formidabunt adversarii ejus; & super ipsos in cœlis tonabit.
Dominus judicabit fines terræ, & dabit imperium Regi suo, & sublimabit cornu Christi sui.

Cantique d'Habacuc, pour le Vendredi.

DOmine, audivi auditionem tuam, & timui.
Domine, opus tuum: in medio annorum vivifica illud.
In medio annorum notum facies: cum iratus fueris, misericordiæ recordaberis.
Deus ab Austro veniet, & sanctus de monte Pharan.
Operuit cœlos gloria ejus, & laudis ejus plena est terra.
Splendor ejus ut lux erit, cornua in manibus ejus: ibi abscondita est fortitudo ejus.
Ante faciem ejus ibit mors, & egredietur diabolus ante pedes ejus.
Stetit & mensus est terram: aspexit, & dis-

solvit gentes; & contriti sunt montes seculi.
Incurvati sunt colles mundi ab itineribus æternitatis ejus.
Pro iniquitate vidi tentoria Æthiopiæ: turbabuntur pelles terræ Madian.
Numquid in fluminibus iratus es, Domine? aut in fluminibus furor tuus? vel in mari indignatio tua?
Qui ascendes super equos tuos, & quadrigæ tuæ salvatio;
Suscitans suscitabis arcum tuum: juramenta tribubus quæ locutus es.
Fluvios scindes terræ: viderunt te, & doluerunt montes; gurges aquarum transiit.
Dedit abyssus vocem suam: altitudo manus suas levavit.
Sol & luna steterunt in habitaculo suo; in luce sagittarum tuarum ibunt, in splendore fulgurantis hastæ tuæ.
In fremitu conculcabis terram: & in furore obstupefacies gentes.
Egressus es in salutem populi tui, in salutem cum Christo tuo.
Percussisti caput de domo impii, denudasti fundamentum ejus usque ad collum.
Maledixisti sceptris ejus, capiti bellatorum ejus, venientibus ut turbo ad dispergendum me.
Exultatio eorum, sicut ejus qui devorat pauperem in abscondito.
Viam fecisti in mari equis tuis, in luto aquarum multarum.
Audivi, & conturbatus est venter meus: a voce contremuerunt labia mea.

Ingrediatur putredo in ossibus meis, & subter me scateat;
Ut requiescam in die tribulationis, ut ascendam ad populum accinctum nostrum.
Ficus enim non florebit; & non erit germen in vineis.
Mentientur opus olivæ; & arva non afferent cibum.
Abscindetur de ovili pecus: & non erit armentum in præsepibus.
Ego autem in Domino gaudebo, & exultabo in Deo Jesu meo.
Deus Dominus fortitudo mea; & ponet pedes meos quasi cervorum.
Et super excelsa mea deducet me victor in psalmis canentem.

Cantique de Moyse, pour le Samedi.

AUdite, cœli, quæ loquor, audiat terra verba oris mei.
Concrescat ut pluvia doctrina mea: fluat ut ros eloquium meum.
Quasi imber super herbam, & quasi stillæ super gramina.
Quia nomen Domini invocabo: Date magnificentiam Deo nostro.
Dei perfecta sunt opera, & omnes viæ ejus judicia: Deus fidelis; & absque ulla iniquitate justus & rectus.
Peccaverunt ei, & non filii ejus in sordibus: generatio prava atque perversa.
Hæccine reddis Domino, populo stulte & insipiens?

Numquid non ipse est pater tuus, qui possedit te & fecit, & creavit te?

Memento dierum antiquorum: cogita generationes singulas.

Interroga patrem tuum, & annuntiabit tibi; majores tuos, & dicent tibi.

Quando dividebat altissimus gentes, quando seperabat filios Adam.

Constituit terminos populorum, juxta numerum filiorum Israel.

Pars autem Domini populus ejus: Jacob funiculus hæreditatis ejus.

Invenit eum in terrâ desertâ, in loco horroris, & vastæ solitudinis.

Circumduxit eum, & docuit, & custodivit quasi pupillam oculi sui.

Sicut aquila provocans ad volandum pullos suos, & super eos volitans.

Expandit alas suas, & assumpsit eum; atque portavit in humeris suis.

Dominus solus dux ejus fuit: & non erat cum eo Deus alienus.

Constituit eum super excelsam terram, ut commederet fructus agrorum.

Ut sugeret mel de petrâ, oleumque de saxo durissimo;

Butyrum de armento, & lac de ovibus, cum adipe agnorum & arietum filiorum Basan:

Et hircos cum medullâ tritici; & sanguinem uvæ biberet meracissimum.

Incrassatus est dilectus, & recalcitravit; incrassatus, impinguatus, dilatatus,

Dereliquit Deum factorem ſuum, & receſſit a Deo ſalutari ſuo.
Provocaverunt eum in diis alienis; & in abominationibus ad iracundiam concitaverunt.
Immolaverunt dæmoniis, & non Deo; diis quos ignorabant.
Novi recentesque venerunt, quos non coluerunt patres eorum.
Deum qui te genuit, dereliquisti: & oblitus es Domini creatoris tui.
Vidit Dominus, & ad iracundiam concitatus est, quia provocaverunt eum filii sui & filiæ.
Et ait: abscondam faciem meam ab eis; & considerabo novissima eorum;
Generatio enim perversa est, & infideles filii.
Ipsi me provocaverunt in eo qui non erat Deus, & irritaverunt in vanitatibus suis.
Et ego provocabo eos in eo qui non est populus, & in gente stultâ irritabo illos.
Ignis succensus est in furore meo, & ardebit usque ad inferni novissima;
Devorabitque terram cum germine suo, & montium fundamenta comburet.
Congregabo super eos mala; & sagittas meas complebo in eis.
Consumentur fame, & devorabunt eos aves morsu amarissimo.
Dentes bestiarum immittam in eos, cum furore trahentium super terram atque serpentium.
Foris vastabit eos gladius, & intus pavor, juvenem simul ac virginem, lactentem cum homine sene.

Dixi: ubinam sunt? cessare faciam ex hominibus memoriam eorum.

Sed propter iram inimicorum distuli, ne forte superbirent hostes eorum.

Et dicerent; manus nostra excelsa, & non Dominus, fecit hæc omnia.

Gens absque consilio est, & sine prudentiâ: utinam saperent, & intelligerent, ac novissima providerent!

Quomodo persequatur unus mille, & duo fugent decem millia?

Nonne ideo quia Deus suus vendidit eos; & Dominus conclusit illos?

Non enim est Deus noster ut dii eorum; & inimici nostri sunt judices.

De vineâ Sodomorum, vinea eorum, & de suburbanis Gomorrhæ.

Uva eorum, uva fellis; & botri amarissimi.

Fel draconum vinum eorum, & venenum aspidum insanabile.

Nonne hæc condita sunt apud me, & signata in thesauris meis?

Mea est ultio: & ego retribuam in tempore, ut labatur pes eorum.

Juxta est dies perditionis; & adesse festinant tempora.

Judicabit Dominus populum suum, & in servis suis miserebitur.

Videbit quod infirmata sit manus, & clausi quoque defecerunt, residuique consumpti sunt.

Et dicet: Ubi sunt dii eorum, in quibus habebant fiduciam;

De quorum victimis comedebant adipes, & bibebant vinum libaminum ?
Surgant & opitulentur vobis, & in necessitate vos protegant.
Videte quod ego sum solus, & non sit alius Deus præter me.
Ego occidam, & ego vivere faciam ; percutiam, & ego sanabo : & non est qui de manu meâ possit eruere.
Levabo ad cœlum manum meam, & dicam : Vivo ego in æternum.
Si acuro ut fulgur gladium meum, & arripuerit judicium manus mea.
Reddam ultionem hostibus meis, & his qui oderunt me, retribuam.
Inebriabo sagittas meas sanguine, & gladius meus devorabit carnes.
De cruore occisorum, & de captivitate, nudati inimicorum capitis.
Laudate, gentes, populum ejus ; quia sanguinem servorum suorum ulciscetur :
Et vindictam retribuet in hostes eorum, & propitius erit terræ populi sui.

Cantique de Jonas, *Chap.* 2.

Pour le Samedi Saint à Laudes.

CLamavi de tribulatione meâ ad Dominum, & exaudivit me.
De ventre inferi clamavi, & exaudisti vocem meam.
Et projecisti me in profundum in corde maris, & flumen circumdedit me.
Omnes gurgites tui, & fluctus tui, super me transierunt.

Et ego dixi : Abjectus sum a conspectu oculorum tuorum ; verumtamen rursus videbo templum sanctum tuum.

Circumdederunt me aquæ usque ad animam; Abyssus vallavit me ; pelagus operuit caput meum.

Ad extrema montium descendi ; terræ vectes conclusérunt me in æternum.

Et sublevabis de corruptione vitam meam, Domine, Deus meus.

Cum angustiaretur in me anima mea, Domini recordatus sum ; ut veniat ad te oratio mea ad templum sanctum tuum.

Qui custodiunt vanitates frustra, misericordiam suam derelinquunt.

Ego autem in voce laudis immolabo tibi ; quæcumque vovi, reddam pro salute Domino.

Cantique de Tobie, *Chap.* 13.

Pour le jour de la Dédicace.

JErusalem civitas Dei, luce splendidâ fulgebis, & omnes fines terræ adorabunt te. Nationes ex longinquo ad te venient : & munera deferentes adorabunt in te Dominum, & terram tuam in sanctificationem habebunt ; Nomen enim magnum invocabunt in te.

Maledicti erunt qui contempserint te & condemnati erunt omnes qui blasphemaverint te ; benedictique erunt qui ædificaverint te.

Tu autem lætaberis in filiis tuis ; quoniam omnes benedicentur & congregabuntur ad Dominum.

Beati omnes qui diligunt te ; & qui gaudent super pace tuâ.

anima mea, benedic Dominum; quoniam liberavit Jerusalem civitatem suam a cunctis tribulationibus ejus Dominus Deus noster.
Beatus ero si fuerint reliquiæ seminis mei ad videndam claritatem Jerusalem.
Portæ Jerusalem ex sapphiro & smaragdo ædificabuntur; & ex lapide pretioso omnis circuitus murorum ejus.
Ex lapide candido & mundo omnes plateæ ejus sternentur: & per vicos ejus Alleluia cantabitur.
Benedictus Dominus qui exaltavit eam; & sit regnum ejus in sæcula sæculorum super eam. Amen.

Pour les Laudes de tous les jours.

Cantique de Zacharie. *Luc.* 1.

BEnedictus Dominus Deus Israel, quia visitavit, & fecit redemptionem plebis suæ;
Et erexit cornu salutis nobis in domo David pueri sui.
Sicut locutus est per os sanctorum, qui sunt a sæculo sunt, Prophetarum ejus.
Salutem ex inimicis nostris, & de manu omnium qui oderunt nos;
Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris, & memorari testamenti sui sancti:
Jusjurandum quod juravit ad Abraham patrem nostrum, daturum se nobis;
Ut sine timore, de manu inimicorum nostrorum liberati, serviamus illi.

In sanctitate & justitiâ coram ipso, omnibus diebus nostris.

Et tu, puer, Propheta Altissimi vocaberis; præibis enim ante faciem Domini parare vias ejus.

Ad dandam scientiam salutis plebi ejus, in remissionem peccatorum eorum.

Per viscera misericordiæ Dei nostri, in quibus visitavit nos oriens ex alto.

Illuminare his qui in tenebris & in umbrâ mortis sedent, ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

LES PSEAUMES
De la PENITENCE.

DOmine, ne in furore. 6. *p.* 13. Beati quorum. 31. *p.* 46. Domine, ne in furore. 37. *p.* 56. Miserere. 50. *p.* 72. Domine, exaudi. 101. *p.* 133. De profundis. 129. *p.* 174. Domine, exaudi. 142. *p.* 186.

LES LITANIES DES SAINTS.

KYrie, eleiſon. Chriſte, eleiſon. Kyrie, eleiſon.
Chriſte, audi nos. Chriſte, exaudi nos.
Pater de cœlis Deus, miſerere.
Fili Redemptor mundi Deus, miſ.
Spiritus ſancte Deus, miſ.
Sancta Trinitas unus Deus, miſ.
Sancta Maria Ora pro nobis,
Sancta Dei Genitrix ora.
Sancta Virgo Virginum, ora.
Sancte Michael, ora.
Sancte Gabriel, ora.
Sancte Raphael, ora.
Omnes ſancti Angeli & Archangeli, orate.
Omnes ſancti beatorum Spirituum ordines, orate pro nobis.
Sancte Johannes Baptiſta, ora.
Omnes ſancti Patriarchæ & Phrophetæ, orate.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andrea, ora.
Sancte Jacobe, ora.
Sancte Johannes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacobe, ora.
Sancte Philippe, ora.
Sancte Bartholomæe, ora.

Sancte Matthæe, ora pro nobis
Sancte Simon, ora.
Sancte Thadæe, ora.
Sancte Matthia, ora.
Sancte Barnaba, ora.
Sancte Luca, ora.
Sancte Marce, ora.
Omnes sancti Apostoli & Evangelistæ, orate.
Omnes sancti Discipuli Domini, orate.
Omnes sancti Innocentes, orate.
Sancte Stephane, ora.
Sancte Clemens, ora.
Sancte Laurenti, ora.
Sancte Vincenti, ora.
Sancte Dionysi cum sociis tuis, orate.
Sancti Cosma & Damiane, orate.
Sancti Gervasi & Protasi, orate.
Sancte Sebastiane, ora.
Omnes sancti Martyres, orate.
Sancte Sylvester, ora.
Sancte Gregori, ora.
Sancte Ambrosi, ora.
Sancte Augustine, ora.
Sancte Hyeronime, ora.
Sancte Hilari, ora.
Sancte Martine, ora.
Sancte Remigi, ora.
Sancte Nicolæ, ora.
Sancte Marcelle, ora.
Sancte Germane, ora.
Sancte Landerice, ora.
Sancte Eligi, ora.
Omnes sancti Pontifices & Confessores, orate.

Omnes sancti Doctores, orate pro nobis.
Sancte Antoni, ora.
Sancte Benedicte, ora.
Sancte Barnarde, ora.
Sancte Dominice, ora.
Sancte Francisce, ora.
Sancte Ludovice, ora.
Sancte Roche, ora.
Omnes sancti Sacerdotes & Levitæ, orate.
Omnes sancti Monachi & Eremitæ, orate.
Sancta Anna, ora.
Sancta Maria Magdalena, ora.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lucia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cœcilia, ora.
Sancta Catharina, ora.
Sancta Anastasia, ora.
Sancta Genovefa, ora.
Sancta Clotildis, ora.
Sancta Bathildis, ora.
Omnes sanctæ Virgines & Viduæ, orate.
Omnes sancti & sanctæ Dei, intercedite pro nobis.
Propitius esto, parce nobis, Domine.
Propitius esto, exaudi nos, Domine.
Ab omni malo, libera nos, Domine.
Ab omni peccato, libera.
Ab irâ tuâ, lib.
A subitaneâ & improvisâ morte, lib.
Ab insidiis diaboli, lib.
Ab immundis cogitationibus, lib.
Ab irâ & odio, & omni malâ voluntate, lib.
A fulgure & tempestate, lib.

A morte perpetuâ, libera nos Domine.
Per Mysterium sanctæ Incarnationis tuæ, lib.
Per adventum tuum, lib.
Per Nativitatem tuam, lib.
Per Baptismum & sanctum jejunium tuum, libera nos, Domine.
Per Crucem & Passionem tuam, lib.
Per Mortem & Sepulturam tuam, lib.
Per admirabilem Ascensionem tuam, lib.
Per adventum Spiritus sancti Paracleti, lib.
In die judicii, lib.
Peccatores, Te rogamus, audi nos.
Ut ad veram pœnitentiam nos perducere digneris te rogamus.
Ut remissionem peccatorum nostrorum nobis dones, te rog.
Ut compunctionem cordis, fontemque lacrymarum nobis dones, te rog.
Ut fidem, spem & charitatem nobis dones, te rog.
Ut Ecclesiam tuam sanctam regere & conservare digneris, te rog.
Ut Donum Apostolicum & omnes gradus Ecclesiæ in sancta religione conservare digneris, te rog.
Ut Antistitem nostrum, & omnes congregationes illi commissas in tuo sancto obsequio conservare digneris, te rog.
Ut Regem nostrum custodire digneris, te rog.
Ut inimicos sanctæ Ecclesiæ humiliare digneris, te rog.
Ut Regibus & Principibus Christianis pacem & veram concordiam donare digneris, te rog

Ut cuncto populo Christiano pacem & unitatem largiri digneris, te rog.
Ut nosmetipsos in tuo sancto servitio confortare & conservare digneris, te rog.
Ut mentes nostras ad cœlestia desideria erigas, te rog.
Ut omnibus benefactoribus nostris sempiterna bona retribuas, te rog.
Ut animas nostras, fratrum, propinquorum, & benefactorum nostrorum ab æterna damnatione eripias, te rog.
Ut fructus terræ dare & conservare digneris, te rog.
Ut omnibus fidelibus defunctis requiem æternam donare digneris, te rog.
Ut nos exaudire digneris, te rog.
Fili Dei, te rog.
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, parce nobis, Domine.
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, exaudi nos, Domine.
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miserere nobis.
Kyrie, eleison. Christe, eleison. Kyrie, eleison. Pater noster, *jusqu'à* Et ne nos inducas in tentationem. *R.* Sed libera nos a malo. *V.* Domine, non secundum peccata nostra facias nobis. *R.* Neque secundum iniquitates nostras retribuas nobis.
V. Esto nobis, Domine, turris fortitudinis.
R. A facie inimici.
V. Oremus pro Pastore nostro N.
R. Dominus conservet eum, & vivificet eum,

℣. Pro rege nostro N. ℟. Domine, salvum fac Regem, & exaudi nos in die quâ invocaverimus te.

℣. Pro benefactoribus nostris. ℟. Retribuere dignare, Domine, omnibus nobis bona facientibus propter nomen sanctum tuum, vitam æternam.

℣. Pro cunctis fidelibus defunctis.

℟. Requiem æternam dona eis, Domine, & lux perpetua luceat eis.

℣. Pro infirmis, afflictis, captivis & peregrinis. ℟. Libera eos, Deus, ex omnibus tribulationibus suis.

℣. Pro fratribus nostris absentibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperantes in te.

℣. Memor esto congregationis tuæ.

℟. Quam possedisti ab initio.

℣. Domine, exaudi orationem meam.

℟. Et clamor meus ad te veniat.

℣. Deus, in adjutorium. 69. *p.* 93.

℣. Domine, exaudi orationem meam.

℟. Et clamor meus ad te veniat.

Oremus.

DEus, cui proprium est misereri semper & parcere; suscipe deprecationem nostram, ut nos, & omnes famulos tuos quos delictorum catena constringit, misericordiæ tuæ pietatis clementer absolvat.

FIdelium, Deus, omnium conditor & redemptor, animabus famulorum famularumque tuarum remissionem cunctorum tribue peccatorum: ut indulgentiam quam semper optaverunt, piis supplicationibus consequantur.

LES REPONS DE LA MESSE.

le Prêtre. INtroibo ad altare Dei.

le Clerc. Ad Deum qui lætificat juventutem meam.

le Pr. Judica me, Deus; & discerne causam meam de gente non sanctâ, ab homine iniquo & doloso erue me.

le Cl. Quia tu es Deus fortitudo mea, quare me repulisti, & quare tristis incedo, dum affligit me inimicus.

le Pr. Emitte lucem tuam, & veritatem tuam, ipsa me deduxerunt & adduxerunt in montem sanctum tuum & in tabernacula tua.

le Cl. Et introibo ad altare Dei, ad Deum qui lætificat juventutem meam.

le Pr. Confitebor tibi in citharâ Deus, Deus meus, quare tristis es anima mea, & quare conturbas me.

le Cl. Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi salutare vultus mei & Deus meus.

le Pr. Gloria Patri & Filio & Spiritui sancto.

le Cl. Sicut erat in principio, & nunc, & semper, & in secula seculorum. Amen.

le Pr. Introibo ad altare Dei.

le Cl. Ad Deum qui lætificat juventutem meam.

le Pr. Adjutorium noſtrum in nomine Domini.
le Cl. Qui fecit cœlum & terram.
le Pr. Confiteor Deo, &c.
le Cl. Miſereatur tui omnipotens Deus, & dimiſſis peccatis tuis, perducat te ad vitam æternam. Amen.
le Cl. Confiteor.
le Pr. Miſereatur, &c.
le Cl. Amen.
le Pr. Indulgentiam, &c.
le Cl. Amen.
le Pr. Deus tu converſus vivificabis nos.
le Cl. Et plebs tua lætabitur in te.
le Pr. Oſtende nobis, Domine, miſericordiam tuam.
le Cl. Et ſalutare tuum da nobis.
le Pr. Domine, exaudi orationem meam.
le Cl. Et clamor meus ad te veniat.
le Pr. Dominus vobiſcum.
le Cl. Et cum ſpiritu tuo.
le Pr. Kyrie, eleiſon. } *trois*
le Cl. Chriſte, eleiſon. } *fois.*
le Pr. Dominus vobiſcum.
le C. Et cum ſpiritu tuo. *A la fin de l'Epitre.* Deo Gratias.
le Pr. Sequentia ſancti Evangelii.
le Cl. Gloria tibi, Domine.
Apr. l'Ev. Laus tibi, Chriſte. *le Pr.* Orate fratres. *le Cl.* Suſcipiat Dominus hoc ſacrificium de manibus tuis ad laudem & gloriam nominis ſui, ad utilitatem quoque noſtram, totiuſque Eccleſiæ ſuæ ſanctæ.

le Pr. Per omnia secula seculorum.
le Cl. Amen.
le Pr. Dominus vobiscum.
le Cl. Et cum spiritu tuo.
le Pr. Sursum corda.
le Cl. Habemus ad Dominum.
le Pr. Gratias agamus Domino Deo nostro.
le Cl. Dignum & justum est.
le Pr. Per omnia secula seculorum.
le Cl. Amen.
le Pr. Et ne nos inducas in tentationem.
le Cl. Sed libera nos a malo.
le Pr. Pax Domini sit semper vobiscum.
le Cl. Et cum spiritu tuo.
le Pr. Ite, Missa est, *ou* Benedicamus Domino.
le Cl. Deo gratias. *Et après le dernier Evangile,* Deo gratias.

PRIERES
POUR RENOUVELLER
LES PROMESSES
DU BAPTÊME.

MOn Dieu, je vous remercie de tout mon cœur de la grace ineſtimable que vous m'avez faite, en me faiſant naître de Parens Chrétiens et Catholiques, et me faiſant renaître par le Saint Baptême, par lequel d'eſclave Démon, je ſuis devenu votre enfant, celui de votre Egliſe, et l'héritier de votre gloire.

Je ſçais, mon Dieu, qu'en me faiſant toutes ces graces au Saint Baptême, vous avez voulu que je m'engageaſſe ſolemnellement à votre ſervice, et que, devant vos Anges et votre Egliſe, je vous fiſſe ſerment de fidélité, en renonçant à Satan et au monde, vos ennemis et les miens. Quoique je ne l'aye fait alors que par la bouche de mes parrains, qui ont répondu pour moi; comme,

cependant j'ai ratifié leurs promeſſes autant de fois que je me ſuis confeſſé Chrétien, je reconnois que je ſuis indiſpenſablement obligé de les garder avec beaucoup de ſoin.

Mais hélas, Seigneur ! en faiſant réflexion ſur ma vie paſſée, je ſuis obligé d'avouer à ma confuſion, que j'ai violé ces ſaintes promeſſes autant de fois que je vous ai offenſé ; puiſqu'en vous offenſant, je me ſuis tourné du côté de vos ennemis, pour les ſervir contre vous. Je mériterois que votre juſtice me traitât comme un parjure et un traître ; mais votre bonté infinie ne veut pas la mort du pécheur, mais plutôt qu'il ſe convertiſſe, et qu'il vive. Je reviens donc à vous, mon Dieu, et je me jette à vos pieds pour vous demander grace. Oubliez, Seigneur, mes infidélités paſſées, je les déteſte de tout mon cœur, et vous promets de mourir plutôt que d'y retomber ; et pour m'y engager plus fortement, je veux renouveller aujourd'hui en votre préſence ces ſacrées promeſſes de mon Baptême.

Je vous prends donc à témoins, mon Dieu, avec la Sainte Vierge et toute la Cour Céleſte, que de mon plein gré et de tout mon cœur, je renonce de nouveau à Satan et à toutes ſes ſuggeſtions. J'abandonne ſon parti pour me ſoumettre à la loi de Jeſus-Chriſt. Je renonce à ſes pompes : c'eſt-à-dire, aux maximes et aux vanités du monde. Je renonce à ſes œuvres, au menſonge dont il eſt le pere, à l'orgueil, à la haine, à l'envie et

à toutes sortes de péchés. Je crois tout ce que croit et enseigne la Sainte Eglise Catholique, Apostolique et Romaine, dans le sein de laquelle je veux vivre et mourir, et je vous promets de garder tous les Commandemens de votre loi.

Recevez, s'il vous plait, ô mon Dieu! ces promesses que je vous fais, confirmez-moi dans la volonté où je suis de les garder inviolablement, et faites-moi la grace de mourir plutôt que d'y manquer. Vierge Sainte, mon bon Ange, mes Saints Patrons, et tous les Saints, je vous prie de m'obtenir cette grace, par les mérites de Jesus-Christ mon Sauveur.

Priere pour son Pere et sa Mere.

EN vous priant pour mon Pere et pour ma Mere, je m'acquitte, Seigneur, d'un des devoirs que vous m'avez imposés. C'est une partie de l'amour que vous m'avez commandé de leur porter, et la premiere des assistances que vous m'obligez de leur rendre dans tous leurs besoins. O Dieu miséricordieux et terrible, qui bénissez les enfans à cause des peres, et qui punissez quelquefois les fautes des peres en répandant votre juste colere sur les enfans; permettez-moi de vous remercier des graces que vous avez faites à mon Pere et à ma Mere, et de vous demander pardon de leurs péchés. Vous voulez

que je respecte en eux l'autorité que vous avez sur moi, et que je leur sois redevable de la vie que vous m'avez donnée. Rendez leur ce que je ne puis leur rendre. Recompensez-les des peines et des soins que je leur ai coûté. Conservez-les, donnez-leur une vie longue, heureuse, tranquille; faites-leur avoir part à la bénédiction des Saints Patriarches; donnez l'accroissement aux fruit de leur justice, faites-les abonder en toutes sortes de bonnes œuvres.

ENfans, obéissez à vos Peres et Meres dans les choses qui sont conformes à la Loi de Dieu; car cela est juste. Honorez votre Pere et votre Mere, dit Dieu, et c'est le premier Commandement auquel il ait attaché une promesse de récompense pour ceux qui l'observeront, qui est, qu'ils seront heureux, et vivront longtems sur la terre.

FIN.

J. B. C. Lamontagne
a Quebec 1801